

7.828

1906

OSZK

DOBER PAJDÁS
KALENDÁRIUM

po sztárom szlovenszkom jeziki

z doszta lejpim dobrim i hasznovitim estenyóm

na

1906.

návadno leto.

VIII. letni tecsáj.

Cejna 40 fillér. (20 kr.)

SZENTGOTTHÁRD, 1905.

NYOMATOTT WELLSCH BÉLA KÖNYVNYOMDÁJÁBAN.

Pri vszákoj hizsi i familii
je za dobro szpoznana.

= Ta Kathrájnerova = szladna káva Knájpa,

k steroj priglihno szo zse vnogokrát vardejvali naprejposztaviti.

Ona je ta jedina, stera te bobove káve ték (zsmaj)
vjedina z onim haszkom te domáce szladne, steri
===== je na zdrávje gledócs te nájvéksi. =====

=====

Ponízna prosnya:

Pri kúpüva-
nyi na to

moremo paziti, ka naj nepro-
szimo prosztno szladne káve,
nego vszigdár **Kathráj-
nerovo** kávo, i ono li vu
eti obrázseni paklinaj vzemimo.
Stera szladna káva je nacsí
szpakivana ali sze odprta mejri
i odáva, ona je nigdár nej ta
práva

„Kathrájnerova.“

DOBER PAJDÁS 1

KALENDÁRIUM

po sztárom szlovenszkom jeziki

z doszta lejpim, dobrim i hasznovitim cstenyóm

na

1906.

Chleb

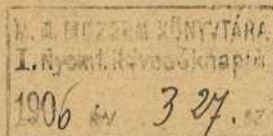
729 pg

návadno leto.

VIII. letni tecsáj.

77 228/1906

Cejna 40 fillér. (20 kr.)

SZENTGOTTHÁRD, 1905.

NYOMATOTT WELLSCH BÉLA KÖNYVNYOMDÁJÁBAN.

Velicsánszka kralüvajócsa hizsa.

Ferenc József I (Károly) ausztrijánszki caszar i apostolszki kral vógrszki, rodjeni szo v Besci, v 1830-tom leti aug. 18-toga. Kralüvati szo zacsnoli 1848. dec. 2-goga. Kak vógrszki kral szo koronüvani v 1867-mom, jun. 8-moga. Vu zákon szo sztópili v 1854-tom ápr. 24-toga.

Z **Erzsébet** (Amália, Eugenia) bajorszkov kral. hercegovicov, kí szo rodjeni v 1837-tom dec 24-toga. Kak vógrszka kralica szo koronüvani v 1867-mom jun. 8-moga. Vmrlí szo v 1898-mom szept. 10-toga.

Deca nyihovi Velicsánszty.

Gizella (Ludovika, Mária) caszárszka i kral. hercegovica i t. d., rodjeni v 1856-tom jul. 12-toga, omozseni z Leopold bajorszkim hercegom v 1873-jem ápr. 20-toga.

Rudolf (Ferenc, Károly, József) caszárszki i kral. herceg i t. d., rodjeni v Luxemburgi 1858. aug. 28-toga. (Vu zákon szo sztópili v Besci 1881. máj 10-toga z **Stefánia** (Klotild, Lujza, Hermina, Mária, Sarolta) kral. hercegovicov, Leopold bajorszokoga kralá cserjov. Vmrlí szo v 1889 jan. 30-toga.

Nyidva dejte: **Erzsébet** (Mária, Henrietta, Stefánia, Gizella) casz. i kral. hercegovica, rodjeni v Luxemburgi 1883. szept. 2-goga. Vu zákon szo sztópili v Besci, 1902. jan. 23-toga z Windisch-Graetz Otto herc.

Mária (Mathilda, Valeria), rodjeni v 1868. ápr. 22-toga v Búdini. Omozsilí szo sze v 1890. jul. 31-toga z Salvator hercegom.

Nyihovoga casz. i kral. Velicsánsztyva roditelje.

Ferenc (Károly, József), ausztrijánszokoga caszársztyva herceg i t. d., rodjeni v 1802. dec. 7-moga. Vmrlí szo v 1878. márc. 8-moga.

Zsófia (Friderika, Dorotya) pokojnoga v Mikso bajorszokoga kralá csi i t. d., rodjeni v 1805. jan. 27-toga. Vu hizsto szta sztopila v 1824. nov. 4-toga. Vmrlí szo v 1872. máj. 28.

Nyihova casz. i kral. Velicsánsztyva brátja.

I. Miksa (Ferdinánd), rodjeni v 1832. jul. 6-toga. Vmrlí szo v 1867. jun. 19-toga.

Károly (Lajos, József), rodjeni v 1833. jul. 30-toga. Vmrlí szo v 1896. máj. 19-toga. Nyihova trétja tivárisica: **Mária Terezia**, Dom Mignela pokojnoga portugálszokoga hercega csi rodjeni v 1855. aug. 24-toga; omozseni v 1873. jul. 23-toga.

Lajos (József, Antal, Viktor), rodjeni v 1842. máj. 15-toga.

József casz. i kral. hercega familija.

József (Károly, Lajos) casz. i kral. herceg, rodjeni 1833. márc. 2-goga. Vmrlí szo v 1905. jun. 13-toga. Nyihova tivárisica: **Mária Adelheid Klotild, Szaksz-Koburg-Gotanzsoka hercegovica**, rodjeni v 1846. jul. 8-moga. Nyidva deca: 1. **Erzsébet**, rodjeni v 1865. márc. 18-toga, vmrlí v 1866. jan. 7-moga. 2. **Mária**, rodjeni v 1867. jun. 14-toga, omozsilí szo sze v 1896. nov. 5-toga z Filip orleánszki hercegom. 3. **Margit**, rodjeni v 1870. jul. 6-toga, omozsilí szo sze v 1890. jul. 14-toga z Thurn-Taxis Albert kral. hercegom. 4. **József**, rodjeni v 1872. aug. 9-toga. 5. **László**, rodjeni v 1875. jul. 16-toga, vmrlí v 1895. szept. 6-toga. 6. **Erzsébet**, rodjeni v 1883. márc. 7-moga. 7. **Klotild**, rodjeni v 1884. máj. 9-toga, vmrlí v 1903. dec. 14-toga.

1906-to leto.

1906-to leto je návadno leto i má 365 dnévov, ali 52 tjedna i 1 dén. Zacsne sze z pondelkom ino dokonesa sze túdi z pondelkom.

Zacsétek ti stiraj tálov leta.

- I. Szprotolejtje sze zacsne 21. márc.
- II. Leto " " 22. jun.
- III. Jeszén " " 23. szept.
- IV. Zima " " 22. dec.

Presztopni szvétki.

- Imé Jezusovo: 14. jan.
- Fasenszka nedela: 25. febr.
- Pepelnica: 28. febr.
- Vüzemszka nedela: 15. ápr.
- Krizsni dnévi: 21., 22., 23. máj.
- Kriszt. v-nébo zasztoplejnye: 24. máj.
- Riszálszka nedela: 3. jun.
- Szv. Trojsztv nedela: 10 jun.
- Tejlovo: 14. jun.
- Prva advenszka nedela: 2. dec.

Csetvéri kvatri.

- I. kvatri bodo 7., 9. i 10. márc.
- II. " " 6., 8. i 9. jun.
- III. " " 19., 21. i 22. szept.
- IV. " " 19., 21. i 22. dec.

Kraliuvajócsa planeta

je v tom leti **V e n u s z**.

Preminyávanye mejszeca.

- ☉ mlád, ☽ prvi krajnik, ☿ punova,
- ♁ zádnyi krajnik.

Planete nasega szunca.

- 1. *Merkur* je szamo $\frac{1}{10}$ táo tak velki, kak nasa zemla; nyegovo leto z 288 dnévov sztoji.
- 2. *Venusz* je $\frac{9}{10}$ tálov tak velki, kak zemla; z 255 dnévov sztoji nyegovo leto.
- 3. *Zemla*, stere leto z 365 dnévov sztoji.
- 4. *Marsz* je $\frac{1}{5}$ táo tak velki, kak nasa zemla; nyegovo leto z 687 dnévov sztoji.
- 5. *Jupiter* je 1350-krát véksi od zemlé; nyegovo leto z 12 lejt sztoji.
- 6. *Szaturday* je 900-krát tak velki, kak zemla; nyegovo leto z 29 lejt i 116 dnévov sztoji.
- 7. *Urányusz* je 82-krát véksi od zemlé; leto nyegovo z 84 nasi lejt sztoji.
- 8. *Neptun* je 108-krát tak velki, kak nasa zemla; nyegovo leto je 164 lejt ino 216 dnévov dúgo.

Potemnyya szunca i mejszeca.

V 1906-tom leti bodo trí szuncsene ino dvej mejszeczni potemnenyi, nego med sterimi de sze vu nasoj krajini szamo to prvo mejszeczno potemnenye vu táli vidilo.

1. Puno mejszeczno potemnenye de febr. 9-toga pred poldnévom od 7 vóre 2 minót do 10 vóre 43 minót. Vidljivo de pri nasz, vu szeverno-záhodnom táli Afrike, na atlantskom oceáni, vu Amerlki, na velkom oceáni, vu szeverno-izhodnoj Ázsi ino vu izhodnom táli Ausztrálie.

2. Tálno szuncseno potemnenye febr. 23-toga.

3. Tálno szuncseno potemnenye jul. 21-toga.

4. Puno mejszeczno potemnenye aug. 4-toga i

5. Tálno szuncseno potemnenye aug. 20-toga, stera do szamo vu drúgi szvejta-tálaj vidliva.

Január

má 31 dní.

Szredzimec

ali Szvecsén.

Dnévi	Kath. i prot. imenik	☾	Preminyávanye meszeca i vrejmena	Szunca		Meszeca		
				Izhod	záhod	Izhod	záhod	
1	Pondelek	Nóvo leto		Sznezsno.	7 53	4 14	11 33	11 25
2	Tork	Makár		☉ 3 v. 58 m. po p.	53	14	11 58	pr. p.
3	Szreda	Genovéva		Veterno,	53	15	po p.	0 24
4	Csetrtek	Titusz		mrzlo.	53	16	0 46	1 25
5	Pétek	Teleszfor †		Mirno,	53	17	1 12	2 26
6	Szobota	Szv. tri králi		sztálno.	53	18	1 41	3 28

Kath. i prot. ev. Kak bi Jezus 12 lejt sztar bio. Luk. II. 42—52.

7	Nedela	G. I. Krispin		Lejpo,	7 53	4 19	2 14	4 28
8	Pondelek	Erhard		mrzlo,	53	20	2 54	5 57
9	Tork	Julián		csiszto.	52	21	3 40	6 23
10	Szreda	Agathon		☉ 5 v. 42 m. po p.	52	22	4 34	7 15
11	Csetrtek	Higin		Oblácsno,	51	24	5 33	8 03
12	Pétek	Erneszt †		veterno,	50	25	6 39	8 45
13	Szobota	Veronika		sznezsno.	50	27	7 48	9 21

Kath. i prot. ev. Szvádba je vesinyena v galileánszkoj Kaáni. Ján. II. 1—11.

14	Nedela	G. 2. Hilári Imé J.		Nesztálno,	7 49	4 28	9 0	9 53
15	Pondelek	Paveo		veterno,	48	30	10 13	10 23
16	Tork	Marcel		mrzlo.	47	31	11 26	10 52
17	Szreda	Anton		☉ 9 v. 54 m. po p.	47	32	pr. p.	11 20
18	Csetrtek	Sztolica szv. Petra		Nesztálno.	46	33	0 41	11 49
19	Pétek	Kanut †		Szunce v znam.	45	35	1 56	po p.
20	Szobota	Fábián i Sebescsán		po levke sztópi	44	37	3 7	0 59

Kath. i prot. ev. Gda bi Jezus doli prisao z brejga. Mát. VIII. 1—13.

21	Nedela	G. 3. Ágnes		Mrzlo,	7 44	4 38	4 20	1 43
22	Pondelek	Vince		veterno,	43	39	5 27	2 36
23	Tork	Zarocs. B. D. M.		nesztálno.	42	41	6 27	3 34
24	Szreda	Timotheusz		☉ 6 v. 15 m. po p.	41	42	7 20	4 39
25	Csetrtek	Pavla povrnenye		Veterno,	40	44	8 3	5 47
26	Pétek	Polikárp †		mrzlo,	39	45	8 39	6 55
27	Szobota	Zlátovüszť szv. János		sztálno.	37	47	9 9	8 2

Kath. i prot. ev. Notriüdcí vu ladjico. Mát. VIII. 23—27.

28	Nedela	G. 4. Julián		Sztálno,	7 36	4 48	9 36	9 8
29	Pondelek	Szalézi Ferenc		mrzlo,	35	50	10 1	10 12
30	Tork	Martina		zimszko	34	52	10 25	11 14
31	Szreda	Nolaszki Peter		vrejme.	32	54	10 49	pr. p.

Február

má 28 dní.

Pozimec
ali Szűsec.

D névi	Kath. i prot. imenik	C	Premnyávanye mészeca i vrejmena	Szunca		Meszeca	
				izhod	záhod	izhod	záhod
1 Csetrtek	Ignác		☉ 1 v. 36 m. po p.	7 31	4 56	11 14	0 13
2 Pétek	Ocsis. M. Szvecsnicá †		Oblácsno,	30	58	11 42	1 14
3 Szobota	Balázs		premenlivo.	28 5 0		po p.	2 14

Kath. i prot. ev. Od csloveka, ki je dobro szemem szejao. Mát. XIII. 27—30.

4 Nedela	G. 5. Korz. András		Veterno,	7 27	5 2	0 49	3 13
5 Pondelek	Ágotha		mrzlo.	26	3	1 31	4 11
6 Tork	Dorothea		Sztálno,	25	5	2 22	5 5
7 Szreda	Romuáld		zimszko	24	6	3 19	5 55
8 Csetrtek	János od Mát.		vrejme.	22	8	4 23	6 40
9 Pétek	Apollónia †		☉ 8 v. 51 m. pr. p.	20	10	5 32	7 20
10 Szobota	Skolasztika		Sztálno.	18	12	6 45	7 54

Kath. i prot. ev. Priszpodobno je králesztvo Bozse. Mát. XX. 1—16.

11 Nedela	G. Septv. Dezider		Lejpo.	7 17	5 13	8 0	8 25
12 Pondelek	Eulália		Veterno,	15	14	9 15	8 55
13 Tork	Benignusz		premenlivo,	13	16	10 31	9 24
14 Szreda	Valentin		oblácsno	11	17	11 46	9 54
15 Csetriek	Fausztin i Jovita		vrejme.	9	19	pr. p.	10 25
16 Pétek	Juliánna †		☉ 5 v. 28 m. pr. p.	7	21	1 0	11 0
17 Szobota	Julián		Sznezno.	6	22	2 9	11 42

Kath. i prot. ev. Gda bi velki sereg bio vküpszprávleni. Luk. VIII. 4—15.

18 Nedela	G. Sext. Simeon		Veterno,	7 5	5 24	3 18	po p.
19 Pondelek	Konrád		nesztálno.	3	26	4 19	1 24
20 Tork	Eleuther		Szunce v znam.	1	28	5 13	2 25
21 Szreda	Eleonóra		r í b sztópi.	0	29	5 58	3 31
22 Csetrtek	Sztol. szv. Petra		Premenlivo.	6 58	30	6 36	4 38
23 Pétek	Romána †		☉ 9 v. 3 m. pr. p.	56	32	7 9	5 45
24 Szobota	Matyas		Veterno.	55	33	7 37	6 51

Kath. i prot. ev. Z szebom vzécsi Jezus. Luk. XVIII. 31—41.

25 Nedela	G. Quin. Vikt. Faseng.		Oblácsno,	6 53	5 35	8 2	7 56
26 Pondelek	Sándor		veterno,	50	37	8 27	9 0
27 Tork	Leander		premenlivo	48	39	8 51	10 2
28 Szreda	Pepeonica †		vrejme.	47	40	9 15	11 3

Március

má 31 dní.

Predmladnyek
ali Máli-Tráven.

D névi	Kath. i prot. imenik	☾	Preminyávanye meszeca i vrejmena	Szunca		Meszeca	
				izhod	záhod	izhod	záhod
1 Csetrtek	Antónia		Sztálno,	6 45	5 41	9 42	pr. p.
2 Pétek	Szimpliciusz †		mrzlo.	43	43	10 11	0 1
3 Szobota	Kunigunda †		☉ 10v. 34m. pr. p.	41	44	10 45	1 1

Kath. i prot. ev. Jezus je vu pústtino neseni. Mát. IV. 1—11.

4 Nedela	G. 1. Inv. Kazimir		Csiszto,	6 39	5 46	11 24	1 58
5 Pondelek	Euzébíusz		hladno.	37	48	po p.	2 53
6 Tork	Viktor		Sztálno,	35	49	1 2	3 45
7 Szreda	Akv. Tomás } Kvatri. †		mrzlo.	33	51	2 3	4 31
8 Csetrtek	G. János } †		Premenlivo,	31	52	3 10	5 13
9 Pétek	Franciska } †		nesztálno.	29	54	4 23	5 50
10 Szobota	40 mantrn. } Kvatri. †		☉ 9v. 23m. po p.	27	55	5 37	6 23

Kath. ev. Z szebom vzécsi Jezus. Mát. XVII. 1—9. — Prot. ev. Mát. XV. 21—28.

11 Nedela	G. 2. Rem. Konstantin		Premenlivo,	6 25	5 57	6 54	6 54
12 Pondelek	Gregor		oblácsno,	23	59	8 12	7 24
13 Tork	Rozina		veterno.	21 6	0	9 30	7 54
14 Szreda	Mathilda †		Sztalnejse,	19	1	10 48	8 25
15 Csetrtek	Longin		lejpo	17	3	pr. p.	9 0
16 Pétek	Heribert †		vrejmen.	15	5	0 1	9 40
17 Szobota	Gertrud †		☾ 1v. 3m. po p.	13	6	1 11	10 26

Kath. i prot. ev. Jezus z nojmoga vragá odzsené. Luk. XI. 14—28.

18 Nedela	G. 3. Ocul. Ciril		Lejpo,	6 11	6 7	2 15	11 19
19 Pondelek	József		sztálno	9	9	3 11	po p.
20 Tork	Joáchim		vrejmen.	7	10	3 57	1 21
21 Szreda	Benedek †		Szunce v znam.	5	12	4 37	2 27
22 Csetrtek	Oktávián		o v n a sztópi.	2	13	5 11	3 33
23 Pétek	Ottó †		Oblácsno,	0	15	5 39	4 39
24 Szobota	Gábríel †		nesztálno.	5 58	16	6 5	5 44

Kath. i prot. ev. Gda bi Jezus prej k odísao. Ján. VI. 1—15.

25 Nedela	G. 4. Szet. Ozn. M. Cepl.		☉ Ov. 57m. pr. p.	5 56	6 17	6 29	6 48
26 Pondelek	Felix		Nesztálno,	54	19	6 53	7 50
27 Tork	Rúpert		oblácsno,	52	20	7 17	8 52
28 Szreda	Sixtus †		veterno.	50	22	7 43	9 53
29 Csetrtek	Jónás		Sztalnejse,	48	23	8 11	10 53
30 Pétek	Kvirin †		toplejse	45	25	8 42	11 53
31 Szobota	Balbina †		vrejme.	43	26	9 19	pr. p.

Április

má 30 dní.

Szredmladnyek

ali Velki-Tráven.

D névi	Kath. i prot. imenik	C	Premínývanye meszeca i vrejmena	Szunca		Meszeca	
				izhod	záhod	izhod	záhod

Kath. i prot. ev. Sto me more kárati med vami P Ján. VIII. 46—59.

1	Nedela	G. 5. Jud. Hugó		Sztálno.	5 41	6 28	10 1	0 45
2	Pondelek	Ferenc od Paul.		☉ 5 v. 7 m. pr. p.	39	29	10 50	1 37
3	Tork	Richárd		Lejpo,	37	30	11 46	2 24
4	Szreda	Izidor †		vedrno,	35	32	po p.	3 7
5	Csetrtek	Vince Ferrari		toplejse.	33	34	1 57	3 45
6	Pétek	Gvilielm †		Veterno,	31	35	3 10	4 19
7	Szobota	Albert †		oblácsno.	29	36	4 26	4 51

Kath. i prot. ev. Gda bi sze Jezus k Jeruzsálemi. Mát. XXI. 1—9.

8	Nedela	G. 6. Palm. Cvet. Dionz.		Premenlivo.	5 27	6 38	5 45	5 20
9	Pondelek	María K. †		☉ 7 v. 18 m. pr. p.	25	39	7 5	5 50
10	Tork	Makár †		Oblácsno,	23	40	8 25	6 22
11	Szreda	Leo †		hladno,	21	42	9 44	6 56
12	Csetrtek	Juliusz †		nesztálno.	19	43	11 0	7 35
13	Pétek	Velki Pétek. Herm. †		Veterno,	17	44	pr. p.	8 20
14	Szobota	Velka Szob. Tiburc. †		premenlivo.	15	46	0 7	9 12

Kath. i prot. ev. María Magdalena i María I. Márk. XVI. 1—7.

15	Nedela	G. Vüzem. Ned. Lidv.		☉ 9 v. 42 m. po p.	5 13	6 48	1 7	10 10
16	Pondelek	Vüzem. Pond. Kal.		Veterno,	11	50	1 58	11 13
17	Tork	Anicetusz		sztalnejsz,	9	51	2 40	po p.
18	Szreda	Galdin		toplejse	7	52	3 15	1 25
19	Csetrtek	Emma		vrejme.	5	54	3 44	2 31
20	Pétek	Viktorin †		Szunce v znam.	3	56	4 10	3 35
21	Szobota	Anzelm		biká sztópi.	1	57	4 35	4 39

Kath. i prot. ev. Gda bi vecsér nasztano ná on dén. Ján. XX. 19—31.

22	Nedela	G. I. Quas. Szoter		Premenlivo.	5 0	6 58	4 58	5 42
23	Pondelek	Adalbert		☉ 5 v. 12 m. po p.	4 58	7 0	5 21	6 44
24	Tork	Gyüri		Oblácsno,	56	1	5 46	7 45
25	Szreda	Marko		nesztálno,	55	2	6 13	8 45
26	Csetrtek	Kletusz		veterno.	53	4	6 42	9 45
27	Pétek	Peregrin †		Lejpo,	51	5	7 18	10 40
28	Szobota	Vitál i Valéria		sztálno.	50	7	7 57	11 33

Kath. i prot. ev. Jasz szam dober pasztér. Ján. X. 11—16.

29	Nedela	G. 2. Miser. Peter		Sztálno,	4 48	7 8	8 42	pr. p.
30	Pondelek	Kath. Szien.		toplo.	46	10	9 34	0 22

Május

má 31 dní.

Pomladnyek

ali Riszálcseck.

Dnévi	Kath. i prot. imenik	☉	Preminyávanye meszeca i vrejmena	Szunca		Meszeca	
				Izhod	záhod	Izhod	záhod
1	Tork		☉ 8 v. 12 m. pop.	4 44	7 11	10 34	1 5
2	Szreda		Lejpo,	43	12	11 38	1 44
3	Csetrtek		toplo	41	14	po p.	2 18
4	Pétek	†	z ménsim	39	15	2 0	2 49
5	Szobota		dezsgyom.	38	16	3 15	3 19

Kath. i prot. ev. Edno malo i ne'dte me vidili. Ján. XVI. 16—22.

6	Nedela	G. 3. Jub. János		Oblácsno,	4 36	7 18	4 34	3 47
7	Pondelek	Sztaniszláv		veterno.	34	20	5 54	4 17
8	Tork	Szkáz. Mihála		☉ 3 v. 15 m. pop.	32	21	7 15	4 50
9	Szreda	Gregor		Veterno,	31	22	8 35	5 26
10	Csetrtek	Izidor		oblácsno.	30	24	9 50	6 9
11	Pétek	Namertusz	†	Csiszto,	28	25	10 57	6 59
12	Szobota	Pongrác		sztálno.	27	26	11 53	7 56

Kath. i prot. ev. Idem k onomi, kí me je poszlao. Ján. XVI. 5—14.

13	Nedela	G. 4. Cant. Szervác		Premenlivo,	4 26	7 27	pr. p.	9 0
14	Pondelek	Bonifác		oblácsno.	24	29	0 41	10 7
15	Tork	Zsófia		☉ 8 v. 8 m. pr. p.	23	30	1 18	11 15
16	Szreda	Ivan Nepom.		Veterno,	22	31	1 50	po p.
17	Csetrtek	Brunó		oblácsno.	21	33	2 17	1 27
18	Pétek	Venanciusz	†	Lejpo,	19	34	2 41	2 31
19	Szobota	Ivo		csiszto.	18	35	3 4	3 33

Kath. i prot. ev. Csi te kaj proszili od Ocsé. Ján. XVI. 23—30.

20	Nedela	G. 5. Rog. Bernárd		Premenlivo.	4 17	7 36	3 27	4 35
21	Pondelek	Valenz	} Krízni dnévi	Szunce v znam.	16	38	3 51	5 38
22	Tork	Julia		dvojcseti sztópi.	14	39	4 17	6 39
23	Szreda	Dezider		☉ 9 v. 6 m. pr. p.	13	40	4 45	7 38
24	Csetrtek	Vnóhoidenye I. Joh.		Veterno,	12	41	5 17	8 36
25	Pétek	Orbán	†	oblácsno.	11	42	5 55	9 30
26	Szobota	Filip Neriusz		Sztálno.	10	44	6 39	10 20

Kath. i prot. ev. Gda pride Obveszelitoo. Ján. XV. 26. XVI. 4.

27	Nedela	G. 6. Ex. János		Lejpo,	4 9	7 45	7 29	11 4
28	Pondelek	Germán		toplo.	9	46	8 25	11 44
29	Tork	Maximilián		Oblácsno,	8	47	9 26	pr. p.
30	Szreda	Ferdinánd		premenlivo.	7	48	10 32	0 19
31	Csetrtek	Petronella		☉ 7 v. 29 m. pr. p.	6	49	11 41	0 52

Június

má 30 dní.

Predletnyek

ali Iváncsek.

D névi	Kath. i prot. imenik	☉	Preminyávanye meszeca i vrejmena	Szunca		Meszeca	
				Izhod	záhod	Izhod	záhod
1 Pétek	Simeon †	☉	Veterno,	4 5	7 50	po p.	1 20
2 Szobota	Erazmusz †	☉	lejpo.	5	51	2 8	1 48

Kath. i prot. ev. Csi sto lübi mené. Ján. XIV. 23—31.

3 Nedela	G. Riszál. Ned. Klot.	☉	Csiszto,	4 4	7 52	3 25	2 17
4 Pondelek	Riszál. Pond. Kvirin	☉	sztálno.	4	53	4 45	2 46
5 Tork	Bonifác	☉	Oblácsno.	3	53	6 5	3 19
6 Szreda	Norbert †	☉	☉ 10 v. 17 m. po p.	2	54	7 24	3 57
7 Csetrtek	Róbert †	☉	Premenlivo,	2	55	8 36	4 44
8 Pétek	Medárd †	☉	nesztálno,	2	55	9 39	5 37
9 Szobota	Pelágia †	☉	veterno.	1	56	10 32	6 40

Kath. ev. Vsza zmozsnoszt je dána meni. Mát. XXVIII. 18—20. — Prot. ev. Ján. III. 1—15.

10 Nedela	G. I. Szv. Trojszt. Ned.	☉	Sztálno,	4 1	7 57	11 14	7 48
11 Pondelek	Baziliusz	☉	vrócse,	1	58	11 49	8 58
12 Tork	Bazilidesz	☉	lejpo.	0	59	pr. p.	10 7
13 Szreda	Antón Pad.	☉	☉ 8 v. 40 m. po p.	0	59	0 21	11 15
14 Csetrtek	Tejlovo. Bazil	☉	Csiszto,	0 8	0	0 47	po p.
15 Pétek	Víd i tivárisje †	☉	sztálno,	0	0	1 10	1 25
16 Szobota	Berthold	☉	vrócse.	0	1	1 34	2 27

Kath. ev. Eden eslovik je velko vecsérjo szpravo. Luk. XIV. 16—24. — Prot. ev. Luk. XVI. 19—31.

17 Nedela	G. 2. Adolf	☉	Sztálno,	4 0	8 1	1 57	3 29
18 Pondelek	Gerváziusz	☉	veterno,	0	2	2 21	4 30
19 Tork	Julianna F.	☉	oblácsno,	0	2	2 48	5 31
20 Szreda	Szilveriusz	☉	premenlivo.	0	3	3 20	6 29
21 Csetrtek	Alojzi Gonz.	☉	Szunce v znam.	0	3	3 55	7 25
22 Pétek	Paulin †	☉	☉ 0 v. 11 m. pr. p.	0	3	4 36	8 18
23 Szobota	Szidónia	☉	r a k a sztópi.	0	3	5 24	9 4

Kath. ev. Priblízšávali szo sze k Jezusi. Luk. XV. 1—10. — Prot. ev. Luk. XVI. 16—24.

24 Nedela	G. 3. Ivan Krsztiteo	☉	Veterno.	4 0	8 3	6 19	9 45
25 Pondelek	Proszper	☉	Csiszto,	1	3	7 19	10 21
26 Tork	Pelágus	☉	vrócse,	1	3	8 23	10 53
27 Szreda	Ladiszlav	☉	sztálno.	1	3	9 31	11 22
28 Csetrtek	Pireneusz †	☉	Oblácsno.	2	3	10 41	11 47
29 Pétek	Peter i Paveo †	☉	☉ 3 v. 24 m. po p.	2	3	11 52	pr. p.
30 Szobota	Szpóm. szv. Pavla	☉	Premenlivo.	3	3	po p.	0 19

Július

má 31 dní.

Szredletnyek

ali Jakopescsek.

Dnévi	Kath. i prot. imenik	☾	Preminyávanye meszeca i vrejmena	Szunca		Meszeca	
				izhod	záhod	izhod	záhod
Kath. ev. Gda bi sereg k Jezusi prisao. Luk. V. 1—11. — Prot. ev. Luk. XV. 1—15.							
1	Nedela	G. 4. Romuál		Oblácsno,	4	4 8 3	2 22 0 47
2	Pondelek	Obisz. M.		veterno.		4	2 3 41 1 16
3	Tork	Heliodor		Sztálno,	5	2	4 58 1 51
4	Szreda	Ulrik		lejpo,	6	2	6 12 2 32
5	Csetrtek	Marínusz		vrócse.	7	1	7 21 3 20
6	Pétek	Romulusz †	☾	☾ 5 v. 33 m. pr. p.	7	1	8 19 4 18
7	Szobota	Vilibald	☾	Oblácsno.	8	0	9 7 5 24

Kath. ev. Csi ne bode popolnejsa vasa pravica. Mát V. 20—24. — Prot. ev. Luk. VI. 36—42.

8	Nedela	G. 5. Oszébeta		Csiszto,	4	9 8 0	9 47 6 34
9	Pondelek	Kunegunda		vrócse.		9	0 10 19 7 46
10	Tork	Rufina		Sztálno,	10	7 59	10 47 8 57
11	Szreda	Piusz		lejpo.	11	58	11 12 10 6
12	Csetrtek	Gvalbert		Oblácsno.	12	57	11 36 11 13
13	Pétek	Margita †	☾	☾ 11 v. 18 m. pr. p.	13	57	11 58 po p.
14	Szobota	Bonaventur	☾	Premenlivo.	14	56	pr. p. 1 18

Kath. ev. Gda bi velki sereg bio vkúpszprávleni. Márk VIII. 1—9. — Prot. ev. Luk. V. 1—11.

15	Nedela	G. 6. Razlocs. ap.		Veterno.	4	15 7 56	0 25 2 20
16	Pondelek	Szpóm. M. Skap.		Csiszto,		16	55 0 52 3 22
17	Tork	Alexiusz		sztálno,	17	54	1 21 4 21
18	Szreda	Fridrik		vrócse.	18	53	1 55 5 18
19	Csetrtek	Arzén		Lejpo.	19	52	2 34 6 12
20	Pétek	Eliás †	☾	Premenlivo.	20	51	3 19 7 1
21	Szobota	Dániel	☾	☾ 2 v. 5 m. po p.	22	50	4 12 7 44

Kath. ev. Csuvajte sze od krivi prorokov. Mát. VII. 15—21. — Prot. ev. Mát. V. 20—26.

22	Nedela	G. 7. Maria Magd.		Szunce v znam.	4	23 7 48	5 11 8 23
23	Pondelek	Apollinár		oroszlána sztópi.		24	47 6 15 8 57
24	Tork	Krisztina		Veterno,	25	46	7 22 9 27
25	Szreda	Jakob		csiszto,	26	45	8 32 9 54
26	Csetrtek	Anna		sztálno,	28	44	9 43 10 21
27	Pétek	Pantaleon †	☾	vrócse.	29	42	10 56 10 47
28	Szobota	Akácius	☾	☾ 9 v. 2 m. po p.	30	41	po p. 11 16

Kath. ev. Bio je eden bogat eslovik. Luk. XVI. 1—9. — Prot. ev. Márk. VIII. 1—9.

29	Nedela	G. 8. Mártha		Sztálno,	4	31 7 40	1 25 11 47
30	Pondelek	Abd. i Szem.		vrócse		33	39 2 40 pr. p.
31	Tork	Ignác Lojola		vrejmen.	34	37	3 54 0 27

Augusztus

má 31 dní.

Poletnyek

ali Mésnyek.

Dnévi	Kath. i prot. imenik	☉	Preminyávanye meszeca i vrejmena	Szunca		Meszeca	
				Izhod	záhod	Izhod	záhod
1 Szreda	Peter v vózi	☉	Vrócse.	4 35	7 36	5 3	1 12
2 Csetrtek	Ferenc Porcink.	☉	Veterno,	36	35	6 4	2 3
3 Pétek	Nájd. Stevana †	☉	oblácsno.	38	33	6 57	3 4
4 Szobota	Dominik	☉	Ⓜ 2 v. 5 m. po p.	39	32	7 40	4 12

Kath. ev. Gda bi sze Jezus priblizsávo. Luk. XIX. 41—47. — Prot. ev. Mát. VII. 15—23.

5 Nedela	G. 9. Oszvald	☉	Premenlivo,	4 40	7 31	8 16	5 24
6 Pondelek	Preob. Jezusa	☉	oblácsno.	42	29	8 47	6 35
7 Tork	Donát	☉	Veterno,	43	27	9 13	7 46
8 Szreda	Ciriják	☉	csiszto,	45	26	9 37	8 55
9 Csetrtek	Román	☉	sztálno,	46	24	10 1	10 0
10 Pétek	Lovrenc †	☉	lejpo.	47	22	10 26	11 4
11 Szobota	Zsuzsanna	☉	Oblácsno.	49	20	10 51	po p.

Kath. ev. Dvá csloveka szta sla v cérkev. Luk. XVIII. 9—14. — Prot. ev. Luk. XVI. 1—9.

12 Nedela	G. 10. Klára	☉	☉ 3 v. 53 m. pr. p.	4 50	7 19	11 18	1 10
13 Pondelek	Radegunda	☉	Lejpo,	51	17	11 51	2 10
14 Tork	Euzéb †	☉	csiszto,	53	15	pr. p.	3 8
15 Szreda	Vnébozótje M. Velka M.	☉	vrócse.	54	14	0 30	4 3
16 Csetrtek	Rókus	☉	Sztálno,	55	12	1 13	4 55
17 Pétek	Liberát †	☉	lejpo.	57	10	2 2	5 40
18 Szobota	Jeléna	☉	Veterno.	58	8	2 59	6 21

Kath. ev. Vöidócsi Jezus z Tyrusz határa. Márk. VII. 31—37. — Prot. ev. Luk. XIX. 41—48.

19 Nedela	G. 11. Lajos	☉	Premenlivo.	5 0	7 7	4 2	6 57
20 Pondelek	Stevan kráo	☉	Ⓜ 2 v. 33 m. pr. p.	1	5	5 9	7 29
21 Tork	Bernát	☉	Oblácsno.	2	3	6 20	7 58
22 Szreda	Timotheusz	☉	Szunce v znam.	4	2	7 31	8 25
23 Csetrtek	Klaudiusz	☉	devojke sztópi.	5	0	8 45	8 52
24 Pétek	Bertalan †	☉	Csiszto,	6 6	58	9 59	9 20
25 Szobota	Lajos	☉	vrócse.	8	56	11 14	9 51

Kath. ev. Od miloszktivnoga szamaritánusa. Luk. X. 23—37. — Prot. ev. Luk. XVII. 9—14.

26 Nedela	G. 12. Róza	☉	Oblácsno.	5 9	6 54	po p.	10 25
27 Pondelek	Rufusz	☉	Ⓜ 1 v. 48 m. pr. p.	10	52	1 43	11 6
28 Tork	Ágoston	☉	Premenlivo.	12	50	2 53	11 55
29 Szreda	Ivan Krszt. gl. vsz.	☉	Sztálno,	13	48	3 56	pr. p.
30 Csetrtek	Felix	☉	lejpo	14	46	4 50	0 52
31 Pétek	Rebeka †	☉	vrejmen.	16	44	5 36	1 55

Szeptember

má 30 dní.

Predjeszénec

ali Mihálcseck.

Dnévi	Kath. i prot. imenik	C	Preminyávanye meszeca i vrejmena	Szunca		Meszeca	
				Izhod	zřhod	Izhod	zřhod
1 Szobota	Egid	A	Veterno.	5 18	6 42	6 13	3 5
Kath. ev. Gda sze je Jezus k vársi. Luk. XVII. 11–19. — Prot. ev. Márk. VII. 31–37.							
2 Nedela	G. 13. Angel. Ned. Diom.		Oblácsno.	5 19	6 40	6 46	4 15
3 Pondelek	Albert		Ⓞ 0 v. 42 m. pr. p.	20	38	7 14	5 26
4 Tork	Rozália		Premenlivo,	22	36	7 39	6 36
5 Szreda	Jusztinián		sztalnejs.	23	34	8 3	7 44
6 Csetrték	Zakariás		Veterno,	24	32	8 28	8 49
7 Pétek	Regina †		csiszto.	26	30	8 52	9 53
8 Szobota	Narodj. M. Mála M.		Meglno.	27	28	9 19	10 56
Kath. ev. Nisese nemre dvě goszpóda. Mát. VI. 24–33. — Prot. ev. Luk. X. 23–37.							
9 Nedela	G. 14. Imě M. Gorg.		Oblácsno.	5 29	6 26	9 49	11 58
10 Pondelek	Miklós Tol.		Ⓞ 9 v. 59 m. po p.	30	24	10 24	po p.
11 Tork	Protus i Hyácint		Nesztálno,	31	22	11 5	1 53
12 Szreda	Tóbiás		premenlivo.	33	20	11 51	2 46
13 Csetrték	Móric		Veterno,	34	18	pr. p.	3 34
14 Pétek	Zvis Krízsa †		csiszto,	35	15	0 45	4 16
15 Szobota	Nikodemusz		sztálno.	37	13	1 45	4 54
Kath. ev. Jezus je v Nám váras só. Luk. VII. 11–16. — Prot. ev. Luk. XVII. 11–19							
16 Nedela	G. 15. Ludmilla		Meglno,	5 39	6 11	2 50	5 28
17 Pondelek	Lambertusz		oblácsno.	40	9	4 0	5 58
18 Tork	Zsófia		Ⓞ 1 v. 39 m. po p.	41	7	5 12	6 26
19 Szreda	Január		Oblácsno,	42	5	6 28	6 53
20 Csetrték	Euszták } Kvatri †		premenlivo.	43	3	7 44	7 22
21 Pétek	Mátaj } †		Szunce v znam.	45	1	9 1	7 52
22 Szobota	Flórenc } †		v áge sztópi.	46	5 59	10 19	8 25
Kath. ev. Prisao je Jezus v hiszo. Luk. XVI. 1–11. — Prot. ev. Mát. VI. 24–34.							
23 Nedela	G. 16. Tekla		Meglno,	5 47	5 57	11 34	9 4
24 Pondelek	Odk. robov M.		toplo.	49	55	po p.	9 51
25 Tork	Kleofás		Ⓞ 7 v. 17 m. pr. p.	51	54	1 52	10 45
26 Szreda	Jusztina		Csiszto,	52	51	2 48	11 47
27 Csetrték	Kozma i Dánián		sztálno	53	48	3 35	pr. p.
28 Pétek	Vencel †		vrcse.	55	46	4 14	0 53
29 Szobota	Miháo		Meglno.	56	45	4 47	2 2
Kath. ev. K Jezusi szo prisli farizeusje. Mát. XXII. 34–36. — Prot. ev. Luk. VII. 11–17.							
30 Nedela	G. 17. Hieronim		Csiszto.	5 57	5 42	5 16	3 11

Október

má 31 dni.

Szredjeszének ali Vszeszvescsek.

Dnévi	Kath. i prot. imenik	C	Preminyávanye meszeca i vrejmena	Szunca		Meszeca	
				izhod	záhod	izhod	záhod
1	Pondelek		Lejpo	5 59	5 40	5 40	4 21
2	Tork		Ⓢ 1 v. 54 m. po p.	6 1	38	6 5	5 29
3	Szreda		Sztálno,	2	36	6 29	6 35
4	Csetrtek		csiszto,	3	34	6 54	7 39
5	Pétek	†	Megleno,	5	32	7 20	8 43
6	Szobota		csiszto,	6	30	7 48	9 45

Kath. ev. Notrisztópivsi Jezus vu ladjico. Mát. IX. 1—8. — Prot. ev. Luk. XIV. 1—11.

7	Nedela	G. 18. Rozsnov. Ned.		Oblácsno,	6 7	5 28	8 20	10 47
8	Pondelek	Brigitta		megleno,	9	26	8 58	11 45
9	Tork	Dénes Ar.		sztálno,	11	24	9 43	po p.
10	Szreda	Ferenc Borg.	Ⓢ	Ⓢ 4 v. 45 m. po p.	12	22	10 33	1 27
11	Csetrtek	Nikáz		Lejpo,	13	20	11 30	2 12
12	Pétek	Miksa		csiszto,	15	18	pr. p.	2 51
13	Szobota	Kálmán		megleno.	17	16	0 30	3 26

Kath. ev. Szpodobno je králesztvo Bozse. Mát. XXII. 1—14. — Prot. ev. Mát. XXII. 34—36.

14	Nedela	G. 19. V. G. Vogr. Orsz.		Veterno,	6 18	5 14	1 37	3 57
15	Pondelek	Terézia		oblácsno,	19	12	2 49	4 25
16	Tork	Gallusz		premenlivo.	21	10	4 2	4 53
17	Szreda	Hedvig		Ⓢ 11 v. 48. m. pop.	23	8	5 18	5 21
18	Csetrtek	Lukács		Veterno,	24	6	6 38	5 49
19	Pétek	Ferdinánd	†	oblácsno,	26	4	7 58	6 22
20	Szobota	Vendel		nesztálno.	27	2	9 17	7 1

Kath. ev. Od betézsnoga ziná královoga. Ján. IV. 46—53. — Prot. ev. Mát. IX. 1—8.

21	Nedela	G. 20. Orsa		Csiszto.	6 29	5 1	10 34	7 46
22	Pondelek	Kordula		Szunce v znam.	31	4 59	11 44	8 39
23	Tork	János Kapiszt.		skorpióna sztópi.	32	57	po p.	9 40
24	Szreda	Rafael		Ⓢ 2 v. 55 m. po p.	33	55	1 36	10 47
25	Csetrtek	Dária		Csiszto,	34	53	2 18	11 55
26	Pétek	Domiter	†	lejpo,	36	51	2 52	po p.
27	Szobota	Szabina		mirno.	38	50	3 21	1 3

Kath. ev. Od krála, kí raesún sesé vesiniti. Mát. XVIII. 23—35. — Prot. ev. Mát. XXII. 1—14.

28	Nedela	G. 21. Simon i Juda		Megleno,	6 39	4 48	3 47	2 10
29	Pondelek	Nárcisz		mirno,	41	46	4 10	3 18
30	Tork	Marcel		veterno,	43	45	4 34	4 23
31	Szreda	Lucilla	†	oblácsno.	44	43	4 57	5 28

November

má 30 dní.

Pojeszénec

ali Andrejscsek.

Dnévi	Kath i prot. imenik	☾	Preminávyane meszeca i vrejmena	Szunca		Meszeca	
				Izhod	záhod	Izhod	záhod
1	Csetrtek	Vszi szvéci	☉ 5 v. 51 m. pr. p.	6 45	4 41	5 22	6 32
2	Pétek	Szpóm. vem. mrtvi †	Csiszto,	47	39	5 49	7 35
3	Szobota	Venefrida	lepje.	49	38	6 20	8 37

Kath. ev. Farizeusje szo tanács drzsalí. Mát XXII. 15—21. — Prot. ev. Ján. IV. 47—54.

4	Nedela	G. 22. Károly Bor.	Meglno,	6 50	4 37	6 55	9 37
5	Pondelek	Imre	oblácsno.	52	35	7 37	10 32
6	Tork	Lénár.l	Premenlivo.	54	34	8 24	11 24
7	Szreda	Engelbert	Veterno,	55	32	9 18	po. p.
8	Csetrtek	Godofrid	oblácsno.	57	30	10 17	0 50
9	Pétek	Tivadar †	☉ 10 v. 50 m. pr. p.	58	29	11 22	1 25
10	Szobota	András Avel.	Veterno.	7 0	28	pr. p.	1 56

Kath. ev. Gda bi Jezus k seregi gúcsao. Mát IX. 18—26. — Prot. ev. Mát. XVIII. 23—35.

11	Nedela	G. 23. Martin	Csiszto,	7 1	4 26	0 28	2 25
12	Pondelek	Martin	mirno,	3	25	1 37	2 52
13	Tork	Brizil	lejpo.	4	24	2 50	3 19
14	Szreda	Szerá pion	Meglno,	5	23	4 6	3 47
15	Csetrtek	Leopold	oblácsno.	7	21	5 27	4 16
16	Pétek	Edmund †	☉ 9 v. 42 m. pr. p.	9	20	6 49	4 52
17	Szobota	Gregor Thaum.	Premenlivo.	11	19	8 9	5 35

Kath. ev. Od mustárszkoga zrna. Mát XIII. 13—35. — Prot. ev. Mát. XXII. 1—13.

18	Nedela	G. 24. Eugen	Oblácsno,	7 12	4 18	9 26	6 25
19	Pondelek	Erzsébet	veterno,	13	17	10 35	7 25
20	Tork	Edmund	mrzlo.	15	16	11 33	8 32
21	Szreda	Aldív. M.	Csiszto.	16	15	po p.	9 43
22	Csetrtek	Cecilia	Szunce v znam.	18	14	0 56	10 54
23	Pétek	Kelemen †	☉ 1 v. 45 m. pr. p.	19	13	1 27	pr. p.
24	Szobota	Krizogon	sztrelca sztópi.	21	13	1 53	0 1

Kat. ev. Gda te vidili opúscáványe. Mát XXIV. 13.—35. — Prot. ev. Mát. IX. 18—26.

25	Nedela	G. 25. Katalena	Vedrho,	7 22	4 12	2 18	1 8
26	Pondelek	Konrád	csiszto,	24	11	2 40	2 15
27	Tork	Virgil	mrzlo,	25	10	3 3	3 20
28	Szreda	Rufusz	sztálno,	27	9	3 27	4 24
29	Csetrtek	Szaturnin	lejpo	28	9	3 52	5 27
30	Pétek	András †	vrejme.	29	8	4 21	6 29

December

má 31 dní.

Predzimec

ali Proszinec.

D névi	Kath. i prot. imenik	C	Premínávanye meszeca i vrejmena	Szunca		Meszeca	
				izhod	záhod	izhod	záhod
1 Szobota	Elegiusz	☿	☉ 0 v. 13 m. pr. p.	7 30	4 7	4 55	7 39
Kath. ev. Znaménya bodejo na szunci. Luk. XXI. 25—33. — Prot. ev. Mát. XXI. 5—9.							
2 Nedela	G. 1. Adv. Bibianna	♁	Csiszto,	7 32	4 7	5 33	8 27
3 Pondelek	Ferenc Xaver.	♁	sztálno.	33	7	6 19	9 21
4 Tork	Barbára	♁	Vedrho,	34	6	7 11	10 9
5 Szreda	Szabbasz †	♁	lejpo.	35	6	8 8	10 51
6 Csetrtek	Miklós	♁	Vetrho,	36	5	9 9	11 27
7 Pétek	Ambrus †	♁	mrzlo.	37	5	10 14	11 59
8 Szobota	Poprijéte M. †	♁	Oblácsno.	38	5	11 22	po. p.
Kath. ev. Gda bi zaszlšsao Ivan. Mát. XI. 2—10. — Prot. ev. Luk. XXI. 25—36.							
9 Nedela	G. 2. Adv. Juditha	♁	☉ 2 v. 51 m. pr. p.	7 39	4 5	pr. p.	0 54
10 Pondelek	Melkiádesz	♁	Oblácsno,	40	5	0 31	1 19
11 Tork	Damazusz	♁	vetrho.	41	5	1 41	1 46
12 Szreda	Szinezus †	♁	Csiszto.	42	5	2 56	2 14
13 Csetrtek	Lucia	♁	Oblácsno,	43	5	4 16	2 44
14 Pétek	Viátor †	♁	premenlivo.	44	5	5 37	3 22
15 Szobota	Ireneusz †	♁	☉ 8 v. 0 m. po p.	45	5	6 56	4 8
Kath. ev. Zsidovje szo pope i levite poszlali. Ján. I. 19—28. — Prot. ev. Mát. XI. 2—10.							
16 Nedela	G. 3. Adv. Albina	♁	Oblácsno,	7 46	4 5	8 10	5 4
17 Pondelek	Lázár	♁	szejzsno,	47	5	9 17	6 9
18 Tork	Csákanye M.	♁	mrzlo,	48	5	10 11	7 22
19 Szreda	Nemeziusz †	♁	nesztálno,	48	5	10 54	8 36
20 Csetrtek	Liberát } Kvatri.	♁	szejzsno.	49	6	11 29	9 49
21 Pétek	Tomás †	♁	Szunce v znam.	50	6	11 58	11 0
22 Szobota	Flaviánusz †	♁	☉ 4 v. 9 m. po p.	50	6	po p.	pr. p.
Kath. ev. V 15-tom leti kralvanyia Tiberiusz caszara. Luk. III. 1—6. — Prot. ev. Ján. I. 19—28.							
23 Nedela	G. 4. Adv. Victoria	♁	b a k a sztópi.	7 51	4 7	0 47	0 4
24 Pondelek	Ádám i Éva †	♁	Mrzlo,	51	8	1 9	1 11
25 Tork	Narodj. J. Szv. dén.	♁	vedrho.	51	8	1 32	2 16
26 Szreda	Stevan	♁	Nesztálno,	52	9	1 57	3 19
27 Csetrtek	János	♁	preminlivo,	52	10	2 24	4 21
28 Pétek	Dróbne decé dén †	♁	mrzlo,	52	10	2 56	5 22
29 Szobota	Tomás	♁	vetrho.	52	11	3 33	6 21
Kath. i prot. ev. József ino Maria szta sze cstúdivala. Luk. II. 33—40.							
30 Nedela	G. Dávid	♁	☉ 7 v. 49 m. po p.	7 53	4 12	4 16	7 16
31 Pondelek	Szilveszter	♁	Csiszto.	53	12	5 5	8 7

Te sztóletni prorok.

Priklányanye.

Z Bozsov pomocsjov szmo páli dozsiveli
 Edno nóvo leto, tü na etoj zemli,
 Pá me tü vídite vu vasoj szredini,
 Naj vam raztolmácsim, kak je kaj na szvejtí.
 Vsze okóli nász je vsze puno nevóle,
 Grózsanye med lüdsztvom, velke szükesíne;
 Hvála Bógi ví pa v méri tü zsvéte,
 Veszelim sze tomi, kak me i vídite.
 Nájbógse je tüdi v méri prebívati
 Vszakdanésnye delo dobro oprávlati;
 Tak je Bozsa vola, naj sze tü szkrbímó,
 Vsze, ka mámo dela, veszélo csinímó.
 Niscse naj ne mészli ka de z lehka zsívo,
 Ka de szvoj krüh eti po lehkom priszlüzso:

Vszáki more krízszvoj z znojom tũ nosziti,
Tó je módroszt zsitka, tak tũd' more bidti.
Rávnics záto cslovik! szí na etom szvejtí.
Naj po teskom zsitki lehko mores mrejtí;
Hja! teski je zsitek, zsmetno tũ zsvívemo,
Ali Goszpon Bóg je módro tak odrédo:
Naj szmo na pomócs eden drũg'mi v zsvílenyi,
Z znanosztjov tũ ete ino z delom ejni.
Jasz vam tũd' pomorem zsitka terh nosziti,
Gda vam zse naprejdám, kak de v nõvom leti!

Zíma.

V toga leta zímí bejlo bode póle,
Záto vért, vertinya! bod'ta dobre vóle;
Z kejm vecs sznegá szpádne vöni na mezövi,
Z tejm mo veszelejsi te vu vrócsoj zsétvi.
Dugo lejt szmo nej zse telko sznegá meli,
Kak mo v etom leti v nyem sze veszelíli;
Szanyák bode lejpí, lehko szí míszlímo.
Gda mo vö na okno glédali belíno.
Dober vért pa v zímí szí tũd' iscse delo
Márho má na szkrbí i nej szamo jelo;
Pazko má na krmo ino na nászstelco,
Podkrmi govedo, tele i telico.
Tũd' szkrbna vertinya szí ne nájde méra,
Od ráne gojdne do kesznoga vecséra:
Vszígdár sze obrácsa, pocsínka ne nájde
Cejli drági dén, i csi zse szunce zájde:
Puna je vsze míszli, ka je zamüdíla,
Ali ka je gde kaj nej dobro vcsíníla.
Tak te dén za dnévom i vrejme odíde,
Konec bode zímí, szprotoletje príde!

Szprotoletje.

Ráno szprotoletje ne mo letosz meli,
Dugo bode póle i nas ograd bejli;
Szamo tak pomali de sze zrák szegrejvao,
Ino vcsászi de sze dezsgy tũd' dolílejvao.
Drevje i travíne keszno bodo rászle,
Nego z tejm gvüsnejse bodejo odcvele;
Záto csi szmo láni malo száda meli,
V etom leti bomo z nyim zse obdeljeni.

Vsze de puno jábuk, grúsek, szlív i csreseny,
Gda zse príde z szádom to jeszénszko vrejmen;
Ogradje i póla lepó sze pokázso,
Meli mo zse krmo, to disécso trávo.
Szledi mo pa vecskrát vrócse vrejmen meli,
Szejanyí jeszénszkom' mo sze veszelíli;
Dezsgy i szunce v eti mejszecaj ne zmenka,
V ogradí saláto de zse mejla zsenka.
Na ograde vase záto pazko mejte,
Dosztakrát sze tam odnet lehko najejte;
Tüd' i szadoveno drevje v rendi drzste,
I za vszáko delo sze naprej priszkrbte!

Leto.

Ne mo letosz prevecs vrócse leto meli,
Ne mo svicali tak jáko v zsétve deli;
Csi je láni vcsászi velka hica bíla,
Letosz hladnejse, i de vcsászi szila.
Vecskrát priletí, ka bi szüsiti mogli,
Príde dezsgy i moremo delo povresti;
Ali záto nikaj sze ne sztras'mo toga
Brezi dezsgya nega rászta, niti póva.
Z Bogá pomocsjöv oprávimó vszo delo,
Poszkrbímó sze za vszakdanésnye jelo;
Záto dobro vrejme na delo obrn'te,
Manyükavajócse med szebom ne trp'te.
Sztrmeno de dobro dávalo v tom leti,
Puni do hambárje, páreme ino klejti;
Szprotolesnye de sze tüdi fájn kázalo,
Ár szüsave ne de, ka bi nyem' skódilo.
Száda bode doszta, szlív tüdi povóli,
Vu cejloj krajíni, kak vid'mo okóli;
Tráva de obilna, tak i krme doszta,
Záto sze li szkrbmo, csi nasz glih kaj kosta.

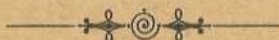
Jeszén.

Dúgo ino lejpo jeszén mo zse meli,
Záto sze ne pascsimo vu nasem deli;
Ár z rédom delavsi vecs lehko vcsinímó,
Kak csi sze brez fóreme vu deli szílímó.
V vrejmeni szejátve szühi csasz k nám príde,
Ali mokro bode. kak jeszén odíde;

V leptom vrejmeni mo krumpicse kopali,
 Nego v mokrom bodemo repo vöbráli.
 Záto moji drági! pascsite sze z delom,
 Naj vsze oprávide, ka trbej, pred sznejgom;
 To jeszénszko rajo nikak ne zamüd'te,
 Naj, gda zíma príde, vsze lepó vcsinite.
 Száda de povóli, tak i tüdi vína,
 Nej kak láni, ka je szkoro nej b'ló nika;
 Kí je drevje, trszetje v dobrom rédi drzsao,
 Veszélo de zdaj za szádom goriszégao.
 Kí sze je tak záto v cejlom leti szkrbo,
 Doszta de veszélja meo i kámro puno;
 Nego zsitka regulá nasz tak vcsi vszeli,
 Naj sparamo ino pamet mámo v cseli.

Dokoncsanye.

Gda szam vam na krátci vsze vödopovedao,
 Ka szam vam naznaníti za dobro szpoznao:
 Szlovó morem vzéti zdaj zse od vász eti,
 Naj zse dale idem okóli po szvejti.
 Doszta bi k vám mogao escse i gúcsati,
 Ali tü je vrejmen, gda morem múcsati;
 Nego escse pár rejcsi vam dám na znánye,
 Ali proszim vasz z toga sze ne szpozábte:
 Lüb'te eden drüg'ga, kak tüdi tó Bóg scsé,
 Eden je nej, kak te drúgi, doszta bógsi;
 Vszáki má falingo, csi glih nemre za tó,
 Drügoga zavrcsti tüd' nemrete záto.
 Vszi, kí szte odraszli, dobro példo kázste,
 Z vasi dúznsosztí sze nigdár ne szpozábte;
 Pamet ino szrce mejte plemenito,
 Vsze vase csinenye naj bode odkrito.
 Krízse i nevéle dobrovolno trpte,
 I za düse vase sze tüdi poszkrbte;
 Dobra dela szí naj vszáki eti szprávla,
 Ino te na zádnye, gda té szvejti odsztávla:
 Mirno lehko ide te zse v vekivecsnoszt,
 Ár je szpuno eti, ka je nyeg'va dúznsoszt!
 Záto etak zsitve ví, moji lübléni,
 Bóg vasz blagoszlovi ino zsitve v méri!

Prípoveszti.

Te jüterni i vecsérni zvón.

Zse eden cejli tjeden je nepresztanoma dezsgy só. Jug je te velki snejg zse szkoro celó gorirasztópo, steri sze je vu dúgoj i mrzloj zími med bregámi vküperszpravo ino mocsna voda sze je gnála od vszej krajóv v to rejko, stera je tak narászla, da szo nyéni zsúti, szkáljeni valóvje zse prejk bregóv steli idti.

Vu máloj, z leszá vküpposztávlenoj hizsi toga brodára je eden velki z síbja nalozseni ogen pokao vu pécsi.

Gorécsa szkala je szvejtila v toj szíromaskoj, od szaj csarnoj hizsi, stere jedína lepota je ednoga, z erdécsimi fárbami namálanoga szvétca kejp bio.

Póleg te tople pécsi je szejla edna mláda deklina ino je prela. Nyénoga líca fáriba je kázalo ono csízto, csrnkaszto fórho, stera sze szamo próti jugi lehko nájde, ta mláda krv nyoj je szkoro vsze vrejla szkóz nyé i nyéna erdécsa vúsztla szo na csíztooma korallom szpodobne bilé.

Kak je tak marlivo to nit vlejkla, popejvala szí je na tihoma edno nemílo szlovenszko peszem, stere tón bi nasz na sümle nye vodé, na ednáko süslanye nocsnoga vetra lehko opomíno.

Nidti sze je genola nej ino popejvala je dale szvojo peszem, kak szo te dveri na hitroma odprte bilé ino eden moski sztópi notri kí je próti dezsgyi eden zsakeo meo na glávo ino na rame djáni ino koga deszna róka je z ednim sztárim róbcom gorzvézana bila.

„Voda je pá véksa grátala, Toncsika, je pravo te moski z mocsnim grlom. „Od zgora na rejki je mószt vkrajvtrgnola. V etoj nocsi va verosztüvati mogla, ár sze z lehka kákssa neszrecca lehko zgodí!“

„Jdte szamo szpát, ocsa,“ odgovoríla je Toncsika z ednim globokim, mehkim glászom, kí sze je kak muzsika dáó zacsüti. Jasz bom zse gor. Prevecs nama trbej kaj pejnez. V etom bozsnom vrejmeni sze niscse ne dá prejkpelati, te pa na tom morem bidti, ka szí z prenyom naj kaj priszlúzsím.“

„Cejla neszrecca je za náj, ka szva tak szíromaskíva,“ sze je obregüvao te mózs. „Pa te de escse doszta tjédnov trpelo, dokécs sze mi mója sztrejta róka zvrácsi, ino v tom cejlom cajti szva szamo na tvoji rók delo naszlonyeníva.“

„VÍ sze ovacse tüdi ne man-
tráte jáko z delom, ocsa!“ je od-
govorila Toncsika szigurno, „ino
csi vszigdár ne bi vsze zápili,
ne bi nana trbelo tak sztrádati“.

„Pfu, ober toga lagoonja de-
teta, stero szvojemi sztáromi ocsi
nidti edno malo dobre vôle ne
vócsai!“ je szkrícsao te mózs
ino je csemerno plüno vö. „Csá-
kaj me szamo, naj pá mojo rokó
lehko nücam, te ti zse napísem
kvitingo za tó.“

„Jasz znám, ka te me bili“,
je právila deklina mirovno. „To
bitje etak i tak morem gorvéti,
csi szte mi zse ocsa!“

Eden mocsen pók sze je og-
lászo, steri je szkoro tak, kak
eden szteláj bio za csüti.

„Ovo je vihér pá edno drejvo
potro doli!“ pravo je te brodár.
„Pá máva drva za zsganyé. Kak
sze zazorí, mores mi to drejvo
sze szpraviti, prvlé kak bi ti sto
drügi naprejvujsao.“

V tom ocsnommegnenyi szkó-
csi te máli, cotavi pesz gor ino
sze nazsené lajajócsi i túljajócsi
próti dveram.

„Nikák ide!“ je mrmrao bro-
dár. „Nej je z med nasi lüdi,
ovacsi pesz ne bi tak cseme-
ren bio.“

„Sto bi v tom vihéri svercati
steo!“ je odgovorila Toncsika.
Jasz tüdi i nikoga ne bi mogla
prejk vodé szpraviti, záto szam
lampas tüdi nej na okno posztá-
vila, naj bi nasi lüdjé znali, ka
je nemrem vecs prejkpelati.“

„Pogledni, ka sto je!“ je za-
povedao te brodár, ino nyegova
csér je gorodprla te dveri, tak
ka je te gorécsi plamén og-

nya dalecs vöszvejto v kmicsno
nócs.

Szvetloszt plaména je kázao
tomi nocsnomi pótniki na csisz-
toma nyegovo pót.

On je i vszo szvojo mócs
vküperpóbrao, naj to obrambo
davajócsao sztreho kak nájprvlé
more doszécsti.

Malo minót szledi je sztáo
eden lejpi, mládi cslovik, steri je
szkóz moker bio, v brodára hi-
zsícski.

„Dober vecsér vam Bóg daj!“
je pravo.

Ocsa ino csér szta sze odklo-
nila po sztároj návadi.

Te tühínece je sztópo coj k
pécsi, ríba szí szvoje szkoro
zmrzsnyene róke ino právi:

„Ali tó je te vrejmen! Tak
je szkóro, kak csi bi te hüdi
vsze szvoje lagoonje dühé vöszpü-
szto! Kak szam rad, ka szam
itak do bróda prisao. Mószte je
prejktivrgnyeni. Tam odnet eszi
szam pa zablódo ino zse me je
sztráj biló, ka cejlo nócs vünej
morem osztánoti ino itak escse
i dnesz morem prejk vodé idti.

„Morete ví?“ ga je pítáo te
brodár spotlivo. „Te te zagvüšno
leteti mogli prejk, ár z bródom
v etom vihéri nemremo, ládja
mi je pa lüknyo dobila.“

„Ali jasz, kakstécs, morem
prejk granice!“ sze szkrícsao gor
te tühínece. „Jasz szam dnesz
cejli dén potüvao, naj k granici
pridem, ár me pogibelnoszt csáka,
csi escse edno nócs morem tü
osztánoti. Edna ciganica z sterov
szam sze dalecs notri v lógi
szrécsao, ino z sterov szam szí
moj krüh tálao, mi je tó povej-

dala. Miszlite szi, jasz szam trinászet lejt v tühinszkom bio ino idem zdaj domó. Vsze té dúga lejta szam szi to veszélje zse naprej vömiszlo, stero bodem meo, gda moje páli nazáj lehko vidim; jeli ne bi tó sztrasno biló, ka bi jasz tak blúzi pri cili, onoga ne bi mogao doszécsti?“

„Csi ví eto nócs po szili scséte prejk rejke pridli, ne doszégnete vaso domovino nikoli nigdár!“ je pravo nyemi te brodár. „Denok bojte csedni, mózs. Csi szte vi zse trinászet lejt mogli vase zselenye nazáj zadrzsati, pa szte nej mrlí, te escse to edno nócs tüdi prezsvíte! Gde szte bili ví?“

„V Becsí,“ je odgóvoro te tühinec. „Jasz szam od etec nej dalecs z K... véshi z dóma.“

„Ah, te szte ví Gyüri, steri sze v Becsí obogato!“ je szkri-csao gor te brodár. „Ja, komi zse szreca szlúhsi. Nász eden po ednom dela i mantrá sze ino itak v cejlom szvojem zsitki szirmák osztáne.“

„Müva szva escse nej od nikoga nikaj proszila,“ je právila Toncsika mirovno. „Csi Gyüri zselejo, odpelam nyi jasz prejk! Eden falácsek deszke pribijem gor na lüknyo, te de ládja to krátko pót escse vödrzsála.“

„Dúgi vlaszjé, krátka pamet,“ sze je csemerio te brodár. „Escse je szreca, ka jasz bógse miszlim, kak ti pa Gyüri, ár ovasi bi sze obadvá lehko potópila. Gyüri sztánejo tó nócs eti. Csi zse ednók dén gráta, szi nikaj vözmiszlim! Ne mas ti escse káksó kaplico vina, moj golobec?“

Vej vidis, ka nidti edno szüho nit ne ma na szvojem tejli.“

„Jasz nyemi na ednók malo vrócse zsupe szküham,“ je odgóvorila nazáj ta deklina.

K coj szi je djála na tó piszker k ognyi ino sze je marlivo obrácsala kre ognycsa.

Za tejm je presztrla szto z ednim erdécie i szivo pofárbanom sztolnyekom, djála je eden velki, domá pecseni kolács krüha gori, prineszla je trdi szir, szó ino mrzle ribe, stere szo v ednoj loncsárszkoj szklejci pripravlene bilé, posztávila je to kadécsó zsupu na szto ino je právila k Gyüriji:

„Jejte i Bóg van zsegnyaj.“

„Bóg pláti,“ odgóvoro je te mladénc po sztároj návadi.

Na tó je szégno z tov na csiszto osznájzsenov zslícov vu szklejco ino je zacsno jeszti.

Kak nyemi je tó dobro szpadnolo.

Ja, csi zse cslovik cejli drági dén v dezgyi v vetri potüvati more, te nyemi je edna zslíca tople zsupe velka dobróta!

Med cejlim jelom je Gyüri edne rejcsi nej pravo, nego po onoj je z tejm vecs zacsno gúcsati.

Kak je po tom pred tim ognynom sztáo ino szi je szvoje oblecsalo na cejloma poszúso, pripovidávao je, ka je vszákó leto edno sumo pejnez domó poszlaó — kak deszét lejt sztar pojbar je szvoj dóm odsztavo — te prisparane pejneze zádnyi lejt, vecs kak pétsztó rajnski, pa pri szebi má.

Hica, stera je v toj máloj

hizsicski bila, je zse sznenego vcsinila Gyürija.

Glád nyegov je vtisani bio ino nyegova mocsna, telovna trüdnoszt sze nyemi je escse zdaj pokazala vö na cejloma, gda de zse lehko pocsivao.

To moker szopót, steri sze je z nyegovoga mokroga gvanta vözkádo je te zsmeten zrák vu hizsi escse gosztejsaga napravo. On je zejvati zacsno.

„Vütro,“ pravo je, szvoje ocsi komaj odprte drzsécsi, „vütro szam pri mojoj materi. Csi do me escse poznali po tak dúgi lejtaj? Jasz szam escse tak máli bio, kak szam z dóma odisao. Kak szam od nyi szlovó vzéo je glih v eden mrzeo, megleni szprotolesnyi vecsér bio, szo rávnic k vecsernici zvonili. Te szo me prijali mati za roké ino szo sztópili z menov pred krizs na póti ino szo pravili.“ „Csüjes, kak k vecsérnici zvonijo, moj szinek? Kama stécs bos só, ti bos vszepovszéd táksi glász lehko csüo! Szpómeni sze te, da je nas Goszpód ino Zvelicsar za nász na krizsi trpo ino mro! Csi szi na tó vecskrát zmiszlis, te szmrtni greh nigdár ne vcsinis. Mi szmo vszi grejsniki ino szpád-nemo vecskrát, nego onoga, ki na britko szmrt nasega Zvelicsara ne pozábi, nyegov angeo csuvár nigdár ne odsztávi!“

„Vi edno pobožno mater máte!“ szi je zdehnola Toncsika.

„Vám sze ocsi szkoro zse vküpzgrábijo,“ je pravo te brodár grobjánszko. „V klejti sztoji edna posztela, tam szi lehko doli-lézsete!“

Gyüri je ono miszeo, ka naj escse dnesz préjk vodé pride, zse vkraj niháo. Poszpáni sze je zdigno gori.

Te brodár je eden máli lampas golvúzscao ino je szvejtó tomi késznomi gószti v póleg lezsécsó klejt.

Gyüri sze je komaj doliszlejkao ino prevrgao na szlamo posztele, zse je tüdi i mocsno ino globoko zászpaó.

Te brodár sze je povrno v hizso nazáj ino je zacsno po hizsi szem-tam hoditi.

Te bundasztí pesz je mrketa-jócsi szkákao za nyim. Na zád-nye je prave te mózs z muklavim grlom: „Idi po Ádama, Toncsika! Ti pa lehko te v nyegovoj hizsi osztánes, ár tü ne mo vszi meszta meli.“

„Ino ka do Ádam tü pri vasz delali?“ je pitala ta deklina, kmicsne szvoje ocsi mocsno na ocsó podprejte.

„Z menov de verosztüvao tü,“ je odgóvoro te brodár. Ta voda vsze bole véksa gracsüje. Tá pogibelnoszt je blüzi, ka naso hizso tüdi vkrajvtrgne.“

„Ádam rászt vodé tak i tak ne do mogli sztaviti, rávnic tak i naso hizso obrániti,“ je odgovorila nazáj Toncsika. „Ocsa, szmilüjte sze vasoj szirmaskoj düsi! Jasz znám, ka vi scséte i ka vam naj Ádam pomorejo. Zmiszlite szi na vecsérni zván! Nas Zvelicsar je tüdi i za vász mro —“

Ona je nej mogla szvojo rejcs dokoncsati, ár te grobjánszki ocsa szo jo z szvojov lejvov rokóv tak jáko vdarili po vüsztaj, ka

nyoj je krv zacsnola vötecsti,
póleg toga szo pravili vsze zeléni
od cseméra:

„Ti bos sla! sla bos na
meszti, ovacsi te k szmrti vdárim
dol!“

„Vmóрте me szamo,“ je
právila ta deklina v eden tón.
„Jasz ne bom sla z meszta!“

Oni szo i te drügikrát zdig-
noli gor pesznico próti szvojemi
deteti.

Toncsika ji je glédala brezi
sztráha, brezi toga, ka bi szamo
i z ozmicami megnola, nego edno
nejmo káranje je lezsálo v nyé-
nom poglédi, steri nyim je nyi-
hove, brezi vszega rázuma cse-
mére sztro.

Z ednim sztrasmim preklinya-
nyom szo dolpüsztili szvojo rokó
ino szo szkrícsali na deklino:
„Lezsi szí doli!“

„Kama? Te tühinec má mojo
posztelo!“

Oni szo pokazali z lejvov
rokóv zapovedajócs na szvoje
lasztivno lezsalicse, stero je
bógse biló naprávleno, kak ovo
szvoja lasztivne cséri.

Bógotno szí je zúla dol szvoje
zsmetne csrejvle z nóg ino légla
szí je doli.

„Zakaj szí szí nej dolszlejkla
gvanta?“ píтали szo jo te brodár
szumlécsi.

„Ka naj vcsaszi lehko gor-
szkocsim, csi nam voda sze notri
v hizso príde,“ sze je zglászo
te biszter odgovor, steri je toga
sztároga pomíro.

Oni szo szí k coj szeli k
ognyi, zrásili szo ga, na tó szo
na tihoma zacsnoli mrmrati i
sepetati:

„Vecs kak pétsztó rajnski!
Csi bi szamo szám mogao vcsi-
niti! Ka szam szí rávnic zdaj
mogao to rokó sztrejti! Jasz sze
zdaj z Ádamom tátati morem! Csi
müva to rartvo tejló notri v
rejko lücsíva, te je do jutra zse
dalecs odneszé vkraj voda! Tak
moreva vcsiníti tó müva, ka sze
naj nidti ne prebüdi! Da bi zse
ednók szamo ona zaszpála!“

Te brodár je na ráhi só k
poszteli, na steroj je nyegova csér
szpála, ober nyé sze je nagno
ino je nyéno mirno odihávanye
poszlúsao, te sze je pa pódao
kak nájbole na tihoma nazáj k
ognyiscsí, gorizdigne edno gorécso
vejko ino jo tak blüzi neszé k
líci te szpajócsse, da je plamén
zse szkoro nyéne dúge ozmice
oszmódo.

Toncsika je nisterne recsí
mrmrala, zdignivsi szvojo rokó,
tak kak csi bi sze brániti stela,
ali mirno jo dale szpála.

Te sztári je zadovolno klumno
na tó, nazájlücsi to gorécso vejko
v ogen ino odíde vö z hizse po
Ádama.

Komaj je on te dveri za
szebom k coj zápro, je Toncsika
gorszkočila, obüje szí na hitroma
csrejvle ino leti notri v kámro.
Tam popádné Gyürija, kí je
mocsno szpáo, za rame ino
sztrószí ga mocsno.

„Sztante gor!“ nyemi kícsi
v zapovedajócssem táli. „Za vase
zsvílenye sze godi!“

On je v szneh pár rejcsi
mrmrao ino sze je obrno na
drügi kraj; ona ga je pa mocsno
popádnola ino nyemi je právila:
„Kak morete zdaj vi szpáti?“

Thierry A. patekara balsam i Centifolia mazalo i t. d. Na haszek nasih csitalcov vam poszebno preporacsamo oglaszbe, vu sterih sze imenitne zdravilne mocsi blaga preporacsajo. Oglaszbe szkrbno precstite. Eta nepremagana, menitna vrasztva sze nigdar ne pokvarijo, i nego kem sztaresa szo, tem vecs viedna i mocnesa posztanejo; zima i vrocsina nyim ne skodi, zato sze vu vszakom caszi lahko rabijo i vszigdar pomocs dajo i valajo, poszebno dokecs doktor pride. Razmi sze, ka nigdar krivega, nevalnoga, szlaboga blaga kupiti, za stero bi penezi brezi haszka ta zmetali. nego osztanimo pri tom sztarom, imenitnom, vrednim, hval, zavupavnim i poleg toga neskodlivim, szvetoznanim vrasztvi, stero pri vszakoj hizsi more biti, gde ne dobimo pravi i z znamenjom merkani pak, sze nam je najbogse zraven obrniti k Thierry A. angeocsvar-apotheki v Pregradi poleg Rohitsa na Stajarszkom.

Kossuth Lajosa szin, Kossuth Ferenc je lani jako betezsen bio, dugo je v poszteli lezsao, ognjoper i susze je meo. Vnoga vrasztva je szkusao i szo ne valala. Na szlednye je edno szekelyszko domacse vrasztvo szkusao, stero nyemi je naglo pomoglo. To je „Bicsjaspiritusz“ bio. Kossuth Ferenc je z lasztivnov rokov vecs priszlovo za szebé pri Balázsovich Sándor patekari Sepsiszentgyörgy (Erdély) ino sze je csudivao, kakso mocs má „Bicsjaspiritusz“. Hvalijo „Bicsjaspiritusz“ vszi, ki szo ga szkusali. „Bicsjaspiritusz“ je dober pri vszakoj nevoi, zato naj bo k rédi pri vszakoj hizsi.

Rákóczy zselőcabridko, rimszko krvocsicsávájocse pilo; prszni tej eta imenitna i vu vszakoj rodovini potrebna vrasztva, stera najvecs betegov odvrtnejo, szl naj prtocsi vezaka szkrbna rodovina. Za notriposzláni 6 kor. 50 fill. erov brezpostno posle jedino csinecsi Requiní Attila Budapest, VII., Külső-Kerepesi-ut 24. Vecs glédaj med oznanilami.

V zdansnyem vrejmeni zse nega proti szcányacejvi-tecsenyi bogse náprave od „Trias“-a, v pár dnévaj gvúšno vrácsi. Cejna z postesztrskom moskom 2 K. 72 fill., zsenzskam 3 K. 54 fill. Dobi sze: v Papp apotheki vu Tisza-Szent-Imre. Vecs je v naznanúvanji.

Póleg Küküllőa bodóce prvo trszlja póvanyo v Medgyesi I. (Erdély), stero- roga vért je Caspari Frigyes Nagy-Küküllő vármegyije groszdárszki biztos i gorie vért, za gorie ogradov szajanyé v vszakom táli brezi falinge trsztje odposila rávnic i tak za lugase trsztjacejje po fál cejni. Eto trsztja póvanye, stero je póleg réda pelano ino je v országi edno to najvékse, szl v vszakom táli zaszlózsi nasi p. cstečov vúpanye ino nyim preporacsamo onoga v etom kalendáriumi bodóce razglasúvanye. — Velki z kejpami árjegyzék zvékje zóbszton i brezi sztroska posle.

500 koron szl zaszlúzsi, ki kaksega csloveka, steri szvétoznáni Fellerov Elsa-Fluid krivo rédi, v tásko formo zgrábi, ka má szvedocsánsztva zadosztva mocna, z sterimi sze tozsha v haszkom lahko zacse. Szo taksi húdobni lúdjé, kí szl z lúckoga trúda szprávlajo lahko zsvilenje ino tak sze seséjo z lehka obogatiti, ka — ár szo szami ne mogocsi kaj bogsega zmiszliti — tiszto dobro, stero je drúgi znáiseó kvárijó i bozsno za nyim rédijo. Taksi lúdjé dosztrakrát nepostene poti májo za szvojo krivico i tak sze je zpodilo ednok, ka szo pri Feller V. Eugen patekari ednoga szlúzsúbnika zgrabili, gda je on iména kúpcov právo dobroga Elsa-Fluida vkradno, ka bi je táksim odzo. kí krivi fluid delajo. Vszaki cslovik zná, ka je právi Fellerov Elsa-Fluid najbogse domacse vrasztvo proti vnogim bolecsinam, tak ka kí kakso boleznoszt má, tiszto te právi Fellerov Elsa-Fluid vszakojacski i nágo vtisa. Zato je te právi Fellerov Elsa-Fluid pri vnoгих szveta raztávaj zláte premije i diplome dobo, kí ga pa rédi, je dvorzszki trgovec grátao ino spanjszkoaga erdcsega kriza szrebino metulio dobo. Ka pa delajo brezdúsnevesztni imitatorje? Tej lazsi piszjo nyegovim kúpcem na pr., ka szo g. Feller odisli, pa vecs ne pridó nezáj, ali ka szo g. Feller z trszivom henjali pa vsze to zato, naj bi Fellerove kúpce krivomi szvojemi blági pridobili. Zato za dúznoszt szpoznamo vsze cstevence opominati, naj sze

variüjejo vszega mocogse szpodobnoga iména krivoga blága za lasztivnoga haszka volo ino naznáje dámo, ka právi Fellerov Elsa-Fluid sze szamo po Feller V. Eugen patekari, Stubica, Nro 120., (Zagrab. zsupanija) rédi pa ka sze more paziti pri kúpüvanyi, naj na vszakom glazsi i stámpi gori bo „Elsa“ „Feller“ i „Stubica“. Naj bi eto dobrotivno vrásztvo vszaki lehko szí szpravo, sze je zapovedalo, da sze postnina ne plácsa, esi sze 12 málih ali 6 duppliskih glazsov za 5 koron, ali pa 48 málih, ali 24 dupliskih glazsov za 16 koron zráven iz Stubice priszlovi ino sze pizmo lepo etak naszlovi, ka sze lehko precsté: Feller V. Eugen Stubica, Nro 120. (Zagrab. zsupanija.)

Dugoga zsvljenja sze vesákajo, kí sze za zdráveje za csasza szkrbijo. Csi sesémo zdravi osztáti, nam je ob prvim mocsen zsalodéc potreben. Imenitne szo nevole, stere pokvarjeni zsalodéc, netécsnoszt, bozsno kúhanje zsalodca, sztávlanje blata, nesznenoszt, goszti krecs v zsalodci, gláve bolecsina i szpodobni betegi szprávlajo. Csedno je záto edno dobro i mocs imajocse domáce vrásztvo pri roki meti. Tákse vrásztvo szo szamo Brádyjove zsalodene kaplice; sterih mocs je proti vszem nevolam zsalodca poznána, nego szo vnoqe krive z rázlicsnimi iménami, vu steri sze lüdjé dosztakrát znorijo. — Záto szí zapomnimo, ka prle pod iménom Mariacellszke zsalodene kaplice szpoznáne práve Brádyjove zsalodene kaplice stere mariacellszke Divice kep, kak znaménje májo, sze szamo pri csiniteli Brády Károly patekari, Bécs, I., Fleischmarkt Nro 1/83. dobijo, odked za naprejposzlane peneze ali po nadvzétji 6 glazsov za 5 kor. i 3 duppliski glazso za 4 kor. 50 fillérov brezpostno, brezi vsze drügi sztroskov razposilajo.

*Blájzseno novo leto zselem etoga kalendáriuma
csitalcom:*

WELLISCH BÉLA
kompaktor v Szentgotthárdi.

Znájte, ka szmrt csáka na vász!
Oblejeste sze gor, kak nájhitrej!
Neszmite duzse tü osztánoti, csi
ne bi radi z sztrasnim tálom mrlí!“

Té recsi szo gorzdrámfale
toga szpajócsega.

On je gorizkocso, na szébe
je zmetao szvoj gvant, vzéo je
to mosnyó z pejnezi, stero je
pod zglávjom meo, k szebi ino
je steo deklino naszledüvati, brezi
toga ka bi jo szamo kaj pitao,
ár je zse vgono to sztrasno
isztino.

„Escse nej!“ je právila Ton-
csika ino nyéni mehki glász je
vsze szvojo prijazoszt zgübo,
„priszégnite mi prvlé na eto
razpetjé, ka moga oco i nyiho-
voga pomocsnika ne dáte gori!“

Ona je edno málo razpetjé
potégnola vó z nyéni prszí ino
nyé je tá dála Gyüríji.

On je pobožno küsno ono
ino je z szvétesnyim tálom
priszégno na tó, ka nigdár nidí
z ednov recsjóv to zgodbo ete
nócsi nikomi ne ovádi vó.

Kak je to priszego doldjáo
ino bi razpétje Toncsiki nazájdáo,
prijéla ga je ta deklina za nyegovo
rokó ino ga je vöpelala na edno
szlobodno meszto.

Tam je lezsála ta lüknyo
imajócsa ládja.

Z velkov pripravnosztjov je
zabila Toncsika edno deszko
gor na to zijajócso lüknyo.

Zaphála je na tó te mále
lüknyice z cotami ino je potisz-
nola te to ládjo notri v vodó.

Gyüri szí je kre nyé szeo doli.

Deklina prime ta veszla ino
bativno zacsne veszlatí notri v
gorzdigavajócse valóve.

Ta rejka je viziko sla, vihér
je tülo z vsze szvoje mócsi ino
ta ládja je vecskrát nazájlücsena
bila.

Toncsika je mocna ino sibka
bila.

Komaj zdaj je zamerkao Gyüri,
kákso lejpo posztávo má ona,
kákso csüdno mócs láda nyéno
tejlo.

Csi je zse rávnicš vszo szvojo
mócs vödála, naj k drügomi
brejgi pride, nej je mogla tó
nikak dopneszti.

Naszkorí szo tekle doli velke
kaplice z nyénoga csela, szapa
nyoj je mocsno sla vó nad
gorodprti vüszť, na velko odprejte
nyéne ocsi szo mele kak eden
tridi, dvojlivi pogléd.

V tej minótaj sze je vtisao
vihér ino z nisternimi vdárci
veszla je doszégnoła ta deklina
szredino rejke.

Zse szí je Gyüri z lehka
odehno gor, kak je te od brejga
velka lárma nasztánola.

Obadvá szta tam tá poglednola
ino z punim sztráhom je szpoz-
nala Toncsika szvojega oco z
nyihovim pomocsnikom Ádamom.

„Miva szva zgübleniva!“ sze
je keszao Gyüri, kak je tiva
razbojnika opazo.

„Ne dajte escse vsze szvoje
vüpanye gor!“ je tróstala ta
deklina nyénoga szprevájavca.
„Vszegavejcs sze je vihér vtisao
ino naj zdaj lehko z kompom
lovita, ali te komp je vó na
brejg potégnjeni, naj ga zdiga-
vajócsa voda ne bi vkrajvneszla
ino preci cajta de tó trpelo,
dokécs ga pá notri v vodó
szprávitá!“

Med kejm je etak gúcsala, je z cejlov szvojov mocsjöv veszlála.

Tiva dvá moska, steriva szta, mocsno kricsajócsiva na brejgi sztalá, szta vszo nyihovo gibanye z csermernim poglédom naszedüvala, te je potégno Ádam eden nabiti revolver vö ino je sztrejlaó na tiva pobegnyejócsiva.

Edna krúgla je zacvilila celó pólóg kre Toncsikini vüh, edna sze je vdárla na sztrán v ládjo ino edna trétja je letejla tak blüzi kre Gyürijove ládje, ka nyemi je malo nej nyegove vlaszé vöposzkübila.

„Doli sze vdarite na pod!“ nyemi je szkricsala ta deklina, ali on sze je nej steo pred nevarnosztjov szkriti ino szamo nyó püsztiti pred onov.

Kak je te Ádam szvoj revolver znóvics nabijao, szta nyidva zse k drúgomi brejgi prisla.

Toncsika je to ládjo szkrblívo vöszprávlila na brejg ino pí-tála ga je komaj odihavajócsa.

„Znáte vi to najblizsnyejso pót k vasoj vészí?“

On je trószo glavó.

„Jasz szam trinájszet lejt bio dalecs. Zdaj je nócs ino ta krajína sze je tüdi i celó preobernóla. Gde je prvo lóg sztáo, je zdaj póle — “

„Te pa hodte!“ nyemi je v gucs právlila ona.

Ona je sla brezi vsze rejcsi naprej pred nyim.

Nyéne prsí szo sze zdigávale z vsze mócsi gor i dol, na nyé-nom líci szo sze premínyávale hie erdécsoszt ino mrtelna blej-doszt, nego brezi ednoga ocno-

megnenya pocsinka, sze je pás-csila dale.

Na ednók je szamo posztá-nola ino píjala ga je celó nedo-vedócs:

„Ví te vasa mater jáko radi morete méti?“

„Oni szo lásztna moja mati,“ nyoj je odgóvoro on na prosz-toma. „Kak bi ji záto ne bi rad meo?“

Toncsika szí je zsmetno odeh-nola gor ino je nidti edne rejese nej gúcsala vecs k szvojemi szprevájalci.

Na zádnye sze je ta kmicsna nócs na maloma szvetlíti zacs-nola. Tiva nocsniva pótnika szta edno málo viszíno doszégno-la, na drúgom kráji one je lezsála edna precí velka vész.

Ta deklina je kázala na nyó ino je právlila:

„Tó je vasa vész! Eti sze razlócsijo zdaj nájme póti! Ob-varje vasz naj Goszpodin Bóg! Ne pozábite na vaso príszego!“

„Ino ví? Ka scséte vi zacs-noti? jo je pítao Gyüri.

Dvej velkivi szkuzi szta sze püsztili dol po Toncsike lejpom obrázi.

„Ka naj jasz zacsnem?“ píjala ga je zsalosztno. „Jasz morem nazáj domó! Brezi méne oni od gláda prejdejo.

„Ali oni vasz vmoríjo!“ je szkricsao Gyüri presztraseni.

„Nikaj sze ne bojte za toga volo,“ je odgóvorila Toncsika z ednim túzsnim szmehlájom. „Ni-kaj mi ne denejo, ár me vszáki hip nücajo. Z Bógom osztanite!“

Ona nyemi je szvojo jáko, mocsno rokó ponüdlla ino pascsila

sze je po etom z bisztrimi nogámi po onoj póti nazáj, po steroy je sla.

Edno ocsnomegnyenye je nej znao, ka bi csinio, Gyüri.

Jeli bi jo nazáj zadrzsávao?

Jeli bi nyoy pravo:

„Hodte z menov v moje meszto! Bodite moja zsená!“

Ali je nej piszano:

Bóg bode kastigao grehe ocsov vu nyihovoy deci, do trétjega ino do strtoga kolena?“

Sto zná, ka kelko velki grehov szi je te kmicsen brodár zse na szvojo düso prilozso! Nej, csér ednoga táksega ocsé szi Gyüri nemre domó pelati!

Te zacsne te jütrni zvón zvoniti v blizsányoy vészí, ino nyemi právi glaszno i rázumno:

„Tí szi szvojo szrecso odtirao, Gyüri! Sziromák nóri, szamo ednók sze priblizsáva szrecsa k z práha sztvojenomi, szamo ednók sztojí szmehlajócsa pred pragom vszákoga mrtelnoga! Jaj onomi, kí te tíhi glász szrecse ne zacsüje! Ona nigdár ne pride vecs nazáj! Na veke je zgüblená!“

„Toncsika! Toncsika!“ je szkrízsaogor Gyüri, „Poszlhüni me, Toncsika!“

Ali szamo veter je nyemi dáo sümécsi odgovor, ino eden sereg kóvranov, steri je z krákanyom leto prejk, sze je spotáro z Gyürija z glasznov krikov.

Brezi vsze vóle ino dolvdárjeni je obrno Gyüri szvoje sztopáje próti blizsányoy vészí.

Toncsika sze je próti ednomi borovvej pascsila.

To gósztosztójécse drevje jo je nikelko bránilo prótizsgánomi vetri.

K szmrí zmantrána, sze je püsztíla na eden z mehovjom obrasceni kamen doli.

Ona sze je z obedvemi rókmi za líce prijéla ino je jókala britko:

„Ah, kak jáko me more on zametávati! Nidti edno jedíno rejcs mi je nej za szlovo pravo! Ah, csi bi Ádamova krugla szamo moje szrcé trofila, te bi vsza moja nevola konec mejla!“

* * *

Kak szta tiva pobegnyeniva szrecsno te drügi brejg doszég-nola, na ócsi szta szi metala csemerno Ádam ino te brodár vszefelé britke gucse.

„Csi tí ne bi sztrejlao, bi zdaj vsze dobro biló!“ je pravo te brodár cseméren. „Z tejm, ka szi zobszton te patróne tá szpufkáo, szi nama cejlo delo pokváro. Onyedva ta zdaj po zsandáre sla ino naj te zse na gvüsno meszto poszadíjo!“

„Ino sto je vecs krív tomi, kak tí?“ je sinfao nazáj Ádam z sztrasmim preklinyanyom. „Zakaj szi nej to mlajsé — da bi jo zlódi vzéo — nej bógse gorodhráno! Gde je csüo sto kaj ták-sega, ka bi to právo dejte szvojega lasztivnoga ocsó za ednoga kényerésa volo vödaló? Nego tí szi to deklino prevecs nebógotno gorszkrmo. Zdjaj pa te naj midva kvár máva z toga. Záto sze szamo frisko vküppoberiva, ka naj prázno gnyezdó nájdejo za nama, ali prvlé moreva tvojo sztáro, püklavo kucso gorvuzsgati, naj tí voharje (financje) ne nájdejo toga blága, stero jo v tvojoj piv-

nici vküpznoseno, rájsi náj prvlé vsze vrág vzeme, kak bi to voharom prislo v róke!“

„Norc tí“ je pravo te brodár po spotlívom táli, „míszlis ka szam jasz to blágo póleg té vszigdár vékse vodé v pivnici niháo? Tó je zse vsze vcsera, kak je vihér malo popúszto, prejk granice odvándralo.“

„Ino tó szí mi tí nej povedao?“ je krícsao Ádam. „Tí szí me za moj táo znorítí steo, tí pesz. Zapelati szí me steo z tejm, ka je blágo voda pokvaríla í odneszla, ta pravica tí je pa zdaj v csemeráj vö z lamp szkocsíla!“

„Ahá, tí drúge szám po szebi szódís!“ je tróbo te brodár. „Hja moj drági, vszákoga nájprvlé v tisztom grmi íscsemo, v sterom szmo sze prvlé szamí szkrívalí! Sto zná, ka kelko jezerokrát szí me zse tí znoro, tí szvinyár!“

„Povej mi escse tó ednók. ino jasz tí na dvóje szterem rébra v tejli!“ je örjao Ádam.

„Vszegavejcs, zdaj, gda bi sze jasz szamo z lejvov rokóv lehko bráno, je velki kúnst, ka bi me bujo!“ sze je spotáro te brodár. „Csi bi szamo obedvej róki mogao núcati, te bi sze zse malo pazo, ka bi sze szmetao v méne! Ali ka naj drzsím od ednoga táksega csloveka, steri na tákso deklino sztrejla, z sterov je vecskrát pri ednom sztóli szedo!“

„Jasz szam Toncsíko nej nakano sztrelítí, te süsz sze je moska dosztájao!“ sze je vögúcsao Ádam.

„Tó bi po sentanom máli rázlocsek bio, csi bi te szívi graj ona mogla kóstati,“ je krícsao te brodár razcsemérjeni. „Pa sto

bi meo szkrb te na méne, csi bi tí moje jedíno dejte v grob szpravo?“

„Csüj me,“ je dáo Ádam naprej, „meszto toga ka bi sze eti dale stúkala, sze rájsi szkríjva na ednom táksem meszti od ked va tvojo kucso v ocsáj lehko mela. Csi te z zsandármí nazájprídeta, te bojk vdáríva. Lehko nama pa te voháre denok ne posleta na sinyek.“

Obadvá moskíva szta zagvüsna bílá v tom, ka sze tó ne zgodí, ár szta znala Toncsíke lúbéznoszt prótí nyénomí grobjánszkomi ocsi szamo ka szta szí tak premíslávala, ka jiva je deklina záto znoríla, naj nebi v drúgom táli csemére mela na nyó.

Te brodár je z ednim globokim mrmranyom notri privolo k tomí ino obadvá kmicsníva moská szta sze potégnola v edno blízšányo, z grmóvjom zarascsemo brejzsno lüknyo vu lógi, od ked szta vszákoga dobro lehko vídla, steri bi sze k hizsí priblízsávao.

Kak je te zse vecs vör mínolo brezi toga ka bi sze to sztraslivo zsandarszko pérje na kranšcsákaj pokázalo, je pravo brodár:

„Tó je pá doszta krike, pa malo haszka bíló. Ta deklina je doszta bógse gorzhranyena, kak bi szvojega lásztnoga ocsó v csarno sólo mogla poszlati. Jasz zdaj záto szpát ídem. Csi voló más, tí lehko dale sztrázsis.“

„Ídi szamo, pa szí lezsi dol, tí grdí szpanyák,“ je mrmrao Ádam. „Jasz szam nej na telko poszpáni, kak tí. Nikaj mi nede, csi bom escse edno pár vör duzse gori.“

„Z tejm bógse,“ sze je rézsao te brodár. „Te bom escse mirnejse lehko szpáo.“

Z tejmi recsmí je notrisó on v to hizso, ino légao sze je szpát.

Ne bi on tak pri méri lezsao, csi bi znao, ka kak kmicsno szí premisláva nyegov pomagács. Ádam szí je mrmrao brezi méra:

„Ona je zsenzka, ino zsenzke ne mro tiho bidti. Sto mi sztojí dobro za tó, ka vsze vó ne ovádi, csi sze ednók páli szvádino? Nyoj nidti pri tom na sztároga nej trbej miszlití, ár je on nancs nej sztrejlao. Nej, bógse je bógse. Ta deklina vecs zná, kak bi nyoj trbelo. Kak dugo je níksega soca nej mejla, sze nam je níkaj nej trbelo bojati, ali zdaj de te dúgi ficko etam z ejne vészi nyéni lübleník, ino pred nyim te vecs níkaj ne zatají. Csi bi szamo znao, ka kak bi lehko prejk rejke prisao. Csi z toga brejga sztrelim na nyó, csüo de te sztári te süsz. On me za toga volo te na níkoj szprávi. Komp szám nemrem nótri v vodó potisznoti, k tomi escse ne raznim k coj, kak bi ga v toj velkoj vodi ravnao. Ta deklina ne szmej vecs domó v hizso sztópiti, te sztári de te tó miszlo, ka je po szvejti odísla ino de jo íszkao. Csi jo dolsztrelim, tejló v vodó morem lücsiti, sto zná, gde jo te vrzse vó voda.“

On szí je premislávao szem tam, na zádnye je za nájbógse najsao, brodára po tom za zamucsenoga vcsinití, ka ga celó na nóro zapojí.

Szplój pred szébe mrmrajócsi sze je pascso Ádam notri v hizso ino prineszo je gor z pivnice one eden velki, z vrbjim síbjom szpletenoj kosari bodócsi, svércani glazs sztároga vína, steroga je okóli pét litrov moglo bidti.

Z onim sze je povrno gori v brodárovo hizso.

On zbüdí gor szvojega postenoga prijátela, steri je zse globoko ino mocsno szpáo ino právi:

„He, brátsek“ müva szva dugo vór vünej na vahti lezsala, ne bi dobro biló, csi bi szí malo zsalódce szegrela?“

„Ahá, szpoznao szí, ka nemas pravice, pa sze zdaj mítiti scsés?“ ga je pítao te brodár. „Na, jasz tüdi morem kaj püsztití. Edno kupico vína ti ne zavrzsem záto!“

Ádam je nalejao eden z cina naprávleni pehár punoga z vínom ino ponüdo je onoga szvojemi pomagácsí.

Te brodár je pio víno kak vodó.

Ali pijan je szamo te grátao, gda je zse brezi fórne doszta vína nalejao v szébe.

Ádam je radüvajócsi glédao, kak sze je nyegov prijáteo, z cejla brezi vsze pámetí, dolprevrhao na szvoje lezsaliscse.

„Tak“ pravo je zmírjeni, „té mi níksega krízsa ne dene precski. Csi sze gorzbüdí, de deklina zse vkrajszprávléná. Z ednoga tála je skoda za nyó. Mocsna ino fríska je kak kákxa plemenita szrna. Ali vszáki je szebi te nájbízsnjejsi, ino sto szvojo hizso ne csuva od ognya, szí nemre na ócsi metati, csi nyemi dolzgorí. Gde je szamo tak dúgo? Zse bi

dávnics mogla nazájprfditi! Csi ne bi mejla nakanenye nazáj sze povrnóti, te to ládjo ne bi tak pazlivo vö na breg potégnola. Da bi sent vzéo to zsenzsko!

Ádam sze je k vódi na bregj pódao, med kejm szi je etak pogucsávao v szebi.

Za kecsko sze skrabajócsi je glédao to velko, zdignyeno vodó, stere valóvjje szo deszke, brvna, vövtgrnyeno drevje, pohízstvo ino tejla vtopleni sztvári z szebov neszli.

To opüscsávanye, stero je rejka na szvojem zgorányem táli vesiníla, je zaisztino sztrasno biló.

„Pri etom je nej szamo eden szvojo hizso i vsze zgübo!“ je mrmrao Ádam, po tom sze je pa z oním mislenyom zácsao tróstatati, ka pri nyogovoj kucsi niksega kvára nega.

Na tíhoma pazécsi je glédao na vodó, na drügi bregj vodé, ali Toncsika sze je nej szkázala.

* * *

Brezi toga, ka bi szi szumlela, kákxa pogibelnoszt jo csáka, sze je Toncsika szvojoj zsaloszti püsztila prejk.

Ona je nej mejla nikoka, kí bi jo lübo.

Lón, steroga je za szvoje trdo delo dobila, je sztáo z bitja ino z kreganya ino zdaj, gda je szvojega ocsé nakanenye raztrgnola, de nyéni sors escse zsmetnejši.

Cejla szreca je za nyó, ka obedvej róki nemrejo nücati, ovacsi bi jo sztrasno sálili, nego vdárcki, stere z lejvov rokóv vcsinijo, escse lehko i bole boljio

kak oni, stere vnógi drügi z právov delajo.

Isztinszki sztráh je popadno záto sziróto nyó, gda szi je na szvojo brezi trósta pridócsnoszt mészlila.

Kama koli je poglédnola, vsze povszédi je nevola csákala na nyó. Nyoj je nyéni zsítek niksega veszélja nej darüvao.

Zakaj ne lezsi zse kre szvoje pokojne materé v hladnom grobi, na sterom na szprotoletje te divji scsipek tak lepó cveté?

Toncsika sze je nej mogla szpomenóti, ka bi sze od szvojega detinsztva máo gda jókala, tüdi sze je i nej szkuzila, kak je v szvojem bozsnom, krátkom gvanti na szredini med drügov, sznajzsno oblecsanov decov ob prvim k toj szvétoj szpóvidi mogla idi.

Goszpon dühovnik, — Bóg nyim naj zsegnya nyihovo dobro szrcé! — szo nyoj te te nájlepsi kejp senkali, zná bidti szamo záto, naj bi jo za nyénoga preprosztoza gvanta volo potróstali.

Te goszpon dühovnik szo tüdi i jedini cslovik bilí na cejlom širokom szvejti, kí szo k nyej dobri bilí.

V nedelo de záto k szvétoj szpóvidi sla, naj szi szvoje túzsno, obterséno szrcé oblehkóti.

Tó nakanenye je zmirilo Toncsiko edno malo.

Ona szi je dolzbríszala szvoje szkuze z tim kustim sörcom, gor je sztánola z kamna ino odlocsena ide na pót próti dómi.

Znála je i dobro kákse goremánye je domá csáka.

Z kem prvlé presztojí ono,

z tejm de bógse! Po etaksem táli je premogla ta batrivna deklina szvojo trüdnoszt ino je sztópala z mocsnim nakanenyom naprej, nego tak je prevecs v szvoje miszli pogrozsena bila, da je zablóдила na póti.

Sztálno szi je miszlila i na ono velko veszélje, stero do Gyürijova mati nad nazájpovrnyenom szvojem színi meli ino bo lelo jo je globoko, ka Gyüri nidti edne miszli vecs ne de meo na nyó.

Kak je na konec logá prisla, je vídla Toncsika, ka je zabló-dila.

Pred nyóv je lezsála edna sztrasno opüscsena ravnica, po steroj sze je csemerno sümlécsa voda kotala.

Na nyéni visziko hodécsi valóvaj szo plavala dugoványa vszefelé fórme.

Pomilüvajúcs je miszlila Toncsika na one neszrecsne, steri blágo i vrejdnoszt je rejka opüsztila. Na ednök je szamo z cejle szvoje mócsi na vesz glász goriszkricsala.

„Szvéta María, pomágaj mi! Etam plava edno zíbela ino v nyoj lezsf edno dejte!“

Toncsika sze je lovila za roké.

Dalecs ino dalecs je nidti edne zshivócsse düse nej biló, kí bi pomócs lehko prineszla. To dejte je z cejloma pogibelnoszti szmrti biló prejkdáno.

„Miloszti ven Bóg!“ szi je zdihávala Toncsika. „Daj mi mócs! Dopüszti mi tó nedúzsno dejte resiti!“

Ona je lücsíla z nájkéxov

szilov gvant ino szvoje csrevle doli, te szi je poskrobíla szvoje prszi ino glavó z tov ledenomrzlov, okáljenov vodóv ino je szkocsíla notri v nyó.

Ona je tüdi i dobro znála plavati.

Ali szamo z velkov mocsjóv je mogla k coj k zíbéli pridti.

Nyó z szvojov lejvov rokóv zgrabivsa, je z szvojov právov mocsno tálala narázno valóve.

Csi rávnic szo nyoj nyéne zsile od mrzle vodé trepetale, csi rávnic szo nyoj zobjé dregetali v vüsztaj, doszégnota je szrecsno z szvojim bremenom te brejg.

Kak je to mokro, szkózna-mocseno zemló pod szvojimi nogámi zacsütíla, opráвила je edno krátko zahválno molítev, te sze nazáj oblekla gor v szvoj gvant, vzéla je to dejte na szvoja nárocsa ino sze je páscsila próti dómi szvojemi, ali tak sze je szlabo csütíla, ka je nej mócsi mejla v szebi, ka bi zíbelo z szebov vzéla. Mogla je ono tam na brejgi povresti.

Gda je tak edno pó vöre vándrala, povrgla jo je nyéna mócs na cejloma.

Tüdi je i nej znála vecs za szébe.

Z detetom na szvojoj róki, sze je tá prevrgla na zemló. Kak dugo je lezsála zse omedljeno, je nej znála.

Kak je te páli k szebi prisla, prignyena je bila edna csarna ciganica ober nyé, ribala jo je po cseli ino zátanki z erdécsim vogszskim vínom ino vlejárja je i nikelko z onoga v nyó.

Ta csarna zszszka je Ton-

csiki nej nepoznána bila, zse vecskrát je ta brodárszka hesi to szirmasko ciganszko zseno za „Bóg pláti“ prejk rejke odpelala.

„No, vam je zdaj zse kaj bógse?“ jo je pítala ta csarna zsená.

Toncsika je z glavóv megnola.

„Hodte, prínte sze za mojo rokó!“ je gúcsala nadale ta cigánica. „Tam prejk v ejnom dóli gorí nas ogen! Tam sze lahko szegrejete ino edna z nasi mládi zsenszk tomi málomi deteti cecati dá! Kak zse od gládi jócse, te szirmaski málicski! Ino moker je túdi, kak kákse málo macse, stero vtopiti scséjo!“

Ona je odpelala Toncsiko k ciganszkomi ognýi, gde szo sze te csarne zsene popascsile tó do szmrti szlabo gorotaviti i v mócs djászti ino gde szo toga málicskogo v szúho zaszúkale ino narkmile.

Brezi vsze mócsi sze je püsztila Toncsika póleg pokajócséga ognýa v eden globoki, zsmeten szen.

Kak sze je prebúdila, sze je zse szkoro nagnolo szunce.

Ona sze je zahválila szvojim vertinyam z szrcá szvojega, vzéla je to dejte na szvoje roké ino je sla próti dómi.

„Tí szziromasko dejte,“ je právila ona, toga pojbeca lübeznívo na szvoje prszí naszlonyécsa, „zavgüsno szo sze ti tvoja mati vtópili v povódni! Glej me, jasz nemam nikoga, kí bi me lübo! Jasz ti moje cejlo szrcé scsém senkati, jasz scsém tvoja mati bidti ino v tvojem szmehláji scsém tróst nájdí za vsze one nevóle,

stere bom trpejla! Tebé mi je Bóg kak tróst v mojem velkom szirmastvi poszlaó!“

Kak je Toncsika na ono meszto prisla, na sterom je preminócsó nócs szvojo ládjo povrgla, je najsla nyó tam brezi vsze falinge gor.

Ona jo je vu rejko potfsznola, szkocsila je z detetom notri v nyó ino je prejk zacsnola veszlati po rejki.

Ár je i mirno vrejme biló, je to delo túdi i brezi vszáke pogibelnoszti doprneszla.

Na brejgi v eden grm potégnyeni, je csakao. Ádam escse itak na nazájpvornenye deklíne.

Komaj je ováraó on Toncsiko, potégno je zse i szvoj revolver naprej, naj nyoj to szmrt noszécso kruglo odposle, kak de ta deklína zse dobro na blúzi.

Na ednók je szamo zagledno to dejte v nyéni nárocsaj.

On je szmrtno-blejdi grátaó, to orozsjé sze nyemi je vöposkálilo z róke ino szí je sepetao:

„Bóg mi pomori, ka bi jasz edno nedúzsno dejte vmóro! Tó bi rávnic tak necsamurno delo biló, kak csi bi ednoga angela bujo, ár vsza deca, od szedem lejt mlájsa, szo angelje!“

I rávnic v etom ocsnom-megnényi je prineszao veter te míli glász vecsérnoga zvoná prejk vodé, tá k nyemi.

Te je szpadno Ádam na szvoje kólina doli, príjao sze je za líce z obedvimi róki ino zajókao sze je britko.

Brezi vszáke pogibelscsine je doszégtnola Toncsika brejg z szvo-

jim málim. Ona je bojazlivo sztópila notri v hizso ocsé szvojega.

Te brodár je szvojo pijanoszt zse vöprészpao.

Tam je szedo nemujti ino nepocseszani pri sztöli ino je krüh i kiszilák meo za vecsérjo.

Nyegve ocsi szo nyemi z krvjöv bilé okólvizéte.

Kak je ta deklina notrisztópila, je gorzdigno to lejvo szvojo rokó, naj bi jo vdaro, nego te decskec je szkricsao z veszélím glászom:

„Tatta! Tatta!“ (Da mála decsica nemro escse to zsmetnejse imé, ocsa' vöpovedati, záto szkoro vsze povszédi „tatta“ gucsíjo to rejcs).

Te brodár je dolpüszto na tó szvojo pesznico ino je pítao:

„Od kod szí ga dobíla?“

„Vö z vodé!“ je odgovoríla Toncsika.

„Dol ga deni na mojo posztelo ino idi pa podóji kozó, ka nyemi mlejko szkühas, ár zse lacsen more bidti!“ je pravo te brodár, ali te pojbec je z obedvemi rócsicimi szégao za nyim.

Te kmicsen obráz brodára je nej zoszagao to detete, ono je szkákalo od radoszti ino je znóva krícsalo:

„Tatta! Tatta!“

„Tó! Nidti sze ne bojí méne!“ szí je mrmrao te sztári mózs. „Daj mi ga eszi! Tí miszlis, ka mi z róke szpádne? Nemogócs! Te bi sze prevecs szpokúkao! Poszádi mi ga eszi gor! Jasz bom ga z lejvov rokóv zadoszta drzsao!“

Z onim veszéljom, stero ti sztári lüdjé k málicskim vsze pov-

szédi májo, je pogledávo te sztári brodár szvojega máloga gószta. On szí je dobrovolno mrmrao v szebi:

„Toga szí na velko gorzhránim! Té mi eden dobrovcseni brodár more bidti! Ne dám ga vkraj, csi bi rávnicz deszét zsandárov prislo, ka bi mi ga odneszli!“

Kak sze je Toncsika z tim penasztímlejkom nazájpovrnóla, szta nyéni ocsa ino te máli nájdenik szkoro zse celó dobriva prijátela bilá.

Te málicski je cukao toga sztároga za musztácse ino te sztári sze je szmejáo na glász.

Na nócs je dáo te brodár z med trejmi szvoji vánkisi dvá vkraj, naj te máli toplo posztelo more meti. Toncsika sze je nancs i zmiszlití nej mogla, szvojega ocsó gda tak veszélóga i dobre vóle vidítí.

„To dejte ti je celó preobrnolo!“ szí je premislávala v szebi. „Ja, deca szo angelje, stere Goszpodí Bóg na té szvejt posíla, naj nase pogüblene düse resí! Kak lepó i veszéló lezsi zdaj moj zsittek pred menov! Szamo csi je Gyüri szvoje dobro ino szrecsno najsao gori?“

* * *

On, koga szo sze nyéne míszli doszájale, je pri szvojem dómi nej one szrecse mogao nájdí, stero szí je zselo.

Csí rávno szo ga mati lübeznívo ino z szkúznimi ocsmí vküpszküsiivali, csi rávnicz szo ga ocsa ino bratovje nyegovi z radosztjov veszéló gorprijali, ali on

szi je nej najsao nindri meszta, nej pocsinka, nej méra.

Gde je só ino sztáo, vido je Toncsiko pred szeov, nyéne lejpe, kmicsne ocsi szo ga glédale z proszécsim tálom, na ócsi meta-jócse, nyéne szladke recsi szo sze tózsile:

„Jasz szam te obránila, tí me pa zapüszttís nemilosztivno!“

Gyürijova domácsi szo szi nej znali nyegov zamisleni, za nikoj ne márajócsi sztális raztolmacsiti.

„On je szamo z polojna domá!“ szo pravili nyegova mati zsalosztno.

Próti vécsari sze je vu vézsi razsiro on glász, ka je povóden v tom zgornjem, szószidnom meszti doszta hízs odneszla.

„Naj sze nam Bóg szmilűje!“ szo jávkali Gyürijova mati. „Rávnics tam je nasa Ána pri mózsi! Jasz na ednók morem tá idti, naj zagvüsno znám, csi pri nyénom hrámi nega káksega kvára!“

„Jasz idem z vami, mati!“ je pravo Gyüri, komi je vsze bógse biló, kak domá bidti.

„Tó de te to nazájvidenye,“ szo jávkali ta zsenzszka. „Kak szi ti z dóma odisao, je nasa Ána komaj oszem lejt bila sztara, zdaj pa mozsá ino dejte má. Vsze tá lejta szta sze nidti vidla nej, nancs sze nidti i poznala nedta!“

„Jasz tüdi tak miszlim,“ je mrmrao te mládi cslovik zamisleni.

„Ána te je pa brezi toga itak nej pozábila,“ szo gúcsali mati dale. „Nyéni szin je vu szvétom krszti tvoje imé dóbo —“

Oni szo henjali na szredíni v szvojem gucsi, ár szo sze na hitroma te dveri odprle ino edna

mláda zsenzszka z nepocseszanimi vlaszmi ino z nerédnim oblecsalom je sztópila notri.

„Ána!“ szo szkricsali mati gor. „Szvėti Bóg, ka sze je zgódilo?“

„Vész nam je pod vodóv“, je právila ta mláda zsenzszkica na tihoma ino v ednom tóni, tak kak gda solárkinya szvojo gordáno lekcio tá právi, „naso hizso je voda odneszla, ino moj máli Gyüri sze je vtópo!“

„Vtópo!“ szo krícsali mati. „Pa szte ga nej mogli obrániti?“

„On je v szvojoj zíbéli lezsao ino je szpáo kak eden angeo“, je gúcsala Ána razdreszéljeno dale. „Mí szmo márho gnali vó z stale na brejg. Voda je escse nej do nasega ograda szégala. Kak szmo te nazájprisli, je zse hizso odneszla. Dejte je z zibelov vréd od vodé popádnjeno, ali pa od vküpszpádnjeno hizse vmorjeno moglo bidti, ino jasz nigdár vecs edno veszélo minóto ne bom mejla, ár szam jasz nyegovoj szmrtri kríva!“

Zóbszton szo nakanoli vszi domácsito mládo zsenzszko tróstati.

Nyé sze je niksi tróst nej prijao vecs.

Cejle vöre dugo je szedejla na ednom meszti ino je z trdimi ocsmí, kak csi nidti za szébe ne bi znála naprej.

Nidti je i tó nej zaszlisala, csi je sto kaj pítáo od nyé.

Vcsászi i vcsászi je zsmetno sztonyala, kak edna k szmrtri vrazsena sztvár sztonya. Nej je tüdi i nikaj stela k szebi vzéti.

Kak je nócs nasztánola, pri-sao je i Ána mózs. On je pri-

povedávo zsalosztno, ka szo szószidje to prážno zibelo nyegovoga deteta na brejgi najšli.

„Ti valóvje szo zibelo na brejg vólücsili,“ právila je Ánna na tópomá. „Dejte szo mi te vile na dno potégnole. Nidti nyemi vécs krscsánszki szprévod nemremo dati!“

Ona sze je trgala v britkoj szvojoj zsalosztí za szvoje róke ino je kucala na vezš glász. Eden réd prevecs túzsni dnévov je prislo na cejlo familio naprej.

Te zsalosztén sztális Ánne je zanícsao vszáko najménsé vészélje pri hizsi. Kak bi sze mogli i komi vészéliti, gda szo nyéno celó zse na kamen obrnyeno túzsno líce sztálno pred szebov vidili? Escse csi je i szen obládao na cajt to mládo zseno, kucala i sztonyala je v szne.

Ona je vküpsla kak tenya ino jenidtivecsfórmenejmejlaprvejsé.

Gyüri je voj drzsao sztálno szám z szebov.

Vu nyegovoj düsi szta sze štükali dvej nakanenyi edna z drügov: ta lübéznošt, stero je próti Toncsiki csüto ino to zametávanye, stero je próti nyénomi ocsi meo!

Nyegova cejla düsa ga je vlejkla k toj lejpoj, neszrecsnoj deklini k coj, ali nej sze je mogao resíti od szpomína nyénoga hüdoga ocsé.

„Sto zná, ka kelko mirno szpájócsi pótnikov je te sztári zse bujo!“ szí je miszlo Gyüri v szebi sztróseni. „Vino mi je ponüdo, ka bi sze zapójo. Zavgvüsno szam nej jazš te prvi, nad steroga zšitek je vdaro on!“

On je zacsno szkrivomá szpítávati od brodára ino je od vecsi lüdi dóbo za odgovor:

„Te cslovik je pijáni ino sze ogible dela, steroga da hcsi hráñíti more. On je z svercarmi pod ednim sztolom, nego tó je nej to nájhüse delo.“

Kaj drügoga lágójega szo nyemi na toga brodára nej povedali vecs. Toncsiko szo pa vszi szamo hválití mogli.

Zsao nyim je biló za nyó poprejšk, ár je níksega tála vu vészélji mladéznosztí nej mejla nigdár.

Csí je Gyüri szvojoj lübécsó tak pomilüvati csüo, te sze je po szvoj szíli k nyoj steo popascítí, nyó v szvoje roké vzéti ino nyoj pravítí:

„Ne püsztím te vecs vkraj od szébe! Od etoga máo tvoj braníteo ino tróstar scsém bidti!“

Ali csi je Gyüri zse k rédi bio, Toncsiki szvojoj lübvá povedati, je sztópila vszigdár ta kmicsna posztáva brodára, znóva med nyidva.

On je vido nyegov odürni, cseméra pun obráz, on je zaszlícsao dünye tí sztrelájov ino szí je premislávao sztrsznyeni, ka je te sztári nej prekráto szvojemí pomagácsi sztrejláti, csi rávnics bí stera krugla nyegovo csér tüdi lehko doszégnoła. Drevéno szo sze nyemi oglászile k tomí te száre recsí píszma:

„Jasz bodem kastígao grehe ocsov vu nyihovoj deci do trétjega ino do strtoga kolena!“

Nej, na kelko štécs je lübezníva ino lejpa Toncsika bíla, on jo itak ne bí mogao za zseno

vzėti, szamo za nyénoga sztrasnoga ocsé volo nej!

Po dúgom i teskom premislávanyi sze je Gyüri na tó odlócsó, ka sze v Becs povrné nazáj.

Lehko pozábi Toncsiko tam vu mórji hízs, med onov vnozsinov lüdi, v deli ino v djányi toga velkoga várasa! Ali kak je vecsér grátao ino sze je oglászo te vecsérni zvón, premínole szo i vsze nyegove miszli, tak kak sze sznejg na szunci raztopí, ár te vecsérni zvón je gúcsao na glász ino rázumno!

„Sziromák nóri! Ti szi szvojo szrecso vkrajsztírao! Na ráhi je trúpala ona na tvoji dveraj ino te je z szladkim glászom proszila, naj jo notripüsztlís, ali tí szi zaklono dveri pred nyóv! Zdaj szi zse pogübo tvojo szrecso ino bodes mogao brezi méra ino brezi radoszti na tom szvejti blódití!“

Te sze nyemi je zdelo, ka ga Toncsikine lejpe, kmicsne ocsí, pune z szkuzami glédajo ino nyéna erdécsa vüszta sze nyemi molíjo:

„Osztani tü!“ ino on je osztáo.

Nego nyegova mati szo bili jáko dreszélni, ár nyim je ta velka zsaloszt csér zse obnemogla.

„Tak tó nemre dale idti!“ szo pravili oni te eden dén. „Tü nancs eden doktor ne de mogao pomáhati ino záto szam po Marjo, po to ciganico poszlala. Tá vecs razmi, kak deszét doktorov! Ona zse naszkori i tü more bidti, ár nyéni lüdjé szo nej dalecs vkraj od szószidne vészi!“

„Meni szamo szmrt pomore!“ je právila Ána z tóvim glászom,

ali nyéna mati szo sze nej dáli z nyihovoga nakanenya dolzgúcsati; kak je te Marja tá prisla, odpelali szo oni to ciganico taki i k betézsnoj ino dopovedali szo nyoj i z velkim, friskim gucsom te cejli zrok Ánninoga betega.

„O tí szvétí Duval!“ (Bóg po ciganszkom) je szkricsala gor Marja. „Szte ví zse kaj pri Toncsiki, pri brodárovoj cséri pítati dáli? V onom dnévi, kak je vasa hizsa na nikoj prisla, szam jasz na ednom brejgi bila ino szam vidla edno dejte notri v zibeli dolplavati po vodi! Jasz szam doszta predalecs bila tam odnet, kak ka bi tomi szirmaskomi deteti pomocsti mogla ino szam je zse za zgübleno drzsála. Te sze je szkázala Toncsika kre vodé. Ona je lücsíla szvoj gvant doli ino je plavala kak kákssa riba notri v rejko. Z nevarnosztjov szvojega lasztivnoga zsitka je obráníla ona tó dejte. Jasz szam sze páscsíla za nyóv ino szam jo najsla eden frtáo vöre szledi omedlejno na brejgi vodé lezsécsó, ali celó v nyénom omedlejnom sztálisi je dejte escse mocsno drzsála na szvoji prszaj.“

„Marja!“ je krícsala Ána kak divja. „Pri tvojoj szirmaskoj düsi, je tó pravica?“

„Ta gronszka sztrejla me naj deszét klaftrov globoko notri v zemló vdári, csi mi je szamo edna neisztinszka rejcs vö nad vüszta prisla!“ zapriszéggnola sze je ta ciganica.

Ána je zdignola z ednim, z recsjóv nemogócse vöpovedanim csütenyom szvoje roké próti nébi ino je krícsala:

„Csi bi moje dejte biló! Velki Bóg, csi bi tó moje dejte biló!“ Na tó je z vszega tešla trepetajócsa popádnola szvoj gvant ino je sla vó z táksov szilov, kak da bi nyoj peróti zraszle.

Gyüri sze je rávnic i tak na hitroma pascso za nyóv.

Po póti i blati, szkóz trnya i grmóvja sze je páscsila Ána ednáko na brejg vodé k bródi.

Tó vüpanye jo je celó ozsívalo. Nyéne ocsi szo sze szvejtile, nyéne lica sze zserjávile.

Kak je po etom te brejg doszégna, obedvej szvojivi róki k vüsztam denovsa je eden dúgovlecseni glász dála vó z szébe.

Na tó szo sze dveri te hizse brodárove gorodprle ino Toncsika je sztópila vó prejk praga.

Kak je te Gyürija ovárala, erdécsa je grátala kak róbéc on, stéroga szí je gor na szvoje lejpe kmicsne vlaszé zvézala.

Voda je zse szpádnola.

Ta deklina je szkocsila gori na bród ino je z nyim po nikelkim krétanyom k etomi brejgi prisla.

„Escse máte ví to dejte itak, stero szte vó z vodé potégnoli?“ jo je pítala Ána ino nyéne ocsi szo víszile pune trósta na Toncsikini vüsztaj.

„Ja,“ je právila ta deklina sztísnyena ino nyéne lica szo tak blejda grátala kak sznejg, ár je szpoznala, ka nyoj zdaj nyénoga lüblénoga málicskoga vkrajzemejo.

„Jasz morem to dejte vidi,“ je právila Ána na hitroma i szegreta dale. „Pelajte nasz frisko k nyemi!“

Gyüri je Toncsiko szamo z szvojimi ocsmí pozdravo.

Ona szí je zdehnola zsmetno, na tó je vkrajvdárila komp. Kak szo k drúgomi brejgi prisli, právila je Toncsika:

„To dejte je v hizsi notri!“

Kak v divjoj szíli je bejzsala Ána k coj k hizsi. Ona je letejla celó prejk praga.

Tam je szedo te sztári, szejri musztácsov brodár kre sztola ino na nyegovi kólenaj szedécsi sze je spilao nyéni szinek zdrav ino kak rózsa friski.

Z ednim vu jocsi vtoplenom veszélím kricsájom sze je vdárila póleg sztároga dol na szvoja kóléna.

Ona je zadüsíla szkoro to dejte z szvojim kúsüvanyom. Na tó je letejla kcoj k Toncsiki ino je právila:

„Tí szí ga obránila! Tí szí bila nyegov angeo varüvác! Ah, kak bi ti mogla tó zahváliti? Hodi z menov. Mí szí naso hizso znóva gornaprávimo, ino tí to nájbógse meszto mores v nyoj meti! To nájdragse dobis vszíg-dár, ka de nam nase vérsztvo noszilo! Hodi! Bodi mi szesztra! Tí szí bila mojemi deteti mati, dopüsztí mi, naj tí hválim za tó z szresnov lübéznosztjov tak dugo, kak dugo mo szamo zsivejla!“

Ali prvlé kak bi Toncsika odgovoriti mogla, je zdaline páli csüti biló glász vecsérnoga zvoná.

Gyüri je na tó k nyoj sztópo ino z obedvimi róki obínovsi nyó, jo je prozso z globocsíne szrcá:

„Bodi moja zsena, Toncsika! Csüjes tí vecsérni zvon zvoniti? Pri nyegvom glászi tí priszégnem

zdej: jasz bom te lúbo, postüvao ino bráno ino za moj nájvéksi kincs meo, dokécs mi szmrt ocsi ne zapré! Ne szüni me vkraj od szébe, Toncsika, ár te jasz lúbim bole kak moj zsítek!“

Jocsécs od radoszti sze je naszlonila ona na prszí nyegova, ino on je küsüvao doli te tekócse szkuze z nyéni líc!

Na tó szta sztópila obadvá, rokó vu róki imajócsiva pred toga sztároga ino Gyüri je proszo nyí za zsegen nyihov; te sztári szo szí csüdivajócsi voscsili szvoje ocsi, ár szo nikak nej mogli z pámetjov gorprijéti, kak sze je vsze tó tak na hitroma zgódilo. Na zádnye szo pravili:

„Ona mi je edna dobra csér bila! Ona bude i dobra zsená tüdi! Bóg vaj blagoszlovi obadvá!“

* * *

Od etoga dnéva máo sze je jüterni i vecséni zvón zse vecs sztókrát oglászo. Toncsika i Gyüri szta zse tüdi zdávnya eden blázseni pár.

Csi Gyüri v gojdnó ino vecsér zvoniti zacsüje, oprávi pobožno szvojo krátko molítev ino szí z zahválnim szrcem zmíszli na ono vrejmen, gda je te glász zvoná nyegov prijáteo ino tanácsnik vu nájteskejsem cajti nyegovoga zsvílenya bio.

Toncsiko pa ober vszega lúbi ino za nájvise drzší on na cejlom etom szvejtí, gde ga je Goszpodin Bóg z dravimi petimi színmi ino z trejnimi deklinicami, tak tüdi i z lejpim i rédnim vérsztvom obdejlo.

Te sztári brodár szo szí edno hlapico pogódili, stera nyim nyihovo málo hízsno vérsztvo pela. Píjanoszt i svercaríjo szo tüdi

zse rávnicš vkraj niháli ino sze szkrblívo trüdíjo i delajo, naj kak právjíjo, szvojm vnükom i vnükicám tüdi kaj niháti morejo.

Te nájstarejsi szin Toncsike: Toncsi, steromi szo na zselenyé ocsé materno imé dáli, sze szkoro vszígdar pri szvojem sztárom ocsi drzší, pomagajócsi nyim vu deli, na kelko li more v szvojem dvanájsetom leti. Escse nyima i Ádam tüdi vecskrát pomága v szilnom deli, steri sze je od onoga teskoga dnéva máo tüdi celó na dobro preobrno.

Vecskrát vu lejtasnyi dnévaj, gda szí tiva sztárviva z pipami vu vüsztaj kaj pripovedávata ino Toncsi gori na bródi krózsi okóli, jáko segavo právjíjo Ádami te sztári:

„Tó de ti escse te brodár! Kurázso má k coj, bole kak jasz. Plava tak kak riba ino csi bi nyemi gda voda odneszla bród ino ládjo, plavajócsi de na szvojem hrbti prejk rejke szprávlao v szili lüdí!“

Ino gda szo te zse vecskrát z szvojmí sztarismi vréd pohodili ti vnüki ino vnükice nyihovoga sztároga ocsó, ino gda je tak ednók sze spilati vido nyí Gyüri z timi málimi, miszlo szí je v szebi:

„Éte cslovik, na sterom te decsica z táksov lübvavjoj viszíjo, je nikakse krví nej mogao prelejáti! V ednoj kmicsnoj vöri v steró ga je nyegov angeo varüvácš zapúszto, je vszegavejcs blüzi bio pri tom, ka bi lüdomorec grátao, negopolaszktivnoj szvojoj batrivnoj cséri ga je rejso Bóg milosztivno od toga, na szvejtí nájvékšega greha, steroga Bóg zaisztino vu deci do trétjega ino do strtoga kolena kastiga!“

Ti trijé zláti prsztanje.

Gde je bio, gde je nej bio, szkóz szedem országov escse dale je bio eden kráo i toga eden máli szinek.

Dovec je bio te kráo ino ti tanácsdavajócsi velki goszpódje szo nyemi tak dugo gúcsali, ka etak, pa tak, brezi zsenszke nemre bidti hizsa, brezi materé dejte, ka szi je on gvüsno i za zseno vzéo to dovico burkusko kralíco.

Ta dovica kralíca je tüdi mejla ednoga máloga sziná. Ali bogme, dokécs je szvojega sziná v drági, lejpí, zláti gvant oblácsila, prála, cseszala, pucala, na královoga sziná sze je nidti i nej zglédnola, szamo tak szo víszile, dol z nyega cote, zamázani je bio te szziromaski decskec. Vszákomi sze je i szrcé vküpszisztiznola, kí je glédao na nyega.

Nej szi je povidlo i králi to delo. Pítáo, szpitávao je to kralíco, ka ka je tomi zrok, ka je nyegov szin razcsejszani, zamázani, te kralíce szin je pa vszíg-dár csíszti.

— Ó drági moj tiváris, — je právila ta kralíca — te pojeb zse tákso natúro má. Zóbszton ga dám mujvati, zóbszton ga oblácsimo, notri szi lézse v vszáko blato i csi bi nyemi z zseleza dála zasiti gvant, tisztoza bi tüdi razcsejszao.

Tag dugo i tak dugo je gúcsala ta kralíca, ka sze je toga krála szrcé vkrajobrnolo od lasztivnoga szvojega sziná ino tak je pravo ednök:

— No, csi je tak, ne bom i

jasz krála hráno gor z toga decska. Naj ide vö na póle, pa naj paszé tam te zlátevune ovcé, koncsibár mi ne de trbelo za dráge pejneze pasztéra drzsati.

Kak je pravo, tak je tüdi i vsáno. Bot vu roké, turbo na rame, v róke szo nyemi dáli to csrejdo ovc ino só je te szziromaski králeszki szin z velkov túzsnosztjov, zsalosztjov vö na póle.

Ali te lagoje düse kralíca nyemi je od szühoga, pisznívoga krüha drügo nej djála v turbo. Escse i on krüh je nyemi tüdi dolpolejála z jesziom ino te szziromaski pojeb sze je tak vküpsoszüso, ka szo nyemi i csonte csregetale.

Tak je biló tó eden tjeden, dvá tjedna. Te szi je te králeszki szin szamo nikaj zmiszlo, tam je niháo to csrejdo, kak nigda szvejta szvéti Paveo vlahe, ino je odisao po szvejti.

Só je, potüvao je próti szed-mérimí országi ino na vécsar je v eden grozno velki lóg prisao.

Zsalosztio sze je te králeszki szin, na velko szi je zdihávao: Bóg moj, Bóg moj, ka de tü z méne. Nidti szi i doli nemrem lécsiti, povej mi tü zverfna.

Kak szi je tak zdihávao, oglászo sze je nikák ober nyegove gláve:

— Ne zsalosztio sze, kralícs, nikaj sze ti tü lagojega ne pri-peti, szamo hodi i plezi gor na eto drejvo.

Gori je glédao te kralícs i

zagvüsno, na onom drejvi, z steroga je te glász csüo doli, edna mála hizsicska sztoji i szkóz nyénoga okna edna szvejcsa szvejti. Ne prenaisláva szi doszta, gorszplejzi na drejvo, notriide v to málo hizsico ino tam, ka misz-lite, koga je najsaó?

Póleg sztola je szedo eden sztári barát, steromi je do zémle szégala ta dúga, szejra nyegova bráda, i kí je z edno sztrasne velke knige csteo.

Pokloni sze nyemi te kralics z dosztojnim tálom, te barát sze odkloni nazáj, za sztol ga poszadí doli, zatejm pred nyega dene edno drügo velko knigo i právi nyemi: csti, moj szin, tí tüdi.

Csteo je te kralics, pozábo je na glád tüdi, szvojo zsaloszt tüdi. Po tom je lepó zadrejmao, zászpaó ino do gojdna sze je i nidli nej prebüdo.

Tó nyemi právi te v gojдно te barát:

— No, drági moj szin, jasz znám, ka sto szi pa ka szi. Poznam tvoj zsalosztten sztális, poszlhüni me záto ino ti ne de ti zsao. Idi v csarnoga krála ország, pogódi sze pri nyem za gószjega pasztéra. Te csaren kráo ti sztó gószek dá v róke, ali tiszte gószke tákso natúro májo, ka kak je vöprizsenéjo na trávník, kelko ji jeszte, na telko tálov letíjo ino nej je biló escse toga pasztéra, steri bi je vecs vküper mogao szpraviti. Tí sze tüdi ne trüdi z tem zobszton, nego, tó más, dám ti edno zsvegló, tó szamo podpihni. Na tó vszej sztó gószek nazájpriletí i zatejm je lepó domó lehko odzsenés.

Lepó je zahválo te kralics toga sztároga baráta dober tanács, idti je steo dale, ali te barát ga je górsztavo.

— Csákaj szamo escse edno malo. Tó más, dám ti escse trí zláte prsztane. Gda prvi vecsér domóprizsenés te gószke, zvézsi szi gor te nájménsi prsztan na konec na bicsnyek. Ovára ga tam te toga csarnoga krála jedina csér, proszila de te te prsztan, ali do tecsász nyoj ga ne daj tá, dokécs ti ne pokázse, kákse znaménye má za lejvim szvojim vühom. Te drügi dén pa te szrejdnyi prsztan zvézsi na konec na bicsnyek ino toga nyoj szamo tüdi tak daj tá, csi ti pokázse, ka kákse znaménye má za právim szvojim vühom. Trétji dén pa te te nájvéksi prsztan zvézsi gori na konec bicsnyek, toga de tüdi proszila od tébe ta králeszka csi, ali prvlé ti naj pokázse, ka kákse znaménye ma pod slájerom na szvojem cseli.

Escse ednók zahváli te kralics toga sztároga baráta dobro nakanenye, Bógi preporócsi eden toga drügoga ino z tejm je odísao te kralics ino do tecsász je só, potüvao, dokécs je v toga csarnoga krála váras nej prisao.

Tam je vcsaszi gorsó k králi i ponüdo sze je v szlüzsbo.

— Rávnícs szi dobro prisao, — pravili szo nyemi te kráo — gószjega pasztéra mi trbej. Pri meni z trej dnévov sztojí leto, ali dobro szi zamerkaj, ka csi de li szamo edna falíla z ti sztó gószek, na kólek ti dám potégnotí glavó tvojo. Csi je pa verno obcsuvas, tü más mojo rokú nej

„Pomágaj szí szám pa ti Bog tüdi pomore!“

Práva dogodba — z zsvljenja vzéta.

Pravice obdržáno.

Nepoterpežslivi moski. — Dober tanács.

„Szamo mi daj mir z tem dugovánjom“ — je muvo János, kda je zsená k njegovej poszteli prisla, ka bi njemi zano zslíco vrásztva dála, kak je naprej piszáno bilo — „daj mi mir, csi ti právim“ — ino je szrdito vkraj szlino to zslíco, „z teh pomij vees nebom pio, kaj stécs sze mi zgodi. Za edno vejacso práhov ino pilul szí zse v mené zlevála, vsze lonce bi szí zse lahko napunila z timi zlodnimi balzsamami, essenciami, fluidami, stere szam szpio, pa mi vsze nikaj ne valálo. Brezi teh tüdi lahko merjém!“ je

djao pa sze je proti szteni obrno. „Glejte szamo botra“ sze je tozslila Jánosova zsená Áni pokojnoga plebánusa verlinji, stera je rávno te prisla, „na edno recs“ poleg zszenszke návade k hizsi ino je po tihoma porinola glavó notri nad dverami, „kelko nevole mámo mé zszenszke z temi mozskami! — Nemajo tej za nojéta csarno potrpljenja, notri vzéti pa celo nikaj nesesejo, kda szo betezsni. Glejte mojega; zse vees kak edno leto betezsen, od trganja i gihta szo njemi zse nogé z cela odrevenele, tak lezsi, ka szí nancs prsztov ne more gibati, nogé pa roké kak csi bi njemi z lesza bilé, gláva ga boli, ka nemre szpati, trganje, bodanje, zobjé lagoji, bolecsina v hrbti i leddevjáj ga zandrügim márja, prszí ga bolijo, zszetno zdiháva pa z vnoгим vrásztvom szí je tak pokváro zsalodec, ka vsze mocogese nevole csüti v njem. Nemre jesztvino zkühati, zato szploh krcs má, vesászi njemi hüdo gráta, ka vó meese, drügoes je pá napih-njeni, kiszlilo zse njemi riga, tezsi ga v zsalodci, odtri sze njemi jesztvina pa nema téka. Pa ka de z mené, csi mi merjé?“ pa szí je z predpasznikom briszála szkuzne ocsi. „Na, na,“ djála je Ána, „szamo sze pomirte botra, dokecs escse moski preklinjati znájto, teecsász je pomoocs za njé. — Ka bi pa bilo, csi bi szkusali Fellerov Elsa-Fluid i Fellerove Elsa-pilule?“ — „Da pa nesce notrivzéti; nancs csüti nesese od patekarszkoga vrásztva, tem menje pa od fluida pa pilul; csi bi njemi je ponúvala, bi mené z fluidom i pilulami vréd vó szpravo z hizse. — Szamo to bi escse trbelo; szpio i pojo je zse zadoszta

Glejte szamo, kelko nevole mámo z moskami . . .

fluida i pilul pa njemi je vsze nikaj ne valálo, záto zdaj zse nema v níksem fluidi vüpanja, poleg toga pa od dnéva do dnéva bole vküp szpádne, kak opráno plátno.“

„Ej, ej! botra, ne trbej vesászi vüpanja zgübiti“ jo je tolászila Ána „z temi fluidami i pilulami vam je tak, ka od tisztoaga mao, da szta Elsa-Fluid pa Elsa-Pilule, stere sze právo szamo pri Eugen V. Feller patekari vu Stubici Nr. 120 (Zagrabecka szupanija) rédijo, tak glaszovítne grátala ino na tak vnoгим razsztváj primije dobila, od tisztoaga mao je vszikdár vees spekuleravcov, steri krive redijo pa tem krivim táksa iména

dávajo, ka de szpodobno právomi pa vcsászi tüdi falej odávlejo, pa ki neve, ka je vsze to krivo blágo, pa ne to právo, lepo küpi pa te psztüje od csemérov vsze szvéce. — Szkusajte szamo ednok te právi Elsa-Fluid Fellerov, prirocsite szí szamo 12 málih ali 6 duppliskih glázskov za 5 koron ino Elsa-Pilule Fellerove 6 skatul za 4 korone, piste szamo zráven vu tvornico Eugen V.

Feller patekari Stubica 120. (Zagrabecka szupanija), pa te vidili, ka de njim to valálo!“

„Ve je isztina“ právila je med joesom dale Jánosova zsená, „ka szam tiszti fluid indri küpila pa sze je ne Elsa zvao, da pa ka valá, da je zdaj zse do guta szit vzeh fluidov, odked stécs szo szprávljeni.“

Urota.

„Pa morejo rávno sztári viditi i znati, ka njim dávate? Malo sze njim mitite pa ji prozíte, naj za vaso volo escse düzse jemléjo kaplice i pilule pa njim na meszto teh Fellerov Elsa-Fluid i Fellerove Elsa-Pilule dajte. Vej szam jesz veesászi tüdi mela takso nevoló z pokojním goszpodom — Bog njim daj düsi dobro — pa kak bi tak sztári grátali, csi sze jesz ne bi szkrbela za njih! Oh moj Bog, kak mi dobro dene, csi szí zmiszlim, kelkokrát szam jih zvrácsila z Elsa-Fluidom z zszefelé betegov poszebno pa po tisztoj influenzi, stero szo zgrabili, kda szo v Trszti potúvali. — Vszikdár szo zamuknjeni i kaslavi bili, tak szo kaslali, ka nazs Bog obscüva. — Szrcé njim je prevecs bilo, mámica sze njim je zvrtála, od tréslike szo

(Dale na ovom listi!).

sze toszili, 'szlaboszt i trűjava ji je obdála. nevroticsrni i szlabe krvi szo bili pa szo dosztaokrni ne mogli celo noes nikaj szpati. To vam povem — ali naj bo, nescsem vasz sziliti — liki csi szkusate, te mi zaisztino zahválni, ár je to ne szamo taksa frlica, ka szam vam pripovedávala, liki griva isztina pa csi ne vörjete, piste szamo Felleri v Stubica Nr. 120 (Zagrab. zsupanija) pa szí priszlovite pri njem te právi Fellerov Elsa-Fluid. „Zdaj pa z Bogom osztante.“ — Pa je z tem odbezsala. „Csi ne valá, ne skodi“ szí je miszlla Jánosova zsená pa je brezi toga, ka bi mozsévi kaj právila, vcsaszí dúgo pizsmo pizsala Eugen V. Feller patekari Stubica Nro 120 (Zagrab. zsupanija) pa naj bi falej dohila, je vcsaszí 24 málih ali 12 duppliskih glázskov právoga Fellerovoga Elsa-Fluida za 8 koron i 60 fillerov i 12 skatul Elsa-Pilule za 7 koron 60 fillerov priszlovlia ino je penezé vcsaszí notriposzllala, naj ne bi trbelo postnine placsvivati pa naj bi hitro vsze z návukom vréd dohila — i tak sze je zgdiló.

Dogodha.

Za dvá tjedná po tom — rávno je nedela bila — szo Janos malo sztanoli v poszteli pa szo ne zadoleli zadoszta csüdivati ober sza moga szébe, tak njim je bilo, kak csi ne bi v szvojoj sztároj kozsi bili, ne szo mogli zarazmiti, od koj szo tak szladko szpáli to noes. „Ti máti“ szo djáli „nevem, ka je z menov, tak sze mi dobro zdi, vu zsalodci me ne tezi vecs pa ne pecsé pa ne kotrige me túdi ne bolijo. Prineszi mi szamo zajüterk, dete moje!“ Zsená je szkoro ne vörvala szvojom vűham pa szí je ocsi menola, jeli sze njoj ne szenja, te je pa náglo bezsala ino prineszla zájtrk, steroza szo János z dobrim tékom pojeli, kak zse dúgo nej. Pa po tom szo sze escse csüdivali, ka szo ne dohili kresa v zsalodci, niti medlosese pa je to naszledűvajocse dni túdi tak bilo. Szploh szo zdravesi grátali, tak ka szo szami ne steli szkoro vervati. Zsená je escse zdaj ne vűpala záto ovaditi, ka njim je valálo. Pomáli szo lica Jánosova túdi erdecsa zacsnola gracsvivati, posztelo szo zse lehko povrgli i malo szem-tam bodili brezi palice pa na ednok szo szamo naprej zéli szvojo „trompeto“ — pipo, pa szo kadili tak, ka ji je zsená száma z veszéljom glédala, csi li, ka je na rada mela dima.

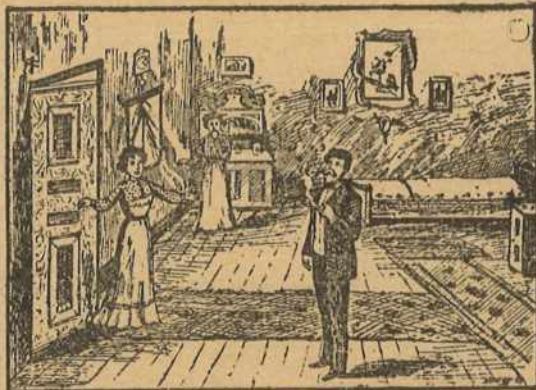
Odkrita urota.

„Zdravo, zdravo!“ szo kricsali botra Ána za nisteren dén, kak szo nad dveri notrisz-

topili k Jánosovim. „Csüla szam, boter, ka sze zse cersztvi i zdravi! Hvála Bogi! Jeli, ka je li valálo?“

„Ka? Ka mi je valálo? pitali szo csüdno János. Po szo csüdno glédali na szvojo zseno, stera je szkrivómá kimala ovoj, naj jo ne ovádi. — „Ka vam je valálo? Elsa-Fluid pa Elsa-Pilule“ djála je Ána. „Ka za Elso?“ Ka za Elso — je diála Ána pa je z brznim jezikom pripovedávala vsze, kak je bilo. János szo sze pa zacsnoli szmejati, pa szo obimnoli zseno i roko dáli Áni rekocs: „Lepo szta me znorile!“ pa te, kda szo vszi dobre vole bili, je Ána túdi ovádila, ka ona záto rada má Fellerov Elsa-Fluid, ár je ednoga hipa grde mozoje i piscsajce mela pa njoj je teklo, pa szráp je dohila, ocsi szo njoj szlabe grátale, ka sze zse bojála, ka oszlepne pa sze je te z Fellerovim Elsa-Fluidom prála i mujvala pa je tak ozdrávila, kak zdaj János.

Na to je Ána naprej vzéla z zsepa szvoje novine, je zacsnola csteti glászi ino je eta naisla: Vu iméni njihove szvetloszti Mozaffar Eddine persijszkoje saha je eto imenito

Ka? ka . . . ka mi je valálo?

pizsmo dobo Eugen V. Feller patekar: „Man vam szresco na z nanje dati, da njihova esaszarszka szvetloszt Mozaffar Eddine szo za csaszá szvojeja belgijzskoja potűvanja szglaszoviten Elsa-Fluid rabili ino szo jako z njim zadovolni.“ Hassan khan secretar s. r. Goszpon Feller szo zvűn toga dohili perzijzskoja oroszlaniszunce rédov metalje.

Zvűn toga je celi kűp pizsem bilo tam imenűvanih, stera je Feller od taksih lűdih dobio, ki szo Fellerov Elsa-Fluid pravali. Vszi szo hvállili njegovo csüdno mocs pri taksih nevölaj túdi, kde nikaj drűgo ne valalo. Razmi sze, ka pri kűptűvanji paziti potrebnó, ár vnogovrsztni fluidje zse odavajo, kak na novo niksi Mezeijoz fluid, z sterim neszmi Fellerov Elsa-Fluid vkűpzesati.

Od toga csaszá János vszakomi prepóracsajo Fellerov Elsa-Fluid ino vsza koga opominajo, naj pázi, ka právoga, ne krivoga kűpi. Szami szo szí te túdi priszlovlia 36 málih, ali 18 velkih glázskov za 12 koron 40 fillerov zdaj pa zse vszikdár 60 málih ali 30 duppliskih glázskov priszlovijo za 20 koron, z Fellerovih Elsa-Pilul pa 12 skatulic za 7 koron 60 fillerov, liki vszikdár pázijo, da ja pizsmo etak naszlovleno: EUGEN V. FELLER patekari STUBICA, Nro 120. (Zagrab. zsupanija), ár znájo, ka szamo tak dohijo to prav imenito vrásztvo.

Zdaj znájo to, ár szo kriva túdi szkusali, záto radi právijo, ka je „szamo tiszto dobro, stero je právo.“

i mocsno naprejvzéo, ali itak je mogao on, kak je szvojega szpovednika pá gorpoiszkaó, etomi vadlúvati, ka je on sztálen mér vu veri escse itak nej najsao.

„Ti szí escse itak,“ etak je pravo te pobozen mózs na konci ednoga dugsega opomínanya, „od szkrivnoszti premislávas. Ó veri mi, moj szin, ka Paveo apostol právi: „*Goszpodni je jezero lejt, kak eden dén, ino eden dén, kak jezero lejt.*“

Nad etimi rejcsi toga postüvánoga szpovednika, stere szo ga z csüdnim tálom genole, szí premislavajócsi, je sztópao te mládi barát vu tihom ogradi klóstra, z cejlov szvojov düsov sze vüpajócsi, naj sze nyemi v etoj szamocsi natúre szkrivnoszt té szkrivnoszti vöovádi.

Ali naszpróti vszemi nyegovomi premislávanyi je tó nej mogao doszégnoti. V szvoje miszli pokopani, je on zse konec ograda doszégno ino notri v te szkrivomá sümécsi, sztári lóg sztópo, steri je celó z nyim vküpprikapcseni ino je dalecs i dalecs, kak szamo okó vidi, vsze okóli raztégnjeni lezsao.

Ár gde sze zdaj cvetécse vesznice ino z lüdsztvom napunyeni várasje zdigávajo, szo sztáli ete csasz escse velki, zmozsní logóvje ino szamo pomali, vu tecsáji vecs sztotín lejt, szo nyé vösztrejbiti ino na rodno zemló preobrnóti mogli.

Na pót nej pázivsi, je v szvojem globokom mislenyi bodócsi mládi barát vszígdar dale i dale odisao po lógi ino sze je vido na vsze kráje od csüdnovito vel-

koga i kusztoga drejva okólivzétoga, kak je szvoje ocsi ob prvím gorzdignovsi, okóli pogledno.

K tomi escse na ednók ednoga prelejpo píszanoga fticsa, káksega je nigdár nej vido vecs, opázi, steri je z gósztoga veja ednoga drejva vözleto.

Na zlátoleszketajócsimi szvoji perótaj sze je zdigávao on vu zráki, ednomi spilajócese-letécsemi metülci priszpodobno, steri celó szkoro brezi vszáke zsmécse, sze szamo od lüfta drzsécsi vídi. Ocsi szo sze nej mogle, na tom csüdnom spilanyi fárb ino szvetloszti nyegovoga pérja, zadoszta naglédati, ino prejkdáni tomi csüdnovitomi videnyi szvoji ócsi je naszledüvao Anton brat toga letécsega fticsa. Dale ino dale ga je odpelao ete vu szamocso logá.

Na ednoj, globoko szkritoj csisztlini, stero je escse cslovecsa nóga zná bidti nigdár nej poklácsila, sze püsztí te ftics doli na vejko ednoga drejva ino zacsne popejvati, tak csüdnovito lepó ino szladko, ka je te mládi barát, v blázsenoj szebé-pozablívoszti, li szamo to peszem poszlúsao.

Escse nigdár v szvojem zsvílenyi je nej on kaj k tomi priszpodobnoga csüo.

Glászi nebeszki tónusov szo sze zdigáváli vö nad grlo toga pernátoga popevácsa ino szo zíbali szrcé toga poszlüsajócsesga v blázseni mér ino pokoj.

Vöre, dnéve dugo bi Anton brat to csüdnolejpo peszem lehko poszlúsao.

Ali zse za krátko vrejmen, tak sze je vidlo nyemi, je gori-

henyala ona, te nepoznáni csüdenftics sze je kak blizsk, gorzdigno vu zrák ino je v blizsányem ocsnom megnenyi, tomi zalesznyeno za nyim gledócssemi, premíno z ócsi.

Ár je te preblizsávajócsi vecsér od minóte zse vékso tenyo zacsno delati vu lógi, sztópao je Anton brat z malo hitrejsimi koracsáji próti dómi, nej brezi szkrbf, ka sze naj, vu szploj bole temno gracsüvájócssem mráki, na szvojoj póti, stera vö z logá pela, ne zmejsa.

Preci pa, te oszter glász cerkvenoga zvoná, steri te pobojsne brate vu klóstri k molítvi szprávi vküper ino szvojo stíno escse sze, v szamocso logá posla, nyemi je nedovedócs pelács nye-gov grátao.

Tomi glászi szledécsi, najsao sze je, prvlé kak bi szamo i miszlo, zse tüdi i na konci logá.

Na hitroma sze je prejkpascso po, zdaj zse celó mirnom ogradi klóstra ino je potégno, k zaprejtim velkim dveram pridócsi, za zvonec.

Dveri sze gorodpréjo.

Ali kak sze je zacsüdivao, kak je on ednoga, nyemi celó nepoznánoga baráta, kak klücsara ovárao, kí ga z csüdivanyom pogledáva ino ga za nyegovo zselenye píta.

„Jasz szam Anton brat,“ je odgóvoro nyemi, „pri mojem vöidenyi szam sze zamüdo ino pascsim sze, naj escse v vecsérnoj Bozsoj szlüzsbí táo morem meti.“

Z tejmi recsmí je hitro só v kraj od toga brata, klücsara dale ino sze páscsi po kmicsni folasaj

klóstra k kapejli k coj, odké nyemi je zse z dalecsega ta vevacsérna bozsa peszem pobojsni bratov naprejrünila. *nyg D.*

Na tihoma, naj pobojsnoszt ne mejsa, sztópi on notri ino scsé sze na szvoje návadno meszto povrnóti.

Ali kak nájbole sztrsznyeni, sztópi nazáj — on na onom, ednoga celó nepoznánoga klecsáti nájde.

Zdaj szvoje ocsi na sereg ti klecsécs molécsi bratov zdigne: szama, nyemi z cejla sztranzska líca ga glédajo mirno vö z szvoji golerov.

Na tó ga je groza obísla, on sze more, naj sze tá ne prevrse, coj k ednomi kamenomi sztebri naszloniti ino z sztráhom napunyeni, kak v ednom zsmetnom szne bodócsi, csáka on konec Bozse szlüzsbé.

Te zádnyi glász sze je zaszlísao, zsegen je zse dáni.

Brátje sze gorzdignejo z szvojega meszta. Na pamet ga vze-mejo, glédajo ga na vsze sztráni z csüda punimi ocsmí.

Sto je on, kak je prisao eszi, ka iscse tü, tak ide glász od vszej krajóv pitájócsi k nyegovim vüham.

On imenüje szvoje imé, na tó nyim z sztráhom napunyeni velí: klóstra, gde nájdem jasz te pobojsne brate, stere szam komaj pred trejmi vörami odsztavo?“

Te sztópi z réda ti barátov te nájsztarejsi naprej, eden postenyá vrejden, viziki mózs, stero-ga sznejgabejla bráda je nyemi szkoro do pojásza vizila dol ino právi v osztrom tóni:

„Zmejsane ino nerázumne szo

tvoje recsí, ó tühí nec. Opát etoga klóstra szam jasz. Tí szi imenüvao ednoga tágsega, po iméni Ambrúsa. Vszegavejcs mi je eden opát etoga iména poznáni, ali v zdávnya preminócsem vrejmeni je meo on szvojo csészta na etom meszti. Piszma klóstra ti lehko, csi tak zselejs, vsze dopovejo od nyega.“

„Ó prineszte je sze,“ je pro szo Anton brat, komi je edno kmicsno szumlenye zse szrcsno krv sztávlalo.

Szpunijo nyemi zselo, ino vdárijo gor te klóstarszke knige. Dalecs szo nazáj mogli premetávati papére v nyí.

Pred trejmi sztómi lejtmi, tak szo nyemi pravili vszi, je zsíve ino ravnao te imenüvani pobozen opát. Anton brat je zaszlísao ete recsí, zshivócsi. Na tó pita on sztrsznyeni:

„To ednó mi povejte escse, jeli nájdete vi vu onom vrejmeni, od ednoga mládoga baráta, z iménom Antona, tüdi kaj gorzamerkano?“

Vszi zacsüdivani, szo najsli odgovor i na tó pitanye. Eden brat z etim iménom, tak je biló

napiszao vu klóstra knigaj, eden zbrodávec ino dvojník, je vöodisao eden dén próti lógi ino sze je nej vecs povrno v nyega nazáj.

Iszkali szo ga na tó vecs dnévov, gor szo vdarili i te nájdale lezsécsi lóg za nyim, ali vsze je zóbszton biló; te mládi barát je veszno.

„Ó, vi pobozeni brati,“ je szkricsao na tó Anton, „tak je zdaj pred ocsmi vasimi edno velko Bozse csüdo odkrito. On nevertani, nad vszamogócsnosztjov Sztvoritela dvojlivi, szam jasz. Dokécs szam jasz v szamocsi logá to csüdno, lejpo peszem ednoga lescsécséga fticsa poszlísao ino szam komaj tri vöre dugo miszlo z klóstra vöosztáti: je tri sztó lejt odletelo! Bóg je ober meszta ino vrejmena! Ja, zdaj znám zse jasz: *nyemi je jezero lejt, kak eden dén, ino eden dén, kak jezero lejt!*“

Kak je on ete recsí vöpovedao, szo nyemi oszejrili vlaszjé, lica szo nyemi vküpszpadnola, ino mrtev sze je prevrgao doli vu nárocse ti od nezgovornoga csüdivanya trepetajócsi barátov.

Te nági cslovik.

Prigódilo sze je pa v Szamarii, ka sze je ednoga Maruk zvánoga csloveka szin med pecsínami spilao, ino je doliszpadno v globocsíno, ino je mro. Nyegova mati pa szlisajócsa deteta krícs, je za nyim szkocsila, ino je tüdi vesznola v globocsíni.

Zaszlisajócsi pa ocsa ka sze je zgódilo, sze je domópovrno z póla. Ino je vido to dvóje mrtvo tejlo.

Ino je razcseszno szvoje oblesalo i krícsao je jocsécsi:

— Lagoji je Bóg!

Ino od toga hípa máo je nej delao vecs, szamo bi okóli hodo po cintori, ino zvün vészi po póli. Ino zsaloszt sze je zamrácsila na nyegovo düso.

Zgódilo sze je pa, kak bi eden dén póleg póti drejmao, ino velka vnozsína ide tam kre nyega.

Ino za edno malo szo sztanoli vszi ino tího grátali. Ino cslovecsi glász sze je zacsüo od bregá:

— Hodite k meni, kí szte trüdni ino ozsmécseni! Jasz oblehkótím vasz! Vzemite na szébe krízš moj! Moj krízš je szladki, moja zsmécsa je lehka! Navcsite sze od méne: ovo, jasz szam krotki ino poníznoga szrcá, — ino nájdete mir düsevní!

Ino znóva sze je zacsüo on glász:

— Blázseni szo ti szíromaski! Nyihovo je králesztvo Bozse! Blázseni szo csísztoza szcá: oni bodo Bogá vidili! Blázseni, kí sze jócsejo: ár sze oni obveszelíjo!

Na eto je ete cslovik gori-zdigno szvojo glavó.

Ino je vido vnozsíno okóli bregá. Ino je vido na bregji ednoga v bejli gvant oblescenoga csloveka. Szamo ete eden je sztao. Ovi drügi szo okóliszedeli nyega.

On cslovik v bejlo m gvanti je pa znóva gúcsao:

Eden kráo sze je vópovrno na bregj mórja, da bi sze tam setávao. Ino kak bi sze setávao, je prejglédao mórja, ino je pravo: — Etam dalecs je eden zapüscsenioszrejdek. Prineszite edno ládjo, ino hodimo tá dnesz.

Szlugi szo pa odgóvorili:

— Goszpód nas kráo, sztraslívo je gíbanye mórja pri onom kraji. Cslovik csi je prejksó na on oszrejdek, sze je nigdár nej vecs povrno nazáj.

Kráo je pa pravo:

— Moja ládja sze nemre pogrozíti. Kak szam vam zapovedao, tak vcsínite.

I prejk szo sli mórja.

Prigódilo sze je pa, kak bi tam hodili, kráo sze je na dvá csloveka namero v pejszki. Tíva dvá csloveka szta pá nágíva bilá ino obadvá brezi gíbanya.

Kráo je etak pravo szvojom szprevodnikom:

— Zaisztino szo z pogrozsenoga hajóva eti. Poglednite, jeli zšivéjo escse?

Oni szo pa odgóvorili:

— Nyihova szrcá szo escse topla.

I gori szo obüdili tíva dvá

csloveka, ino szo pítali nyidva, ka bi bilá?

Onyedva szta pa nej znala odgovora dati, ár sze nyima je pamet zmejsala vu neszrecsi.

Kráo je te etak pravo:

— Neszimo prejk nyidva v moj ország. Ino dajte prejk nyidva spáni. Povejte nyemi, naj oblecsé gori nyidva z dosztojním tálom, ino naj dá nyima hrámbo ino zemló, zsvís ino zsene, da rédno lehko zsvéta.

Ino tak szo tüdi i vcsínili.

Biló je pa ka po dúgi lejtaj sze je szpómeno kráo z oniva dvá csloveka, ino je pitao szvoje szluge:

— Kak szta oniva csloveka?

Szlugi szo pa odgóvorili:

— Zse szo sznajzsni grátali oni ino naplodili szo sze.

Ino kráo je znóva pítao szvoje szluge:

— Jeli sze szpomínajo z méne za moje dobróte volo?

Oni szo pa odgóvorili:

— Ne szpomínajo sze. Ali csi sze szpomínajo, szamo, gda te sálijo.

Ali zakaj me sálijo? Lehko szam kaj nej dobroga vcsíno jasz nyim?

— Csi sizi rávnics nej vcsíno, (odgóvorili szo szlugi), sálijo te, csi je lagoje vrejme, ali je lagoje leto, ár je tvoj ország.

Na tó je kráo zapovedao szlugom:

— Vzemite vkraj od nyidva vsze ono, ka szam nyima dáo ino vsze ono, ka szta sizi po mojem dári pripravila; ino vrzsíte nazáj nyidva na púszti oszrejdek,

vu pejszik, od kod szta gori-zdignyeniva bilá.

Nyidva szta pa britko jókala.

Ino pravo je te eden:

— Lagoji je kráo! Ár je vkrajvzéo od méne mojo familio, hizso, zemló ino vsze, ka je mojemi szrci drágo biló.

Te drúgi je pa odgóvoro:

— Isztina je, ka je neszreca prisla na náj. Ali zmiszliva sizi na ono, ka szva nágiva prisla na eto zemló, ino kráo je dáo nama vsze. On je dáo nama oblecsalo, hizso, zsvízis, zemló ino zsene, od steri szo sze nama deca narájala. Ka je vsze eto nazájvzéo od náj, tomi zrok je nej nyegova lagojína, nego nájna.

Szlugi szo pa csúli ete gucse, ino szo je nazájpovedali králi.

Kráo je pa odgóvoro:

— On eden cslovik má pravicsno düso. Ár zaisztino szam szamo ono vzéo nazáj od nyidva, ka szam nyima dáo. Ali *csi szam znao dati ednók, znám dati i drügócs tüdi. Ino znám dati po dvej gibaj ino trej gibaj, na deszét gib ino sztó gib*. Povrnite sze nazáj záto na szrejdek, ino prineszíte nazáj toga pravicsnoga: denimo ga nazáj v nyegovo hizso, v nyegovo familio i vu imetek nyegov. Onoga drügoga pa povrzsíte tam vu púsztní.

Ino szlugi szo i tak vcsínili.

Na tó je on cslovik v bejlom gvanti okóli pogledno na vnozsíno ino je etak pravo:

— Kí má temne ocsí, ne vídi. Kí má temno szrcé, ne razmi. Ví pa ne bodíte szlejpi, nidti brezi pámeti. Glejte, szejács tüdi vöneszé to dobro szilje, ino

je raztori v zemló; ino sze ne zsalosztí nad oním, ka zrnye zagnyíli. Ár zná, ka nóvi zsítek szhája z onoga, ino ka sze vsze nazájpovrné nyemi na deszét gib ino sztó gib. Jeli je dosztojno sze tózsiti i nám, gda nebeszki nas Ocsa rávnic tak csiní z drügim nasim imetkom, vövezési ono z rók nasi ino vkrajsztorécsi? Zaisztino velím vám: ne prejde vu róki nyegovoj ni edno málo zrno nej, z tejm bole nej zsítek cslovecsi!

Maruk pa szlisajócsi vsze eto, sztrszno sze je vu szvojem szrei.

Ino je pítao tam okóli sztojécse:

— Sto je ete szladkirejcsi cslovik?

I oni szo nyemi odgóvorili:

Cslovik! esi te nevola, neszreca doszégne, kakstécs bi bila ona velka: szpómeni sze te z ete predge nasega Goszpodna ino z nágoga csloveka, ino mér zadobís vu szrei od Bogá!

— Jeli ne vejs? Eto je on Jezus, od koga je nej biló vék-sega med prorokmi.

Jezus je pa gúcsao, znóva na vesz glász:

— Csi sto naszledüvati scsé mené, naj vzeme szvoj kríz na szébe ino naj naszledüje mené!

Na tó je Maruk k nyemi príhája, ino na kólena szpádnovsi pred nyim, je próti nyemi zdigno z szkúznate ocsi szvoje:

— Dopüsztí mi, naj te naszledüjem!

Jezus je pa odgóvoro nyemi:

— Zaisztino velím tebi, Maruk, zse szí naszledüvao mené, prvlé kak bi tó pravo: „Dopüsztí mi, naj te naszledüjem“. Ár ne naszledüje on mené, kí mojo tenyo klácsi, nego kí vu szrcé vzeme moje vcsenyé!

János diák.

Bio je ednók eden szíromaski cslovik ino nyegov eden szin. Nej je meo ete szíromák cslovik nikaj na tom velkom szvejti, ali szvojega sziná je itak v diacskoj sóli dáo vcsiti. Miszlo szí je: ka csi rávnic z velkov nevoljójv, pomali zse szpuni to diacsko sólo nyegov szin, za tejm pa escse velki goszpód lehko gráta z nyega. Vej z diáka vsze lehko nasztáne. Ali te szíromaski cslo-

vik je nej mogao dozsiveti tó, ka bi z nyegovoga sziná velki goszpód grátao. Eden velki beteg ga je dolvrgao z nóg, v posztelo je prisao. Domó je dáo prizvati szvojega zse malo véksega sziná z sóle i etak nyemi je pravo:

— Na, lübléni moj szin, Bóg je tak zravnao, ka jasz mrejtí morem. Ne vejm, ka de z tébe, csi jasz zaprém moje ocsi. Szíromák szam, kak cer-

kvena mis, nemrem niháti na tébe nikaj drúgo, kak eden dober tanács: gde stécs bos hodo vu tvojem zsitki, csi od edne buhé kaj vecs vrejdnoga nájdes na póti, vzemi tiszto gor ino deni vkraj, ár ne vejs, ka káksi haszek vzemes onomi. Bóg te naj blagoszlovi.

Z tejm sze je te szíromák cslovik k sztejní obrno ino je mro.

No, tí szíromaski János diák, — ár vam zmesz morem povedati, ka sze je János zváo te gróbi decsko — zdaj zse lehko ídes, kama do te ocsi neszle. Miszlo szí je, ka nazáj, ne de só vecs v sólo, ár sze tam brezi knig ne de mogao vsiti, onoga pa vecs nega, kí bi nyemi knige küpívaó. Só de po szvejti, szreco probat. Nej szí je i dugo premislávaó: tak, kak je bio, je odisaó.

Na, kak te z vézsi vöpríde, na szredíni póti edno prgíscso graha nájde.

Právi szí vu szebi:

— Tó je tüdi vecs vrejdnó, kak edna buha, gor ga poberém, sto zná, ka káksi haszek nyemi escse vzemem. Gor je póbrao záto te graj, v zsebko szí ga je djáo i só je dale. Do tecsász je só, potüvaó, dokécs je rávnic v te glávniváras nej prisao. Na ravnócs je gorísó k králi. Szreccen dober dén je zselo tomi králi, povedao nyim je, ka sto pa ka je on ino oproszo je lepó nyihovo viszokósz: naj nyemi dájo na nócs káksi prószti szállas ino csi do tak dobri, kaj malo pejnez na póti.

— Dobro je, — pravili szo

nyemi te kráo — osztani szamo tü na nócs, za tejm vütro zse tüdi dobís kaj na póti, ti szíromaski diák.

Na tó szo János diáka gorodpelali v nyegovo hizso. Ali kralica szo na pamet vzéli toga csrsztvoga decska ino szo píiali krála:

— Ka je tó za ednoga pojba, sterom szí szállas dáó?

— Tó je, moja drága zsená, eden szíromaski diák.

— Ja? No jasz ne verjem, ka bi diák bio. Zagvüsno je za diáka oblecseni steri králeszki szin, steri je nájno csér prisao glédát.

Kelkostécs szo gúcsalí te kráo, ka tó nemre bidti: to kralico szo nej mogli dolpovedati. V tom szta sze zglíhala te, ka na probo deneta toga diáka. Trdo, lagojo posztelo nyemi dáta napraviti na nócs ino csi itak zaszpí, te je diák; csi pa ne de mogao szpati, te je po isztinszkom kralics. Tak szta i vcsíníla tíva sztáríva, kak szta szí pogúcsala. Ednoga inasa szta pa szkrívomá k coj k okni dalá posztaviti, ka naj szkrb má.

Notriide János diák v szvojo hizso, dolszlácsiti sze hápi, ali kak je doli szébe vrgao kapút szvoj, te graj sze je vöszípao z zsebke nyegove vsze séron po poszteli. Cejlo nócs sze je escse vszígdar kotalo gde stero zrno, stero ga je tíscsalo. Nej je nikak mogao szpati.

V gojdnó na znánye dá te inas králi, ka je te gósztecejlo nócs nej szpáo, poszpóloma szí je posztelo poprávlaó. Kráo szo píiali János diáka tüdi:

— No, szin moj, kak sziszpáo?

— Zahválím nyim na nyihovom pitanyi, viszokószten moj kráo, bozsno, nego szám szam szisz bio zrok.

— Ahá, — miszlili szo szisz te kráo — itak kralics more bidti. Vszegavejcs szisz je záto mogao szám zrok bidti, ka je nej vöovado, ka sto je, pa ka je. Ta bi te bógso posztelo lehko dóbo.

János diák je dale steo idti, ali te kráo szo ga tam zadrzsali na prísesztno nócs tüdi. Zdaj szo nyemi te zse tak poszlali to posztelo v káksoj kráo szamí szpíjo. Zaisztino, szpáo je tüdi i v nyoj to drügo nócs, kak bunda. Persze, da szisz je graj v róbec zvézao notri, ka sze nyemi páli naj ne bi razszipao.

V gojldno te inas na glász dá králi, ka sze je gószst cejlo nócs nancs geno nej, tak je dobro szpáo.

— No, moj szin, kak szisz szpáo? — szo pítali kráo Jánosa tüdi.

— Kak csi bi jasz tüdi kráo bio, viszokószten moj goszpód, — je odgóvoro János diák.

— Ahá, — szo szisz miszlili kráo — itak je kralics on, ár tó tüdi zná, ka kak szpí kráo.

Povedali szo i szvojoj zseni tüdi to cejlo delo.

— Jeli, ka szam ti dobro právila. Hej ka mojivi dvej okej poglédneta, tiszto je te poglédnyeno. Csüjes me, te decsko de rávnic dober za nájno csér! Nej je tak háklavi, kak ovi drügi kralicsje.

— No, dobro je, — szo odgóvorili te kráo — naj sze ti szpuni vola.

Escse i v onom dnévi szo vküpprineszli János diáka z tov králeszskov cserjöv i ona je zagvüsno nikaj nej próti mejla, gda szo nyima nyéni ocsa tó pravili: bodita eden toga drügoga, lopata, motika ino te velki zván vaj naj szamo razpíta.

János diáki szo malo nej vüszta-ocsí odprejta osztanola od velkoga csüdivanya, ali miszlo szisz je: csi je Bóg tak szkoncsao, naj bode tak. No, hát kralics de i z tejm fertik!

Tákse gosztüvanye szo szlüzsilili, ka no...! Dvá tjedna je trpelo ino szo escse ti plantavi plészali po ednoj nógi.

Slo je, mínolo je to vrejme. Ednók szamó etak právijo te kráo:

— Na, goszpon zet moj, gda idemo vas ország glédat?

Hej! zoszága sze na tó króto te János diák, lehko szisz premiszlimo! Ka de te zdaj z nyegove gláve! Vö sze zvej, ka je on po iszlinszkom szamó eden szziromák diák. Ali ka je mogao drügo csiníti, mogao sze je na pót pripravlati. Miszlo szisz je, ka na póti zse nindri bojk vdári v káksi lóg, pa te naj iscsejo nyega tüdi, pa nyegov ország tüdi.

Etak je odgóvoro záto szvojemí tészti:

— Lehko idemo, goszpon ocsa moj, gda sze nyim vídi.

Escse i na on dén szo sze tüdi na pót szpravili, ino morem vöpovedati z dvanájszetimi hintóvmi, ár kelko je koli te vékse goszpodé biló vu králeszskom dvóri,

oni bi vszi radi vidli János diáka ország. Szedem dní ino szedem nócsi szo nepresztanoma potüvali, ali itak szo escse nej mogli pridti v János diáka ország. — Miszlo szí je vu szebi János: Zdaj de zse zadoszta z toga potüvanya, odszókosi. Ali, hej, zsmetno ga je sztanolo odsztaviti szvojo zseno! Ár je lejpa bíla, dobra je bíla nyegova zsená, dáó bi za nyó i szedem országov tüdi, csi bi je meo. Na ószmi dén vecsér szo te v eden grozno velki lóg prisli i kak je te nyegova zsená drejmála, dol sze je potégno szkrivomá z hintóva ino sze je szkrio v to goscsíno. Ali kak je notri v to goscsíno sztópo, pred nyega sztópi eden na szedem gláv pozój ino ga píta:

— Kama, kama bratec?

— Ó, nidti me i ne pítaj, moj drági goszpon pozój, v velkoj nevóli szam. Püsztí me, naj idem dale po szvejti.

— Ka pa csi bi tí jasz pomocsti mogao v tvojoj nevóli?

János diák nyemi je povedao cejlo szvojo zgodbo.

— Na vídis, ka ti lahko pomorem. Mám jasz na ovom drúgom kraji toga logá eden, na kokótnoj-péti vrtécsi zláti grád. Idi szamo tá, szpravi sze notri v nyega i povej szvejm, ka je tvoj. Tam v nyem te tak dugo lahko osztánes, dokécs sze te grád vrteti ne de zacsno, ali te na hitroma bojk vdari z nyega, ár de ovacsi konec tvojemi zsitki.

Hej, veszelio sze je na tó te János diák! Mára rávnic kaj za tó, csi de szamo dvá dní tam, szamo naj koncibár ednók lahko

povej szvojoj zseni: eto je moj grád. Lepó sze je zahválo pozóji na nyegovoj dobróti, za tejm je bejzsao nazáj vó, na hitroma je dojsao te hintóv ino tak na ráhi szí je szeo nazáj v nyega, ka ga je zsená nidti i na pamet nej vzéla. Cejlo drágo nócs szo sze pelali i kak sze je zazóriło, János diák je na ednók zagledno te, na kokótnoj-péti vrtécsi zláti grád.

— Na, lübléna moja zsená, zbüdi sze gor, tü je moj grád.

Gorodpré szvoje ocsí ta zsenazka ino kak ovára te grád, vküperpócsi z rokmí od velkoga csüdivanya.

— Jaj, da je pa lejpi te grád, da je pa lejpi! nigdár szam escse vecs táksega nej vídla!

Veszélíli szo sze te sztári kráo tüdi, i nyihova zsená tüdi, pa ova drúga goszpoda tüdi. Vszáki je tó pravo, ka szo tak lejpi grád nej vidli vecs, kak szo sze na té szvejt naródlíli.

Escse szo te i tü meli te právi mulatság. Rávnics glih szedemeszét dní szo jeli, píli plészali. Na tó szo sze te te sztári kráo vküppóbrali z vszejmi szvojmí dvorjeniki, z Bógom szo povedali tima mládima ino domó szo sze pelali, naj zsvé na dale szám te mládi pár.

Ali János diák szí je nej najsao pocsínka. Na ednók sze szamo sze posztávi te na szedem gláv pozój i na tó de te fertik to velko goszpodszto. V nocsi vudné szí je premislávao, tro szí je glavó, ali zsená ga je zóbszton píjala, nej nyój je ovado vó zrok szvoje velke zsaloszti.

Na ednök te, tak za eden tjeden — szervusz, szvejt! — sze je szamo vrteti zacsno te grád.

Hej, lübléni moj Bóg, konec de zdaj szvejta: ide te pozoj! Zdaj te frisko bojk vö z gráda, csi zsív scsés osztánoti János diák.

Bezsi po szvojo zseno, ka bi jo z szebov vzéo, ali ne nájde jo. Isce jo vsze povszédi, nindri jo nemre nájdti. Kak te pá z edne hízse v to drügo bezsi, szamo sze pred nyega posztávi edna sztára zsenszka.

Píta ga ta sztára zsenszka:

— Kama bezsís, János diák?

— Te pa ví znáte, ka sto pa ka szam jasz?

— Persze ka znám.

— Na, csi znáte, te tó tüdi znáte, ka kama bezsim, pa zakaj bezsím.

— Zném, szamo posztani i ne bejzsi dale. Tvoja zsená szpí zdaj, ne büdi jo gor. Te pozoj escse szedem jezero mil dalecs more idti, dokécs eszi pride Do tecsász szí escse lehko pomores. Na hitroma szí daj szpecsti eden bejli vrtanik. Ali szedemkrát daj zaküríti v pécs ino szedemkrát ga daj szpecsti eden za drügim. Na tó ga te vödeni pred vráta k grádi ino te vrtanik ne püszlí notri v grád pozoja.

János diák je vervao, pa nej, toj comprüjji, ali ka je bio csi-nécsi, probao de. Bezsi notri v kühnyo, z szakácsom tesztó dá napraviti i zaküríti dá v pécs. Dokécs je te pozoj na jezero mil dalecs prisao, sze je ednök

rávnics zse szpekao te vrtanik. Dokécs je na szedem jezero mil dalecs prisao te pozoj, sze je te vrtanik glih szedemkrát szpekao. Te ga je na hitroma vödjáo pred vráta. Na, pride naszkori te pozoj tüdi. Ali kak notri scsé sztó-piti med vráta, sze oglászí vrtanik:

— Hej, sztoj, hej! neszmi tü notriidti.

Dolpoglédne te pozoj i píta:

— Ka, pa sto mi vüpa tó praviti, gda szam jasz goszpód tomi grádi?

Odgovori nyemi te vrtanik:

— Jasz, te szedemkrát pe-cseni vrtanik. Csi notri scsés idti, te prvlé vsze tiszto mores pre-trpeti, ka szam jasz pretrpo.

— Ka gucsís ti, ka?

— Tó, ka te nájprvlé naj pokopajo v zemló, pa tam zag-nyíli, za tejm te naj dolvrejzsejo, naj te zmlátijo vö, te te naj szemelejo, naj te vözvájajo, lüknýo tí naj naprávijo v csrevó naj te szücsejo ino te szedemkrát naj szpecséjo, kak mené.

— Mené? ka bi pekli? szedemkrát? — je szkrácsao te pozoj — rájsi naj nigdár vecs ne vídim te moj grád!

Nidti ga je i nej vido vecs, ár sze je v szvoji cseméraj tam vcsaszí razpocso

János diák je pa v szvojem cejlom zsítiki tam osztáo v tom na kokótnoj-péti vrtécsém zlátom grádi, nigdár ga je niscse nej bantüvao vecs.

Escse i dén denésnyi zshivé z szvojov zsenóv, csi szta nej mrlá!

Anekdóte.

Na ócsimetanye.

„János,“ je právila edna zsená zsená szvojemi mozsévi, „komaj szva escse sészt tjédnov ozsenyéniva, pa zse vídim, ka me vecs ne mas rad Ne lazsi mi! Csi bi mi inacsi steo praviti, te bi szí edno bole nóro zse mogao poiszkati, kak szam jasz.“

„Ah, da szam je pa nej mogao nájditi!“ je bio te odgovor.

Rána pamet.

„Hodi, moj máli,“ právila je ta vertinya edne hizse ednómi, okóli szedem lejt sztarómi decsekeci, steri sze je od ove drúge spilajócse decé nazájpotégno, spilaj sze tí túdi pa plési, ino szí zaberi edno z tí lejpi deklinic za zseno.“

„Nej,“ je pravo te máli trüclavo, „mení nej trbej níkse zsené. Míszlite szí, ka sze te jasz naj túdi telko csemerím z nyóv, kak domá moj ocsa z mamov?“

Th ino t.

„Vi szte notritozseni“, pravo je bíróv ednómi naprejpozvánómi, „ka szte vasebí pszóvi, po ednom slükanyi, vasega szószida Horváth-a imé dáli í nyega, naj sze on bole szrdí, szploj túdi í tak zovéte.

„Naj mi odpüsztijo goszpon

biróv,“ je odgóvoro te obtozseni, „to delo edno precí velko falingo má. Jasz mojega psza vszegavejcs tak zové, nego moj szószid Horváth szí z „th“ litermi píse szvoje imé, ino mojega psza jasz szamo za Horváta zové, brezi „t“ litere na konci. Tó je te eden zadoszta velki rázlocsek“.

Pravica v kmici.

Eden farar je szvojega gószta nagúcsao po obedi, kí sze je escse precí dalecs steo pelati ino da je glih prevecs grdo vrejme biló on dén, naj pri nyem osztáne na nócs. Da je zse szkoro knrica nasztánola, proszo je te farar szvojega gószta, naj sze vdiljek po gangi v nyegovo kancelárió potrüdí, med kem on vó v stalo k konyam poglédne. Ali komaj je te gószta v to kmicsno pizárnico sztópo notri, kak nyemi zse edna kniga letí v glavó, ino fararca, nyega za szvojega mozsá stimajócsa, nyemi csemerno kricsí:

„Tó más tí za tó, ka szí toga neposténoga csloveka tú zadrzsao!“

Sztanyé z stalov vréd.

Edno falejse sztanyé szí je iszkao eden mládi cslovik vu vá-rasi. Po drkanyi cejlóga dnéva, csemeren zse szám na szébe, je

na kráji várása itak najsao edno, stero bi za nyega pripravno biló. Ali kak sze je zacsüdivao, gda nyemi je na ono pitanye, ka kelko de árende, te híznivért trísztó rajnski imenüvao na leto, za stero sumo bi na szrejdi várasa, ja dvakrat tak velko sztanyé lehko dóbo na lehkoma. Po nikelkom premislávanyi pita te toga híznoga vértá:

„Pa máte te kákso stalo tüdi k coj?“

„Ali zakaj bi nücali ví stalo?“ ga je pítáoz nazáj te híznü vért, „vej nemate konyóv.“

„Ja rad bi szamo znao, csi jo máte, ka bi te tá lehko tisztoza szomára notriposztavili, kí bi vam za tó sztanyé trísztó rajnski plácsao na leto.“

Te poszpodszki pucar.

Eden oficér, kí vszigdár domá v kantini meo návado szvoj máo k szebi vzéti, je ednok k szvojemi generálsü bio na obed pozváni. Ka szo szü zse vszi k sztoli szeli, vzeme szvojo kupico te oficér, ino kak je vö z kantine navajeni bio, jo z szvojov szalvetov dobro vözriba i nazáj k szvojemi tá nyeri polozsi. Generálsü tó delo na pamet vzévsü, szo miszlili, ka je te oficér nej zadoszta csiszto kupico dóbo na szto ino szo zapovedali szvojemi szlugi, naj jo vödmüf. 58

Komaj odminü vö ono szluga, to drügo na növa vöbriszati hápi te oficér, ino generálsü zse malo csemernü, za volo necsisztócse szvoje hizse, na tihoma szigurno

právjü tá tomi szlugi: „Zse páli edna necsiszta kupica! Naj jo odminüjo!“ Zapóvid de szpunyena ino te oficér zse tüdi malo csemerno zacsne pucati to trétjo kupico. To sze je tomi generálsü zse nikak nej vidlo ino csemerno dájo vö zapóvid na növo odminüvanye. Kak bi te te szluga zse to strto kupico steo pred oficéra djáti, pozábics na mesztó, gde je bio, etak szkricsü na glász tomi csüdivajócsemi szlugi:

„Ali za míloga Bóga, ficzkó! Te tí pa jasz naj vsze kupice cejle hizse szpucam?“

Na tó szo zarazmili te generálsü i nyihovi gószti med velkim szmehom — to delo.

Dober policáj.

„Zdaj te pa zse edno cejlo vöro glédam,“ právi eden policáj tomi vándrasi, „kak z edne hizse v drügo ides proszit. Zdaj bom te te notrignao. Ne vejs csteti, ka je na táblo napiszano, ka je kódivanye prepovejano?“

„Znáam, goszpód“, odgovorü te vándras, „ali jasz szam to táblo szamo te ovárazo, kak szam sze zse kódivati príjao, zdaj pa nenrem prolé gorhenyati, dokecs koncüsibár eden rajnski pétdeszét krájcarov ne bom meo.“

„Kelko tí pa falü escse te?“ ga je pítáoz te policáj.

„Szamo trjúe krajcarje.“

„Na, te te pa escse nisterne hizse püsztím idti. Ali pascsi sze; jasz te do teccász pocskáam tü, pa bom te te notrignao.“

Z Amerike.

V Kalifonii, csi cerkveni szluga okóli ide po cérkvi z zvoncsekom álmostvo pobérat, escse vszákoga z recsjóv gorzazové na dávanye. Eden posteni polodelavec szedí v sztolicí ino kak bi te szluga k nyemi prisao z szvojov mosnyóv, szí na tihoma etak gucsíta:

„No, Vill,“ právi nyemi te szluga, „daj mi kaj!“

„Nemrem ti datí,“ je bio te odgovor.

„Zakaj nej? je tó nej dobro delo?“

„Ó ja, szamo ka ti itak nemrem nikaj datí.“

„No, no, tó jasz bole znám; inacsi sze mores vögúcsati.“

„Dobro je! Predoszta dugóv mám. Prvlé morem té vöplácsati, pa bom te dávaó álmostvo.“

„Ali Vill, tí szí Bógi itak vecs dúzsen, kak vszejm lüdem.“

„Tó je isztina,“ je pravo te polodelavec, „ali on me ne szíli tak, kak ti drügi.“

Dobro je trofo.

„Ka razmís tí pod etov recsjóv: právda?“ szo pítali ednók toga módroga Szólona.

„Právda je,“ odgóvoro je nyim, „edna pavucsina, v steroj sze te mále mühé zgrábijo, te velke jo pa szkózvteranejo i dale letíjo.“

Jálno vcsinyena dobróta.

Eden vandrajócsi zsidov, z pinklnomna hrbti, sze je v szvo-

jem potívanyi z ednov jocsécsov zsenzskov szrécsao na dvoriscsi ednoga farofa. Pomilüvajúcsi nyó, kak jo je za zrok nyénoga jócsa pitao, je zaszlisao, ka je táksa szírota, ka nemre szprévod szvo-jega deteta plácsati, ár nyoj mózs vszáki krajcar zaprávi, brezi toga nyoj pa pop nescso na szprévod idti.

„Ná,“ právi nyoj te zsidov, „tü máte eden zlát, idte nazáj notri k goszpódi i povejte nyim, ka eden szíromák zsidov vecs má pomilenya, kak oni. Prineszte mi nazáj te vödoblene pejneze, jasz vasz pocsákam.“

Zadovolna pride nazáj ta szíromaska zsená ino nazáj dá te osztanyene pejneze zsidovi; ete nyoj pa escse v róke potíszne dvá rajnska, ino gda ona ete zse ne bi stela vecs gorvzétí, v vüha nyoj sepecse:

„Vzemte je szamo; vám szam pomogao, vase dejte de pokopano; popi szam pomogao, ka szo dóbili szvoje pejneze; szám szebi szam pa tüdi pomogao — ár te zlát bio je hamicsen!“

Rázlocsek med cslovekom i sztvarjöv.

V ednom onom vrejmeni, kak je orszácsko ravnitelsztvo osztro prepovedalo, ka szí v krcsmaj ino v obsinszki mesztaj niscse neszmi od politike gúcsati, szo sze tí gószti edne ostarije rávnic v tó delo zmejsali vu szvojem gucsi, kak je te te ostarjás nyé opominati zacsno.

„Kak?“ szo pravili nyemi

nazáj vszi, „te pa nidti gúcsati ne mo szmeli vecs?“

„Nej,“ je odgóvoro te ostarjás, „jejte pa pijte.“

„Ja, ali po kom mo sze lócsili te mí od te lübléne márhe?“

„Po placgili, moji prijátelje, — po placgili.“

Ftics v sznejgi.

Eden mrzeo zimszki dén, gda je naprej tüdi i precí velki sznejg szpadno, je vu váراسi ednoj goszpej edna celó erdécsa ftica, papipa zvána, vujsla vö na vulico. Kak bi nyoj te vünej vcsaszi i mrzlo grátalo i v tom sznejgi bi sze z nogámi pográzsatí hápila, na ednök sze szamo, kak káksa zajókana zsenzka, na vesz glász krícsati príme: „O moj Jezus! O moj Jezus!“

Lehko szí míszlimo szmeh oni lüdi, steri szo tam po vulici sli mímo.

Jákoszt ino greh.

Jákoszt je dobro, greh je pa lagoje csinénye.

Pred tresztimi i nisternimi lejtmi je með gucsom proszila edna plemenita, pobožsna goszpá krála, ka naj kadilo, stero je szamo skodlivo i grejsno delo, kak nájosztrejse prepovedati dá v cejlom országi.

„Jasz nyim na meszti nihám, ka je tó skodlivo i tak tüdi i grejsno delo,“ szo nyoj pravili na tó kráo, „nego té greh országi vszáko leto 50 milliónov haszka

prineszé. Ali ober toga ga na ednök prepovedati dám, csi mi oni edno tákso jákoszt imenüjejo, stera országi tüdi telko prineszé vszáko leto.“

Kratki napiszek.

V edno stamparíjo notripríde níkelko ostarjásov ino naprejdá eden z med nyimi, ka, gda zse zdaj cejla drüstva nasztanyüjejo próti pili vína: naj dá vö stamparíja zdaj zse kaj táksega tüdi z sterim sze pilo pohváli. Ali kak nájbole na krátci naj de stampano, ár kaj dugsega zse lüdjé nescsejo csteti; 50 Korón plácsajo za trüd.

Te stampar ednoga szvojega píszca, steri nyemi za stamparíjo rédno píse, oproszi na to delo.

Dol szí széde on k sztoli ino za nisterno minóto prejk dá tomi stampari papir, na sterom je etak napiszano:

— Piszci právjíjo pívcóm: Mi rájsi cejli szvejt glédamo pijánoga vu dobroj vóli, kak ednoga po szili trejznoga v szvoji cseméraj.

Ino povido sze je te napiszek taktomi stampari, kak i ostarjásom.

Te zahválen herbas.

„Tí, povei mi denok pajdás,“ právi eden tóvajszki pikos tomi drügomi, „kak szo mogao to blágo v róke dobiti: vej szo pa trijé spori bili na dveraj.“

„Ja, znás“ je nyemi je odgóvoro te drügi, „tó je celó z lehka slo, csi szo mi zse ocsa, kak szo mi pravili: Glej moj szin,

vecs ti nikaj nemrem dati od nyih, zdaj te k coj mores glédati, ka szi krüh pripravis z nyimi.“

„No, vidis,“ je pravo páli te prvi. „nej zahmán právim jasz vszigidár, ka nemremo zadoszta zahváliti Bógi na tom, ka nam ocsa nihájo.“

Ka oni scséjo.

V Nápoly várasi je mro eden jáko pobozen sztári pörgar, kí je cejlo szvojo vrejdnoszt, 50.000 zlátirajnskov, vu szvojem testamenti klóstri odlócsó z onim gorizadrzsányom, ka z onoga naj nyegovomi jedínomi színi naj vödájó ka oni scséjo, ove drúge pejneze pa naj na szvoj nebeszki cio nücajo. Ti pobozeni barátje szo na tó 8000 rajnskov tá dáli tomi színi, 42000 szo pa za klóster odlócsili.

Da je te ozsenyeni szin, vecs mále decé imajócsi, nej zadovolon bio z tejm, ino kak bi te ta tozsba pred várasa nájvisise birovíje prislo, je predszedník ali elnök birovíje, kí je dobro znao, ka barátje escse doszta vecs májo, kak nyim trbej, te posteni szin pa v szirmastvi zshivé z szvojov familijov, etak povedao vó szód:

„Nej 8000, nego 42000 rajnskov more dobiti szin, ár: póleg odlócsenyá testamáliskoga barátje ono moro vöplácsati, ka oni scséjo: da pa oni 42000 rajnskov scséjo, záto i one morejo színi vöplácsati.“

I tak sze je tüdi i zgódilo.

Dol ga je dóbo.

Gda szo kloroformeranye, tó je v szenszprávenye oni betézsni, stere operejratí scséjo, gorinajsli, je eden sztári pop mocsno sztano próti etomi deli, gda je tak pravo, ka je tó próti Bozsoj právdi, bolecsíno za necsütlívo vesiniti, ár ono Bóg, kak stof, posle na csloveka.

„Ali goszpon dühovnik,“ právi tomi nemilosztivnoga szrcá trdomi popi eder dobrotivnoga pogléda doktor, ka morejo meti oni próti tomi deli, stero ne razmíjo, i zakaj ne vejo ono delo, stero bi mogli znati?“

„Ne vejn, ka bi mogao znati?“ píta zalesznyeno te trdi pop.

„Vszegavejcs, da nevejo!“ právi nyemi te doktor. „Szám goszpon Bóg je te nájprvejsi doktor bio, kí je szvojega betezsnika, steroga je operejrao, v szvétom píszmi tüdi, stero bi oni mogli znati, ka je goszpon Bóg globoki szen püsztó na Ádamá, gda nyemi je rebro vzéo vó, z stere je Ejvo sztvóro.“

Ino tího je grátao pop.

Ta lejpa vernoszt.

„Zakaj sze tak prevecs jócses Katika?“ pitajo te sztári farar edno sznajzsno deklino vu véski.

„Ka, ka sze ne-nebi jókala, goszpon farar!“ právi z jocsom nazáj „Moj Gyüri more goridti k szoldákom!“

„Na, tróstaj sze — vej zse nazáj pride, gda szpuni tam vrejme.“

„Ja, moj Bóg, do tecsász bom jasz zse zdávnyics ozsenyena!“

Ta nájlepsa róka.

Dvej mládivi sznájzsnivi goszpej szta szi pogucsávali eden dén toga, ka ka zadene vö lepoto róke. Ali kak bi sze na fórho, prsztóv, nohtóv i tak dale gledócs zse szkoro stúkati príjale, nedovejcs príde tá eden dober príjáteo nyidvi, steromi szta te li na hitroma prejkdalej to delo, naj vöpej szód. Ali te goszpód, ki sze ni ednoj z med nyima ne bi steo zameríti, szi premisláva edno malo, nego te na friskom etak odgovorí:

„Zsmetno je eti to právo pravico vönajdti. Ali itak naj te szirmáke pitajo moje dráge goszpé, tiszti nyim povejo, ka nájlepsa róka je ona, stera darúje rada!“

Eden ruszoszki szód.

V ednom málom ruszoszkom várasi je prineszao eden vért edno krávjo kózso za odajo na plac. Na szkori nyemi jo dolküpi eden zsidov za dvá i pó rúbela, ali da nema zadoszta pejnez pri

szebi, proszi toga vértá, naj ga pocsáka do teccasz, dokécs szi z dóma pejneze prineszé. Csáka te vért, csáka, ali da ov preci dugo ne príde nazáj, odá on to kózso ednómi drügómi zsidóvi za tri rúbela. Ali kak ete drügi to kózso neszti scsé, nazáj príde rávnic z pejnezi te prvi küpec tüdi. Da szo sze na tó vszi trijé z velkom lármov stúkati hapíli, ka steri má pravico, szo vszi navküpe k szodci mogli idti, kí je etak povedao vö te szód:

„Ti prvi küpec, deni sze dol na szto tvojiva dvá i pó rúbela za kastigo, ka ne bos vecs küpivao brezi pejnez i szpáko delao; tí drügi tüdi polozsi dol tvoje tri rúbela za kastigo, ka ne bos vecs nad drüge só i drágocso delao; ti vért pa niháj tü to kózso tüdi za kastigo, ka ne bos vecs odávao onómi, kí ne ma pejnez i nemirovc sino rédo z tejm. Zdaj pa te, mars vö vszi trijé!“

Mogli szo i odíti oni, te szodec szi je pa te pejneze i kózso za te móder szód szám szebi obdrzsao.

Tábla za stempelne.

I. Skála.

a) za vekszelne do 6 mejszecov, b) pri trzstveni kontraktusaj, c) pri dúzsni pizmaj do 3 mejszecov.

Vu návadni pejnezaj			kor.	fill.	Vu návadni pejnezaj			kor.	fill.
	do	150 korón	—	10	Od 2700 do 3000 korón		2	—	
Od	150	300	—	20	3000	6000	4	—	
"	300	600	—	40	6000	9000	6	—	
"	600	900	—	60	9000	12000	8	—	
"	300	1200	—	80	12000	15000	10	—	
"	1200	1500	1	—	15000	18000	12	—	
"	1500	1800	1	20	18000	21000	14	—	
"	1800	2100	1	40	21000	24000	16	—	
"	2100	2400	1	60	24000	27000	18	—	
"	2400	2700	1	80	27000	30000	20	—	

II. Skála.

Za one dokumentuse, steri niti pod I, niti pod III. skálo ne szlísijo.

Vu návadni pejnezaj			kor.	fill.	Vu návadni pejnezaj			kor.	fill.
	do	40 korón	—	14	Od 3200 do 4000 korón		12	50	
Od	40	80	—	26	4000	4800	15	—	
"	80	120	—	38	4800	6400	20	—	
"	120	200	—	64	6400	8000	25	—	
"	200	400	1	26	8000	9600	30	—	
"	400	600	1	88	9600	11200	35	—	
"	600	800	2	50	11200	12800	40	—	
"	800	1600	5	—	12800	14400	45	—	
"	1600	2400	7	50	14400	16000	50	—	
"	2400	3200	10	—	16000	17600	55	—	

III. Skála.

a) za kúpilne i drúge kontraktuse, b) pri dopúscávanyaj, c) pri szlúzsbeni kontraktusaj, d) pri kvitingaj orszáckoga spilunýa, e) pri obescávanyaj, f) pri dúzsni pizmaj na dugse vrejme, g) pri drústveni kontraktusaj.

Vu návadni pejnezaj			kor.	fill.	Vu návadni pejnezaj			kor.	fill.
	do	20 korón	—	14	Od 1600 do 2000 korón		12	50	
Od	20	40	—	26	2000	2400	15	—	
"	40	60	—	38	2400	3200	20	—	
"	60	100	—	64	3200	4000	25	—	
"	100	200	1	26	4000	4800	30	—	
"	200	300	1	88	4800	5600	35	—	
"	300	400	2	50	5600	6400	40	—	
"	400	800	5	—	6400	7200	45	—	
"	800	1200	7	50	7200	8000	50	—	
"	1200	1600	10	—	8000	8800	55	—	

Vszigdar terpecsi „Plodjenjá-Kalendarium“ nájhasznovitejsi hizsni sztvári.

Plodjenjá zašesték		Plodjenjá dokonosetéek			Plodjenjá zašesték		Plodjenjá dokonosetéek			Plodjenjá zašesték		Plodjenjá dokonosetéek				
Konyi	Glávno máhe	Birke	Szvinye	Konyi	Glávno máhe	Birke	Szvinye	Konyi	Glávno máhe	Birke	Szvinye	Konyi	Glávno máhe	Birke	Szvinye	
Január	1 5 9	Dec. 2 6 10	Okt. 8 12 16	Juní 4 8	Ápr. 23 27	Május 5 9	Ápr. 5 9	Febr. 9 13	Okt. 9 13	Aug. 25 29	Szept. 6 10	Szept. 6 10	Aug. 7 11	Jun. 13 17	Febr. 7 11	Dec. 27 31
	9 13 17	10 14 18	16 20 24	12 16 20	Máj. 1 5 9	13 17 21	13 17 21	17 21 25	17 21 25	Szept. 2 6	Szept. 2 6	10 14 18	18 22 26	18 22 26	19 23 27	Jan. 4 8
	21 25 29	22 26 30	28	24 28	13 17	25 29	25 29	Márc. 1 5	Márc. 1 5	14 18	14 18	26 30	26 30	27 31	27 31	Apr. 2 6
Február	2 6	Jan. 3 7	9 13	6 10	25 29	Junius 2 6	Máj. 3 7	9 13	9 13	Nov. 3 7	Nov. 3 7	22 26	22 26	8 12	12 16	Febr. 1 5
	10 14 18	11 15 19	17 21 25	14 18	6 10	10 14 18	11 15 19	21 25 29	21 25 29	4 8	4 8	19 23	19 23	19 23	20 24	Mar. 2 6
	22 26	23 27	29	22 26	14 18	26 30	26 30	Apr. 2 6	Apr. 2 6	12 16	12 16	30 3	30 3	31	31	Mar. 2 6
Márcz.	2 6	Febr. 4 8	7 11	4 8	22 26	Julius 4 8	Jun. 4 8	10 14	10 14	Dec. 1 5	Dec. 1 5	20 24	20 24	8 12	8 12	Apr. 4 8
	10 14 18	12 16 20	15 19 23	11 15 19	30	12 16 20	12 16 20	18 22 26	18 22 26	28 32	28 32	17 21	17 21	17 21	18 22	Mar. 1 5
	22 26	24 28	31	23 27	14 18	24 28	24 28	30 3	30 3	14 18	14 18	25 29	25 29	27 31	27 31	Mar. 1 5
Április	3 7	Mar. 4 8	8 12	8 12	28	Auguszt. 1 5	Jul. 2 6	8 12	8 12	Jan. 2 6	Dec. 2 6	Dec. 2 6	21 25	21 25	21 25	Apr. 2 6
	11 15 19	12 16 20	16 20 24	12 16 20	28	9 13	10 14 18	20 24	20 24	3 7	3 7	10 14 18	10 14 18	10 14 18	10 14	Apr. 2 6
	23 27	24 28	31	24 28	28	17 21	17 21	28	28	7 11	7 11	18 22	18 22	18 22	18 22	Apr. 2 6
Május	1 5	Apr. 1 5	5 9	2 6	21	Szept. 2 6	Aug. 3 7	5 9	5 9	Febr. 3 7	Febr. 3 7	26 30	26 30	26 30	26 30	Jun. 3 7

Blizsánya orszácska szenya i proscsénya.

V nasoj okroglini.

- Alsó-Lendva** (Lendava), jan. 25., v szred opozstni csetrtek, po riszálaj na drúgi pondelek, jul. 28., aug. 28., okt. 28., pred Bozsicsom v csetrtek.
- Bagonya** (Bogojina), máj. 19. szept. 4.
- Battyánd** (Püconci), máj. 28., jul. 10., szept. 10., nov. 10.
- Battyánfalva** (Rakicsan), márc. 26., pred riszálmi v tork, jul. 2., aug. 16., okt. 8.
- Bellatincz** (Beltinci), jan. 20., febr. 24., ápr. 25., jun. 27., jul. 15., nov. 5.
- Csákány** febr. 25., máj. 2., jun. 8., aug. 6., szept. 8 ino 29., nov. 25.
- Csáktornya** (Csakovci), febr. 3., na velki pondejlek, jun. 30., aug. 3., okt. 13., nov. 25.
- Csendlak** (Tisina), február 25., jun. 5., szept. 9.
- Cserencsócz** (Cserencsovei), na dén Szv. Kriza.
- Csesztreg**, jan. 19., máj. 16., aug. 25., okt. 31.
- Deklezsin** (Doklezsojve), jun. 18., aug. 21.
- Dobra** (Neuhaus), na prvi pondelek po Szv. Stevan králi ino po Vszejszvetcaj.
- Dobronak** (Dobronik), po tejllovom v pondelek, jul. 25.
- Dráva-Vásárhely** (Nedelisce), márc. 10., jun. 15., po Angelszkoj nedeli v pondelek, dec. 13.
- Felső-Lendva** (Grád), márc. 28., jun. 20., aug. 16., szept. 29., nov. 30.
- Felső-Szölnök** (ZgornyiSzanik), jan. 1., máj. 1., jun. 1.
- Gyanafalva** (Jennersdorf, Zsenávci), febr. 14., máj. 12., aug. 23., nov. 25.
- Hidegkut** (Cankava), po Cvetnoj- i Szv. Trojsztva-nedeli v pondelek, na dén Ruperta v septemberi, nov. 11.
- Hodos**, márc. 10., jul. 5., aug. 19., okt. 4.

- Korong** (Króg), máj. 4.
- Kottor** (Kottoriba), márc. 9., jun. 27., szept. 30., nov. 30. po máj. 3-em v nedelo, po szept. 15-om v nedelo.
- Körmend** (Kermedin), febr. 2. márc. 12., ápr. 5., máj. 10., jun. 24., jul. 20., aug. 24., szept. 21., okt. 18., nov. 11., dec. 13.
- Kőszeg** (Güns), na dén pred Cvetnov nedelov, na dén pred riszálmi, pred Jakobovom, po Egidiusa dnévi, pred Orsolov, i v pondejlek po 3. Advenszkoj nedeli.
- Kuzma**, na dén Vnéboidenya G. Letenye (Letina), február 24., jun. 2., julius 29., aug. 25., okt. 6.
- Lenti** (Lentiba), febr. 22., apr. 10., dec. 6.
- Mártonhely** (Martyánczi), máj. 6., aug. 6. nov. 11.
- Mura-Szerdahely** (Szerdisese), máj. 1., jun. 2., aug. 19., okt. 26.
- Muraszombat** (Szobota), pred Fasenkom v tork, dvá tjedna pred Vüzemszkim pondekom, na on pondelek, za eden mejszec po Vüzemszkom pondeki, jun. 24., aug. 24., okt. 15., dec. 6.
- Nagy-Dolincz** (Velki-Dolinci), jun. 16., dec. 6.
- Nagy-Kanizsa**, febr. 2., pred Vüzmov, pred Riszálmi, pred aug. 15., pred. okt. 15., pred dec. 8. eden tjednen vszáki dén.
- Német-Ujvár** (Güssing), po dnévi Szvecsnice, na velki pondelek, po dnévi Tejllovoga, aug. 2., szept. 1., okt. 30., dec. 6.
- Óri-Szent-Péter**, február 28., márc. 21., máj. 18., jun. 20., aug. 1., nov. 4.
- Pálmafa** (Púzsovcí), na dén Margejte.
- Perlak**, na Fasenk, po Riszálaj v tork, po Jakobovom v tork, na Mihalovo.
- Péterhegy** (Gornyi Petróvcí), jun. 4., julius 4., szept. 8., okt. 28.

- Rába-Szent-Márton**, po Vüzmi na drúgi pondelek, aug. 10. nov. 28.
- Rác-Kanizsa** (Raszkrš), po Vüzmi v szejdo, máj. 16., jun. 24. aug. 10.
- Strido** (Strigova), márc. 19., julius 22., september 30., decz. 4.
- Szt-Benedek**, v pondelek pred Fasenkom, v pondejlek po posztni Kvatraj, na velki pondejlek, v pondejlek po jeszénszki Kvatraj, v pondejlek pred Bozsicsom.
- Szent-Gothárd** (Monoster), na vszáki pondejlek, márc. 20., ápr. 18., máj. 1., jun. 19., jul. 24., szept. 25., okt. 18., dec. 18.
- Szent-Györgyvölgye**, febr. 19., április 12., junius 8., aug. 10.
- Szent-Ilona** (Szv. Jeléna), máj. 22., szept. 22.
- Szent-Sebestyén** (Szv. Sebescsán), na dén Szebescsána, na prvo nedelo po Vüzmi.
- Szombathely**, pred faszszkim torkom, pred Jürjavim, pred Tejllovom, pred Málav-mesov, pred Andrásovom vszáki tork i v szejdo.
- Tótlak**, (Szelo), v nedelo po Sznopnoj Mariji v nedelo po Miklosovom.
- Turnischa** (Törniscse), csarnoga tjedna v csetrtek, po Vüzmi na drúgi pondelek, pred Riszálmi v csetrtek, na Antonovo, pred Velkovmesov v csetrtek, na dén po Málav-Mesi, okt. 4.
- Zala-Egerszeg**, febr. 14., po Cvetnoj nedeli ino po Jürjavom v pondelek, po Riszálaj v tork, jul. 22., szept. 9., okt. 28., nov. 30., dec. 28.

Na Horvatzkom.

- Krapina**, márc. 19., máj. 5. i 16., jun. 27., jul. 16., aug. 13., szept. 10. i 29., nov. 11., dec. 6.
- Légrád**, na Gregor pápa dén,

na Bartholomeusovo, aug. 24., na dën Lucije.
Ljubesica, jan. 17., febr. 27., na Józsefovo, po Vüzmi v tork, po Riszálaj na 5. dën, na dën Szprne-Marije, jul. 15., aug. 6. i 24., szept. 21., nov. 30.
Ludbreg, ápr. 30., jul. 16., szept. 8., dec. 21.
Toplice (póleg Varasdína), pred Matyasovim ino pred Józsefovím v pondelek, máj. 1. ino 15., v pondelek pred Cyrill i Methodom, v pondelek pred Zvisenyom Szv.

Krizsa, v pondelek pred Martinom.
Varasd (Varasdin), ápril. 24., jun. 24., jul. 25., nov. 5., dec. 21.

Na Stajerszkom.

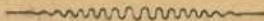
Fehring, na Fasenszki pondelek, prvi tork po Laetári nedeli, v tork v krizsnom tjedni, dec. 21.
Fridau (Ormozs), na velki pétek, máj. 25., na prvi pondelek po Jakobovom, szept. 21., nov. 11.

Fürstenfeld, na 3. posztno nedelo, v pondelek po Rogáte, junius 24., aug. 28., v pondelek po Miklosovom.

Luttenberg (Lótmerk), vszáki kvátérni tork, v tork po Vüzmi.

Pettau (Naptúj), ápr. 23., aug. 6., vszigdár tri dni po szpó-lom; nov. 25.

Radkersburg (Radgona), 14 dni pred Fasenszkim pondeikom, v tork po prvoj nedeli po Riszálaj, na Lovrencovo, nov. 15.

Nasim csasztitim cstevcóm

de vszakojacski zsmetno med vnogimi zdravilami szí zebraí, ár sze zse telkovrsztna dugovanja oglasújejo povszédi, ka je ne csúda, csi sze cslovek nemre odlócsiti, stero vrásztvo bí szí prirocso i komi bí vervao. Pa je to tak lehko, ár vszaki razmi i zná, ka csloveka vu mocsi **zsadolec obderzsi ino k telovnomi i dusevnomi deli je nájprvo dobro kúhanje zsalodca potrebno.** Po taksem je to to prvo, da vszíkdar técsnó jemo ino dobro prekúhamo v zsalodci, stero nam pomore

Rákóczy zsalodcabridko.

Eto imenito, od zdravnikov preporácsano domácese vrásztvo pomore pr obávlanye, ték naprávi ino nasz tak obvarje od vszeh nevol, stere hrána i pijacsa naprávi, kak szo kres, vómetanje, omanca, bolesina gláve, tréslika, kolika i vnogi drúgi betegi.

Rákóczy zsalodcabridko ték poprávla, odprávi nerédno kúhanje (probávlanje), ino riganje. Ki je nagnjeni na tusztozt, sze njemi preporácsa eto vrásztvo, ár szí z tem poprávi zsalodec i odprávi vkúp szédeno szalo. Poszebno sze preporácsa onim, ki doszta morejo szedeti.

Csi je zdrav cslovek vszaki dén prava, ne de njemi potrebno drúgo vrásztvo, ár szí obtersení zsalodec i ték nazájszprávi, medlo telo okrepi i krv okrepcsa.

Poszebno dobro je vu **Rákóczy zsalodcabritkom**, ka nema vu szebí nika j skodlivoga, ka sze deci túdi lehko dá.

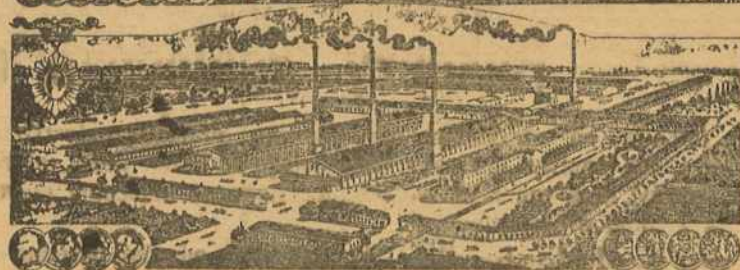
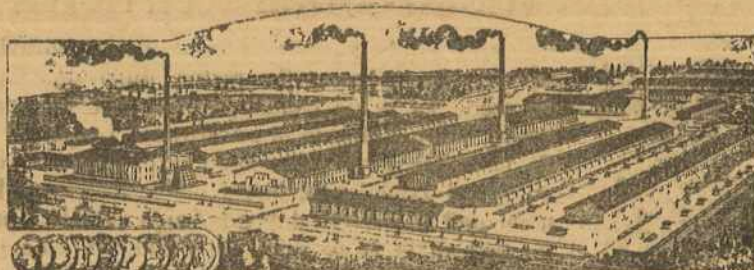
Z toga sze szpozna, kak zmoszno domácese vrásztvo je eto za obdrzsánje zdrávja ino navduzsanje szitka, záto eto z niedne hizse ne bí szmelo faliti. Pa je nancs ne drágo. 1 glazs, steri dugo drzsi, 2 koroni, 3 glazsov franco — brez postno — 6 koron sztáne. Pazite na krivo! Szamo z zgoranjim **Rákóczy** známénjom je právo. Na posti je posila z navzétjom ali za naprej poszlane peneze jedini csiníteo:

REQUINY ATTILA patekar
BUDAPEST, VII., Külső Kerepesi-ut 24.

Rimszko krvocsiscsávajocse pilo je tak imenitno krvocsiscsávajocse i popravljajocse vrásztvo, ka ne szamo vu domovini, nego túdi na zvüszkom je jáko razzsirjeno. Csúdnó náglo pomore pri vszeh betegaj kozse, lagoje krvi, rázlicsnih piscsajcaj, pokanji i pri vszeh betegaj, steri od pokvarjene krvi zhájajo. Jáko dobro je túdi pri onih, ki prevecs doszta krvi májo ino sze zslaka májo bojati. Neskodlivo je, zsalodca ne kvári, nego gvüszno i náglo mocs krvocsiscsávajocse i poprávlajocse ma. Eden velki glázsek 3 korone, tri glazsov brezpostno 9 koron kosta po navzétji ali za naprej poszlane peneze.

Prle, kak bí nasim cstevcóm nájbogse zdrávje zseleli i blázsensztvo, esese edno szvetoznáno vrásztvo njim preporácsamo i toje steroga proti **Plúcsnjekov prszni tej**, zamuknyjenoszti, náseci, heptiki, katarrhusi, guta boleznoszti, influenzi i. t. d. pravájó na celom szveti. Cena 1 korona 50 filerov.

Eto troje vrásztvo: **Rákóczy zsalodcabridko**, **rimszko krvocsiscsávajocse pilo** i **plúcsnjekov prszni tej** szí naj przszlovi vszaka szkrbliva rodovina, ár sze z temi nájvéksi betegi lehko odvnréjo. Za 6 koron i 50 filerov naprej notriposzlanih je brezpostno posle jedino csiníceši; **REQUINY ATTILA** patekar, Budapest, VII., Külső Kerepesi-ut 24.

LETNO DELO nasega k. i. c. patenteranoga
Gvüšno-Pokrivátjega-
Cigla je 50 Milliönov.

Ta nájsztarejsa, nájvéksa ino nájbógsa posztáva v tom deli
 Ausztrie-Vogrszkoga országa je

BOHN'OVA CIGLARIA.

Nasztávléna vu 1864-tom leti.

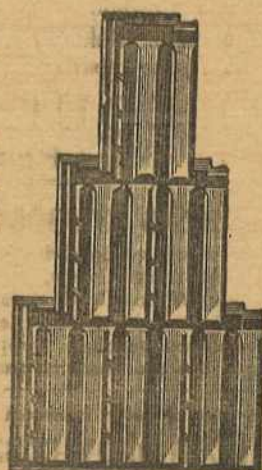
Dela sze: Bohn'ov patenterani Gvüšno-
 Pokrivátji-Cigeo No. 272., nájfelejsi, náj-
 bógsi ino nájlepsi cigeo za pokrivanye;
 nadale glászniplatni, szlemenszkicigeo.

Imenitna preporácsanya.

Mi nájvecs velki ino máli vértov mámo kak
 küpce nase ino eden velki racsún imány ino gosz-
 podé sztálno pri nasz kúpúje.

BOHN M. és Társai
NAGY-KIKINDA.

Z kejpami kataloguse ino mujstre na prosnyó
 zóbszton ino brezi sztroska poslemo.

Bohn'ov pat. Gvüšno-
 Pokrivátji-Cigeo,
 No. 272.

Zakaj je betezsen telkokrát vnogi cslovek?

Proszimo eto pazljivo preesteti ino za obcsinszkoga zdrávja volo túdi drúgim preporácsati.

Známo, ka lúdjé na vsze bole pázijo, kak na zdrávje; nájvecs lúdih nancs ne mára, csi je gláva boli, trésliko májo, zsalodcc szi pokvárijo, csi nemajo rédnoga sztólca, ne miszlijo, zakaj húdo vó vidijo, zakaj májo bolesine? Pa je to tak lehko znáti, ár je nájvecs betegov od zsalodca i csi ne csákamo, dokecs sze beteg razzsemeri, nego vcsászi vu vretini vrácsimo, te szi doszta lezsi i gvúšno zdrávje nazaj szprávimo.

Vszaki zná, ki k doktori hodo, ka zdrávnik ob prvim zsalodcc vardeva, pita od téka, od kúhanja, záto vszaki szebi vcsini haszek, csi sztálno má edno takse domáce vrásztvo, z steroga je nisterna kaplice zadoszta, da sze vnoгих betegov obarje.

Szvetoznáne, dozday pod iménom „**MARIACELISZKE KAPLICE**“ poznáne práve

BRADY-jove zsalodcne kaplice

szo tak glaszovitne, ka je nancs ne trbej preporácsati, ár tak vszaki zná, ka csi ete vszúkdár núca, sze od nájneprilicsnesi betegov, kak szo sztálna szlaboszt zsalodca, krvi gor bezsanje vglavo, nesznenoszt, odúr i vó metanje, gláve mocsna boleznoszt ino kaslanje z zsalodca odszlobodi. Z teh betegov návadno pride: szlaboszt i hitvánoszt, blede lice, szlabakrv, zsuti beteg, omanca, kólíka, jéter, plúcs betegi i zláta zsila i vcsászi túdi plúcsni velki beteg.

Práve **BRADY**-jove zsalodcne kaplice szo z jezerami zahválni pizsem imenitne, od vnoгих let szkusane, zsmajhne i zagvúšno valáne, kak domáce vrásztvo prih vsze betegaj zsalodca i pri z toga zhájajoesi nevolaj. Poszebno valájo proti breztécsnoszti, szlabomi téki, napihnjenoszt, kiszilomi riganji, kólíki (dolignánji), zsalodcnomi kasli, gorenji obiszti, krcsi zsalodca, trdomi sztólci alih sztávlanji, glisztam i. t. d.

6 glazsov 5 korun, 3 duppliskih glazsov 4 korun 50 filerov kosta brezpostno za naprej poszlane peneze, ali po nadvzétji brezi drúgih sztroskov. **BRADY**-jove zsalodcne kaplice sze naj tam priszlovijo, ki je rédi. Naszlov je ete: **BRADY K** pateka „k vogrszkomi králi,“ **Becs, I., Fleischmarkt 1/83.** numerá.

PAZITE! Od krivoga sze vszaki za szvojo volo naj hába. Naj pri kúpvanji te práve, dugo let pod iménom „**Mariaceliszke zsalodcne kaplice**“ szpoznáne **BRADY**-jove zsalodcne kaplice dobite, proszite na krátei i odlocseno „**BRADY**-jove zsalodcne kaplice“ ár sze vam ovacsi zgodí, ka krivo blágo dobite. Práve **BRADY**-jove zsalodcne kaplice szo v erdécsi karton (trdi papér) zpakivane ino zvúm eti stampanoga znamenja túdi podpiszek

C. Brady májo.

Od krivih sze nájlezsi tak obvarjemo, csi zráven priszlovimo od prednjega razposilanjá meszta:

BRADY K.

pateka

„k Vogrszkomi Králi“

BECS,

I., Fleischmarkt 1/83.

Szpoznáno ime-
nitne mocsi,
domáce vrásztvo.

Návuk je k
vszakomi
glázski dodáni.

Znaménje: „SIDRO.“

LINIMENTUM CAPSICI COMPOS.

na meszto „SZIDRO-PÁIN-EXPELLERA“ iz Richterove lekárnice v Prági,

je edno zavüpavno bolecsino tisecse vrásztvo, na stero sze lahko zavüpa, ár je za volo njegovoga poszebnoga rejenjá ino prebránih vü njé djánih zdravil tüdi pri prevecs csütliivi personaj dobro za notriribanje. Eto **vnogokrát** szkusano domáce zdravilo sze kak odprávlajocse ali varüvajocse i poszebno kak **bolecsino tisecse** notri ribanje rábi proti gichti, rheumatismusi, rálnomi odrevenenji, ledevjá boleznoszti, Ischiasi i t. d. z návékším haszkom; da je tak prevecs razsirjeno eto vrásztvo, to je návbogse szvedocsansztvo za dobroto, záto ne bi szmelo pri niednoj hizsi zmenkati. Poszebno táksim lüdem sze mocno preporácsa, ki sze z véksega vüni zdrzávajo vü vszakovrsznom vremení, ka sze lezsi **prehladijo**, ka kna pr. szo, zemliscsni csasztniki, lo-

garje, jágri, polodelavci, ribicsje, rüdo-kopácsje, brodárje, na dugo pot idocsi, turistje, pred i po tezsxim trüdom i vszi na duge **potüvajocsi**; ár sze njim z tem pri vszakoj neszrecsi náglo pomore, kde vracsitela náidti nemre, ali iszkati nema csasza. Od poszebno dobroga glásza je **Sidro Liniment**, ár sze kak isztinszko **naprej varüvajocse** vrásztvo preporácsa i sze lahko tüdi rábi. Vzeme sze návjre ino szí cslovek zriba **bolécse** prehlajene, oszlablene, ali **mrtve kotrige**, pa vszasz po ribanji csüti **prijázno toplocso** ino vti-sanje boleznoszti.

Z vün toga: na velki haszek je pri Sidro-linimentu Capsici hvál cena. Eden glazs za 80 fill., 1 kor. 40 fill., ali 2 kor., záto szí je vszaki lahko küpi, pa tüdi naj niscse ne zamüdi szkusati pri **prehlajenji** ete **bolecsinetisécsi** Liniment.

Pazka! Eto domáce zdravilo sze szkrbno rédi vü odszpodi piszanej apotheki (lekárnici); vszaka kántica je vü ednoj skatulí, stera je odzgoraj i odszpodi z ednim **erdécsim sidrom**, kak znaménjom zapreta, (**odpreto** naj niscse ne küpi.) Záto pri küpiivanji naj **vszaki pázi** i szí **krivo blágo** naj ne dá privézati na sinjek! Záto kí právo meti sesé, on v lekárnicaj vszikdár naj Liniment. Capsici comp. z znaménjom „Sidro“ z Richterove lekárnice v Pragi naj proszi, pa naj gléda, jeli je odzvüna na skatulíci tüdi vidíti Sidro ino imé Richterovo. Kde Sidro i Richterovo imé falí, je ne právo i sze naj zavrzse.

Dobi sze vü vszej apothekaj. Csi sto na meszti Richterovoga zdravila ne bi dobo, lahko pise **Török József** v **Budapest**, Király-utca 12., i **Andrássy-ut 29.**

Ali pa záven: **Dr. Richterova Apotheka k „zlatomi hlevi“ v Pragi (Csehszko.)**

Elisabeth vulica Nr. 5. Razposila sze vszaki den.

Richterove Szidro-Kamenozidanja skrinjice,

i Szidro-Mosztozidanja skrinjice, je návbogsi spíl za detco i odrascene; návjübeztvsi i rájplemenitesí dár

za bozsiesne szrétko, ár sze vü králeszkih i caszárszki palacsaj tüdi senkavajo detsi. Vecs lahko castmo od toga lepoga i popunoga spíla vü oznaníli, vü steroz szo tüdi kepi, ka szí lahko preberémo, stero formo sesémo. Oznanílo sze k senki posle, csi je sto na ednoj kárti proszi pa je naj vszaki precsté, kí sesé svozej detci posteni spíto vü roke datí.

Richterove Szidro-Kamenozidanja skrinjice i Szidro-Mosztozidanje

☛ sze vü vszakom finom stacuni moro dobiti ☛

za 75 fill., za 1 kor. 50 fill., za 3 kor., za 4 kor. 50 fill., za 6 kor. i t. d. Pri küpiivanji vszídár pazimo na szidro, pa na steroz skrinjici szídra nega, tlezto ne küpimo. Dobro je dve skrinjici na ednok küpiti, ka csi sze falatje zgübjó, ka krédí je drüga.

☛ Novína! Richterovi mozaik spíli: „Saturn“ pa „Meteor“ pa richterovi „poterpezsilvoszti spíli“: Paucsek, Sphinx, Vszeh devét, Mrzlakv, Sztrelovod, Kolumbusovo Jájce, Ne tak náglo i. t. d.

Právi szo szamo csi je „Szidro“ gori.

Richter F. Ad. i Comp.,

kr. dvorzski kamerální odpravnikí **WIEN**, I., Operngasse 16. **Rudolstadt**, Nürnberg, Olten, Rotterdam, Sz. Petersburg, New-York, 215 Pearl-Street.

Mindenféle műtrágya
nagyban, vaggónokban
és zsákonként kapható

Sábor és Pollák-nál
Szentgotthárdon.

Ugyanott kapható: mész,
cement, vasgerenda.

Ha jó műtrágyát akar
venni, akkor ügyeljen,
hogy a sarlójegy minden
zsákon látható legyen.

Wen Sie guten Kunst-
dünger kaufen wollen, so
geben Sie acht darauf,
dass die Siechel-Schutz-
marke auf jeden Sak
sichtbar sein soll.

Opominanye! Pred küpilom drugi falejsi ali nikaj
 sze za právoga odávali, vszákoga opominam! **Szamo je moj balzsam,** v
 zeleni trszkim ino z obrámbov stemplnom „**Thierry Balzsam**“ te právi,

s z á m
 csisztí

Thierry'ov-balzsam.

Apothekára Thierry A. v Pregradi, póleg Rohitsch-szlatine-sztüdenca.

Allein echter Balsam
 aus der Schutzensel-Apothek
 des
A. Thierry in Pregrada
 bei Rohitsch-Sauerbrunn.

Ete balzsam sze lekho núca od znótra i od zvúna. —
 On je: 1. Edno nezapopadljivo dobro vrásztvo pri vszej
 betegaj plúces ino prszí, zlehcsi násec i vöplúvanye, sztávi
 bolécsi kaseo, ino zvrácsi esese túdi sztáre tákse bolez-
 noszti. 2. Pomága jáko pri zvuuzgányi-sinyeka, zamuknyenoszti
 ino pri vszej betegaj sinyeka i t. d. 3. Odzsené vszákó trésliko
 z koréna. 4. Zvrácsi na csisztoma vsze betege jéter, szalódea ino
 drób, nájbole pa kres v szalódcí kóliko i trganye v tejli. 5. Odtira
 bolecsino ino zvrácsi szlatnico i hámorhoido. 6. Naprávi lehki szto-
 lec, ino zesisztí krv, dróba, vzeme hipochondrio ino melancholio
 i szprávi appetitus ino ceranye. 7. Prevecs dobro vrácsi zobno
 bolecsino pri vótlí zobáj, vúsztniecprhnenye ino sze zobne i vúsztne
 bolecsine ino vtisa kucanye i szmrdecso szapo od vúszt i szalódea.
 8. Je dobro vrásztvo próti glisztam, próti epilepszili ali velkomi
 betegi. 9. Núca sze od zvúna kak esüdnovito vrásztvo za vsze
 rane, nóve i sztáre, kraszle, otejk, mehéreseke, lisáj, lécsó, za-
 zsgáne rane, zmrzsnnyenye kotrige, szráp, sén ino vözmetá-
 vanyi krvi, gorszpókano kózso i t. d. ino vtisa gláve bolecsino, súm-
 lenye, trganye, protin, vüh bolecsino i t. d. vsze eto za núcpiszmo,

stero je k vszákomi glázski k coj djáno, na csisztó raztolmacsi. Je poprejk tak od
 znótra, tak od zvúna za nájbogse szpoznano domáce vrásztvo, stero je celó natu-
 rálszko, fál ino neszkodlivo ino pri niksoj familiji, za influenze, cholere ino drugi zgrab-
 livi betegov volo, kak prvo pomáganye, ne bi faliti szmelo. Edna jedina proba vees
 navcsi ino pokázse, kak eto na glász dávanye. Právi ino csisztí je ete balzsam szamo
 te, csi je vszáki glázsek z poszrebraním kapszelnóm zaprejtí, ino csi je vszáki glázsek
 z odzgoraj povejdaním zelením stemplnom i za núcanye-popiszkom, steri rávno táksi
 stemplin má, notri povítí. **Za toga volo vszígdar na doipopiszani zeleni stem-
 plin paziti trbej!** Steri moj právi balzsam falicsno delajo, onoga pod mojim imé-
 nom trszijo, naj bi z etaksim tálom lúdsztvo norili, szo od méne póleg právde, stera
 na eto delo gledócs sztoji, szigurnoj tozsbí podvrzseni ino kastigani. **Gde sze moj
 právi balzsam ne trzsi, z one krajine sze balzsam zráven od méne naj dá
 prineszti ino atresz moj je: Angela-csuvára-Apotheka. Thierry Adolf vu
 Pregradi, póleg Rohitsch szlatine-sztüdenca.** Od falicsnoga sze lekho bránimo,
 csi ednáko zrendelújemo z moje fabrike. **Odposilanye sze szamo v moji paten-
 tériani poszební-kisticaj zgodí z 12-imi málimi ali z 6-imi dupliskimi glázski.** Brezi
 vszega sztroska kosta na vszákó poste vu Ausztrii-vogrskóm országi 12 máli ali 6
 dupliski gláskov za 5 koróne, v Bosznijo ino v Hercegovino 12 máli ali 6 dupliski
 gláskov za 5 koróne 60 fillérov. Menye od 12 máli ali od 6 dupliski gláskov nemrem
 poszlati. Posilam csi sze pejnze naprej k meni poslejo ali csi sze oni, gda pakk
 pride, na posti doliplácsajo. Pri zrendelúvanyi 5 ali vees tucatov de cejna ménsa ali
 pejnze sze naprej morejo notripeszlati.

Thierry Adolf vu Pregradi, póleg Rohitsch szlatine-sztüdenca.

Schutzengel-Apotheku

Pri rendelúvanyi 5 tucatov je cejna falejsa. Odávanye bal-
 zsamov z drugimi stemplni sze póleg právde kastiga.

Mócs ino valánye

právoga Centifolie-Flastroma (prvé za esüdnovítí
 balzsam zváni).

Z etim flastromóm je edno 14 lejt sztaro csontno-
 prhnenye, stero je nisce nej mogao zvrácsiti, celó po-
 punoma vözvrácseno, na novics pa edna 22 lejt sztara
 k raki szpodobna rana.

Odzsené i vtise krven gift. Vszákó boleznó operáció i szkoro
 esese i amputeranye za nepotrebno vesiní.

des **A. THIERRY** in
 PREGRADA

Právi Centifolie-cugflastrom, vö zréda veľkoga valánya, edno z nájtejskejsie ino escse tém stazarejsim bolecsinom csloveka túdi pomagajóse vrásztvo, steromi póleg valánya ino za vtisanye bolecsin nega pára kak pri bolezní sze pokázse, ino sztoji z nájvéksim szvojim tálom vu cocentrácii erdecse rózse „rosa centifolia“ bodócesem csúdnovitem naturálszkoga vrásztva-mócsi sztoji, zjedinyeno z drúgimi, rávno tó mócs imajócesemi dobro poznánimi vrásztvami.

Právi Csúdnoviti-cugflastrom sze nűca: pri ranyeni ceckaj nadavajócsi zsenzki, csi sze v ceckaj mlejko sztávi, csi oni za séna volo obtrdnejo, pri vszeféle sztári ranaj, za otecseno nož, escse na csontno prhnóso; pri vdárjeni, szmeknyeni, sztrljeni, vrejzani ino zmúsznyeni ranaj; za vópotegnene vszej sztranzski tálov z nasegaj teja, kak: glazsojne ino leszeni szpic, kaméncsekov, sprija, trnyh i t. d.; pri vszákóm otecsenyi, zrásztí, lisáji, krasztaj, escse pri raki; pri csemérnom nohóti, otecsenoszti mehóraj, ranyeni noğaj, zazsgáne ranaj káksestécs forme, pri zmrzsnenyi kotrigaj, gorszpráskanoszti kózse, sinyeka otecsenoszti, mozolaj. pri tecsáji vűh ino za kraszte pri deci i t. d.

Centifolie-cugflastrom csi je sztarejsi, bole valá te za szvoje mócsi volo!

Jáko je dobro, od etoga **jedino právoga flastroma** vszigdár domá pri hizsi kaj meti.

Menye od dvá tegelna nemremo odposzlati; odposzlánye sze lehko zgodi csi sze naprejposlejo ali na posti dolplácsajo pejnezi. Kostata z postov, z pizmóm i z pakuvánóm vréd 2 tegelna 3 korone 60 fillérov.

Doszta zahválni píszem vszáki lehko dobi.

Opominam vszákoga, pri kűpili flastroma, naj vszefelé drúge nej za nűc flastrome ne kűpi, ár je na vszákóm právom tegelni, **Stemplin** ino moja fakrika **Angela-varűvácsa Apotheke Thierry (Adolf) v Pregradi** gorpótisznyena. — Ki moj právi flastrom k coj delejo ino falsajó do od méne za právde gledócs, stera stemplne bráni, szigurno naszledűvane; rávnic tak, kak trzsci táksi falsificátov.

Jedina fabrika: **Angela-varűvácsa-apotheke THIERRY ADOLF** vu **Pregradi**, póleg **Rohitsch szlatine-sztűdenca**.

Balsam i centifolia mazalo Thierry A. apothekara,

to je dvoje nepreládano vrásztvo, nigdár sze ne pokvari, celo kem sztarejsie je, te vees vredno posztáne; ne skodi nyemi zima, nidi vrocsina, záto sze vu vszákóm csaszi lehko vzposila. Szkoró vszigdár pomocs dájo. Razmi sze, ka nigdár neszmi krivo, nikaj vreednoebzezi mócsi blágo, stero nori i je proti posztávi hváleno i preporácsano, kűpűvati, ga stere sze szamo zamán penezi tá zmecsejo, nego vszigdár eto dvoje szkusano, právo, fáhl, neszkodlivo, ino zagvűsnoga haszka zdravilo szí naj kűpi vszáki cslovek, stero bi pri vszákój nesz ecsi vszigdár krédi moglo bidti. Gde sze z onimi znamenjami ne dobi kak szmo písali, tam sze naj szamo zraven píszlovi z etim naszlovom: **Apotheke Thierry Adolfa k angela-csuvára v Pregradi**, póleg **Rohitsch szlatine-sztűdenca, Ausztria**.

Popuno isztina je, ka apothekára *Thierya's balsam i centifolie mazalo* pri vszej znotresnyaj bolecsinaj, pri influenzi, katarrusi, krcsaj ino zvuzsgánosztaj vszefelé fórm, pri szlabosztaj, zsalódcni bolecsinaj, ranaj, tecsájaj ino teja vrázi i t. d. pevecs valáne vrásztva szo, szpravite szí záto pri rendelűvanyi balzsama ali na zselenye gda koli brezi vszega sztroska odposilano knizsico z jezernimi zahválnimi píszmami kak domácsi tanácsnik.

1.

Práva engliske kózse-branyena pomáda

nema v szebi nikakse nevarne ali prepovejane vrásztve pomore frisko ino dobro próti vszejm boleznoszti kózse, bráni nyó od vszáke pogibelnoszti vrejmena ino trákov szunca. Vkrajszprávi z csúdnovitem tálom vsze necisztóce obráza ino teja kózse, tak kak **prepelicsasztócsó, jeterne-krpe, vimmerle** i t. d., grbe ino pókanye kózse, osztre i erdecse roké gladke i cartlaszte vesini ino dá po dűgom nűcanyi obrázi

2.

mládo friskóeso ino cartlasztó so, cejoj kouzsi poprejk rózsnato i zdravo vővidenye. Vszáki vecsér, prvlé kak bi szpát sli, szí notri zribamo obráz ino on tío kouzse, steroga za mládoga i lepega scsémó vesiniti, celo na ráhi zavijemo szí roké z rokajicami notri ino nihámo tak pomádo szkóz noucs szvoje delo opraviti. Vjűtro sze friskov, mrzlov vodouv ino z kakszov dobzov zsájfov (nájbógsa je moja **Borax-zsájfa**) dolizaprémo.

Eden téglín práve engliske kouzse-brányena pomáde ino edna **Borax-zsájfa** kostata brezi vszega sztroska 4 K.

Dobi sze z právim engliszkim obrnyenim receptom vréd vu

Angela-csuvári-apotheke THIERRY ADOLF vu **Pregradi**, póleg **Rohitsch szlatine-sztűdenca**.

HÄMATINSZKE-PASTILLE (Kruglice)

po právom francuskom recepti z csisztoza Liebigszkoga meszávövvzétja, zdrúzsene z chemiskimi tálimi, szo to nájbögse vrásztvo próti blejdnosztí, szíromaskócso v krvi ino z eti zhajajócsi betegov. Eta naprávijo nazáj zadoszta krvi v tejli ino napunijo ono. Pri vszákom znamenýi szíromaskócse krvi ino blejdnosztí, stera lehko po trúdnosztí ino kotrig szlabosztí, szrcá premocsnom bitji, zsmetnom odihávanyi, zsalódca gori nej delanyi, po zsalódcóm kresi, námici, po prevecs velkoj bolecine gláve i. t. d. od toga betegá vlovlenom betezsniki vesaszí szpozozamo, naj ne zamúdimó sze te prouti etomi betegí nesztaviti ino zrendelúvati ete Hämatinszke-Pastille, stere szo jedino ino dobro valáno vrásztvo proti blejdnosztí ino szíromastva krvi.

Ete Hämatinszke-Pastille sze na vszáko rendelúvanye frisko naprávijo vu Angela-csuvára-apothekei Thierry Adolf v Pregradi, póleg Rohitsch szlatine-sztúdenca.

Edna skatúla kosta brezi vszega sztroska 4 korónov.

 Vszáka skatúla more z podpiszkom narednika previdjena.

Zagorszki szyrup za prszí. Edno jáko prijétno k szej vzéti vrásztvo kak za sztarejse, tak za deco próti kresi, konyszkomí ino zadavajócsemi kasli, prsznomí ino plúcsnomí katarrusi, slájmi, bolecsemi vómetanyi, prsznoj bolecini, vtísávano ino oblehcseno vrásztvo pri vszej, escese i pri sztári boleznosztí prszí ino plúcs. — Eden cejli glazs kosta brezi vszega sztroska 3 koróne 30 fillérov. — Vszáki glas more z kovine kapszl, z iménom moje firme notri vdarjeno imé meti. Delani je ino odávani od Angela-csuvára-apotheke Thierry Adolf vu Pregradi, póleg Rohitsch szlatine-sztúdenca.

Práve engliske Cascara-Sagrada-krvcisztecsé-pilule.

1 pakk z 6-tími kastúlami kosta brezi vszega sztroska 4 koróne.

Jáko je preporácsm z bógsi sztolec, brezi vszega bolecine.

Vszáka skatúla more z mojim podpiszkom „A. THIERRY“ pravidjena bíditi. Gde niksega depóta moji vrásztva nega, sze zrávna od mené zrendelújejo i moj atresz je

Angela-csuvára-apothekei Thierry Adolf vu Pregradi, póleg Rohitsch szlatine-sztúdenca.

Z A T A N Á C S.

Právi engliszi obcsinszki za ték i za zsalódec práh od apothekára THIERRY A. v PREGRADI, póleg Rohitsch szlatine-sztúdenca.

Nájbögse domáce vrásztvo za zsalódec mocsno-posztavlenýe, za appetitus delanye, zsalódca gorzdelávanye, za tejla v mocsnom sztálisi drzsánye, ino próti trdoj, masztno hráni i próti velkomi pili ali z eti zhajajócsi betegmi. — Z csiszti túdi i krv ino prezené naprávlyané ali dalerazpresztiranye vszej, od nej dobro delanoga zsalódca vöidócsi betegov. — Z etoga práha sze edna ali dvej kávinzkivi zslíci vzemeta eden frtáo vöre po vszákoj jesztvíni z ednov kupicov vodé ali bógsje je z dobrim vinom ino na tó sze escse edna kupica voda ali vino szpíjé. — Edna kastúla brezi vszega sztroska 3 korónov.

Za zlatnícó práh, gvútsno pomócs, zvrácsi ino vkrajszprávi zlatnícó (zlátó ka sto delati ne bi mogao. Vsze ovo drúge za núcanye-piszmo kázse, stero je k vszákoga drúgoga vödávanya 8 korón.

Právi práh sze dobi szamo pri:

Angela-csuvári-apothekei Thierry Adolf vu Pregradi, póleg Rohitsch szlatine-sztúdenca.

Szkladiscse mám v Budadesti pri Török Józsefi i D. Leo J. v Eggeri patekaj, v Lugosi pri Vértes Lajosi.

Szküsávanya moja, stera szam szi v vees lejtnom mojem deli v beeski, nemski ino belgiamszki apotekaj szpravo, szo me na tó genola, ka naj po **dr. Kvapil** vrácsnika píszmi vküpposztávlene

Karpatszke za zdrávje pilule

(Malacke pilule)

dám vö, stere szo próti sztolca sztávlenyi, szlín delanyí, brezapetitusi, zsalódca bolecsínaj, gornapnyenoszti, omedlevanyi, glávnoj bolecsíni, premenlívój trésliki, zlatanici, kózse vövdárjenyáj, kóliki ino jéternom trp- lenyi z nájbógsim haszkom lehko núcajo.

Prednye meszto razposiljanya je:

Friedrich János apothekár Malaczka, Pozsonym.

Szkladiscse je v Budapesti: pri Török József apothekára, Király-utca 12.

Edna skatula kosta 2l kr., eden zvézek z 6-mi skatulami 1 frt 05 kr.

Csi sze k pilul cejni 20 kr. k coj dene, te sze one po cejloj monarchíikamastécs brez vszega drúgoga sztroska razposlejo.

Védjegy.

!! Opomínanye !!

Szamo szo te isztinszke, csi je vszákó za núc vesenyé z etim obrambe-znaményom previdjeno, ino csi sze na vszáké kastule pokrivali napravleníka cejli prí-davek lehko vídi. Vsze drúge pilule kak nej práve, sze naj nazáj dájo.

Nezracsúnano szpoznani- i zahválnipiszem, z med sterimi nisterne eti naprejdám:

Plemenitomi gospódi Fridrich János apothekári v Malaczki. Csúdnovíten haszek szmo dóbili po nyihovi pilulaj, ár sze je zdrávje moje zsené celó nazájpovrnolo, nyénoga zsalódca neréden sztális je míno ino na meszto prisao nazáj; z recsjóv Nyim szam hválo dúzsen. Zdaj znóva zrendelű-jem ino proszim po posti z navztéjom dvá zvézka (12 kastul) karpatszki za zdrávje pilul, ár mo nyé sztálno núcali.

Dad (Kom. m.) 1904. jul. 21.

Z oszebetim pozdravlénym
Tóth Lajos ev. ref. skolnik.

Plemenitomi gospódi Friedrich János, apothekári v Malaczki. Zse je 25 lejt tomí, ka krvesisztéese nyihove pilule moje zdrávje gordrzsíjo, ár szam do tisztí máo v sztisnyenój zlatanici trpo; jasz szam sze pred 3-mi lejtmi z Szabolessvármegyíje v Kanado odszelo vö ino te szam z szeb-ov vzéo z nyihovi pilul dvá zvézka; kak szam je ponúcao, sztári moj beteg me je nazájpopadno, appetítusa nemam, med- lejní szam, zsalesztím sze vszigdár, záto lepó proszim, ka kak od méne poszlani 5 frti oni v róke dobíjo, vesaszimi naj poslejo dvá zvézka karpatszke za zdrávje pilule.

Osztánem plam. goszp. csesztiteo
Fledwoodé (Kanada), 1904. jun. 19.

Végh György naszeljenik.

Plemenitomi gospódi Fried-
rich János apothekári v Malaczkí. Naj bodo tak dobri ino mi kak nájprvlé naj eden zvézek z nyihovi „karpatszki za zdrávje pilul“ odposlejo. Z ednov potjív i nemrem zamíesati, da naj za ete pilule plemenitomi gospódi apothekári mojo zahválnošzt vöpevej; Bóg ji naj blagoszlovi z zdrávjom ino z popunim blázsensztvom, jasz szamo etim pilulam leško zahválím moje zdrávje — stero zse vecs lejt rédno k szebi jemlé.

Z osebitim pozdravlenyom, nyihov ponízen szluga

Németh Boldizsár spán.

Kaboka, u. p. Enying (Veszprémm.),
1904. március 20.

Plemenitomi gospódi Friedrich János apothekári v Malaczkí. Jáko ji proszim, naj mi poslejo vesaszi po posti dvá zvézka z nyihovi „karpatszki za zdrávje pilul“. Jasz ete zse stiri mejszece dugo núcám z nájbógsim haszkom, moja zsalódcna bolescina ino zsmeten sztolec szta gorhenyala i zsalódec po etom páli rédnó dela.

Naj vzemejo záto plemeniti goszpón apotekar za eto drágo moje vrásztvo szresno hválo. Escse naj bodo dobri z nyihovi karpatszki za zdrávje pilul 3 zvézke (18 skatul) za navzétjom meni odposzlati, za stero nyim szresno zahválím, osztánem nyihov ponízen szluga.

Szabó Mihály polodelavec.

Ó-Kécske (Pestmegye), 1904. febr. 4.

Plemenitomi gospódi Friedrich János apothekári v Malaczkí. Z pozdravlenyom proszim goszpón apotekára, naj májo dobróto mi 12 skatul karpatszki pilul poszlati. Jasz szam je za jáko dobre szpoznao, ár szam zse vszefelé drúgo probao, ali szamo nyihove pilule szo mi odpravile moj zsmeten sztolec ino szo mi v rendo djalé delo mojava zsalódcna.

Z osebitim pozdravlenyom

Bacsik Márton pizszmanoszec.

Plemenitomi gospódi Friedrich János apothekári v Malaczkí. Plem. goszpón apothekár naj bodo tak dobri po zavzétji meni 3 zvézke za zdrávje pilul poszlati, stero szo z karpatszke travine napravlene, zse dugo je núcám ino je za dobre szpoznam.

Moj atresz je: mlájsi Murger Ferenc mlinar, v Dunapentele (Fehérmege).

Plemenitomi gospódi Friedrich János apothekári v Malaczkí. Z ti izvrstni, vnozsinokrat brezi pára na haszek bodócsi karpatszki pilul proszim 12 skatul po posti, za navzétjom.

Z punim pozdravlenyom v Kokovi, 1905 márc. 3.

Benczik Sándor ev. dúhovnik.

Globokopostúvani plemeniti Goszpód! Páli szam zse batriven nyi z pámi rejesi gorpoiszcati, v steri zselejím, naj ji ober vszej nász ladajócsi nebeszki Bóg zdrzi dúga lejta za volo z menov vcsinyene nyihove dobróte, naj ma nyihove pilule escse na dale v szitki i v dobrom zdrávji gordrszijo. Z Bozso milosce zse 17 lejt núcám one, naj vzemejo za nyé od méne to nájvékso hválo. Pá proszim po zavzétji pó zvézka krvesisztécsi pilul. Naj bodo dobri one po posti kak nájprvlé odposzlati, za stero nyim szresno zahválím, osztánem nyihov ponízen szluga.

Kaboka, 1905. márc. 28.

Németh Boldizsár spán.

Plemenitomi gospódi Friedrich János apothekári v Malaczkí. Proszim z nyihovi karpatszki za zdrávje pilul (malaczke pilule) 2 zvézka (12 skatul) za on cio, naj mojava zsalódcna beteg zvrácsím. Moj zsalódec je pokvarjeni bio z cejla, jeszti szam nej mogao nikak, hráno szam nidi viditi nej mogao, esi szam rávncis jo kaj malo, vcsaszi szam betezsen grátáo, moj zsalódec je na telko szlab bio, ka je szvoje delo nej mogao vecs opraviti. Od nyi napravlene malaczke pilule szam eden cejli mejszec núcáo ino moj szlab zsalódec sze je na telko popravo, ka zdaj zse rédno csiní szvoje delo na nájvékse veszélje moje ino zadovolvescino, naj vzemejo záto jáko postúvani goszpón apothekár za nyihov z menov vcsinyeno dobróto mojo szresno hválo. Escse naj bodo dobri z nyihovi karpatszki za zdrávje pilul 3 zvézke (18 skatul) za navzétjom meni odposzlati.

Ekcs (Komáromm.) 1903. dec. 31.

Nyihov isztinszki postúvnik

Bocsor Gyula ref. skolnik.

Plemenitomi gospódi Friedrich János apothekári v Malaczkí. Globoko postúvani plemeniti Goszpód, míszlim, da szo escse nej pozábíli moje imé ino znóvics proszim plemenitoga goszpóda, naj mi pó zvézka karpatszki za zdrávje pilul po navzétji kak nájprvlé odposlejo, stero me v zdrávji zse 14 lejt gordrszijo. Bozsi blagoszlov proszim na nyi.

Kaboka, 1902. nov. 14. u. p. Enying.

Nyihov postúvnik Németh Boldizsár.

Diamantje za glazovino rezanje

od 2 koróni vise

Nr. 22. kosta 15 koron, steri vrezse nájmocsnesi zlejáni glazs tüdi.

Imeniten diamant.

Prva Ausztrianszka Glazovinarezajocsega diamanta fabrika

HÖNIGSFELD S. B e c s, III|2.

Löwengasse No. 8.

Preporácsa poleg dobrosztojenja szvoje zse od 28 let máo v dobrom glászi sztojéese diamante. Vszáko formo, k szakoj roki prilicsno. Mini sztáre z novimi.

Oglaszilo zasztanj. ——— Ki dale odávajo, hvalej dobijo.

Nro 3. kosta 4 korone,
za proszti glazs i okna.

Nro 6. kosta 6 koron,
za proszto i belgizsko
glazsovino.

Nr. 19 kosta 10 koron,
Dober diamant, steri
proszto i zlejáno gla-
zsovino rezse.

Billige böhmische Bettfedern!!

5 Kilo neue, gute, geschliffene staubfreie K 9.60, 5 Kilo bessere K 12.—, 5 Kilo weiße, daunenweiche, geschliffene K 18.—, K 24.—; 5 Kilo schneeweiße, daunenweiche geschliffene 30.—, K 36.—, 5 Kilo Halbdaunen K 12.—, K 14.40, K 18.—, 5 Kilo schneeweiße, daunenweiche, ungeschliffene K 24.—, K 30.—, Daunen (Flaum) graue à K 3.60, weiße à K 4.80, schneeweiße à K 6.—, K 6.60 per halbes Kilo. Versandt franko per Nachnahme. Umtausch und Rücknahme gegen Portovergütung gestattet. Bei Bestellungen bitte um genaue Adresse.

Benedickt Sachsel, Lobes 699, Post Pilsen, Böhmen.

Kossuth Ferenc pizsmo.

*F. Balázsovich Sándor
Prágában írt*

*„Különböző országok birtoklása.
nál az „indarosi” bédvesszők jó
kezelésének mutatkozott, kérem legyen
vissza nekem három (egy koronás) üveg-
pet külföldre, a miert postával.
Vágyom az három korona az ötven
fillért külföldre, a csekély többlet
a postaköltségre az elküldés költsé-
gének fedezésére lévén várom az*

*türelmettel
Kossuth Ferenc*

II. Pizsmo.

Postíváni Goszpon Balázsovich!

Naj bodo tak dobri ino mi po postenavzétji naj 6 glazsov „Bicsjaspirtusz“-a kak nájprolé poslejo. Budapest, 1904. nov. 9.

Z pozdrávlényom **Kossuth Ferenc** sz. r.

Zahválna-ino szpoznánapiszma od vszej krajín országa.

Preporácsajo ti nájimenitnejši doktorje, kak:

Dr. Tóthfalussy Gyula prejdnyidoktor kr. vog. zseleznic (Budapest, Andrassy-út 83) písejo: „Mojí betezsniče hváljijo te „**Bicsjaspirtusz**“ prevecs jáko, poszebno pri od prehlajenyá szhajajócsi boleznosztaj, tak kak i pri protíni ino Reumi.“

Ta prva doktorca **Vogrszkoga** országa, vizikoplemenita goszpá **Dr. Hugonnay Vilma** grofica (Budapest) písejo: „**Bicsjaspirtusz**“ je poszebno protí gláveboleznosztí, kotrigrganyi, reumi i. t. d. kak nájveksega valánya. Malo minot po notriribanyi nej szamo ka henyá bolecsina, nego i nájvecskrát tüdi i celó vóosztáne.

„**Bicsjaspirtusz**“ kosta: velki glázsek 2 K., máli glázsek 1 K., probeglázsek 40 fl.

Po posti z kistóv i z sztroskom vréd)	3 máli glázski 3 K 60 f.)	12 probeglázsov 5 K.
)	6 „ ali 3 velki glázski 6 K)	30 „ 10 „
)	16 „ „ 8 „ „ 15 „)	60 „ 18 „

Balázsovich Sándor

Korona-Apotheka ino laboratorium székelyszki vrászt delánya.

SZEPSISZENTGYÖRGY, (Erdély) No 104.

Postíváni Cstiteo!

Eto je te právi tiszka od szamoga **Kossuth Ferenc** pizsma, steri szám nájbole poszvedocsi, ka je

„**Bicsjaspirtusz**“

nej kákse vszakdanésnye brezi valánya vrásztvo, nego da je ono to **jedino domácevrásztvo, stero gvúšno pomócs dá próti**

Protíni i reumatiskim bolecsínám.

Tó vrásztvo je kak nájbógsega valánya **protí kotrigrganyi, influenzi, náthi, ino vszem od prehlajenyá szhajajócsim bo-**

***** **leznosztaj.** *****

Trsztno síbje!

Szvejta glaszoviten „Delaware“ dá to nájbógse víno!
Cepiti, sprickati ga nej trbej!!

Goric kincs je on.

Filokszeri próti sztojí!

Dolšpíszanye ino cejno nyega zóbszton poslemo
komi stécs.

Trsztno cepjé sze po fál cejni dobí!

Velki racsún gladko ino kornátoga Delaware trsztnoga
síbja odávanya.

Atresz:

Szigyártó és Takáts

szőlőtelep tudajdonosok.

Szklád: Alsó-Segesd.

Szrednya pizsárnica: Felső-Segesd. (Somogym.).

Opominanye!

Proszim, postívána hízsna vertinya, ne proszite ví pri
trzsci szamo na krátei eden pakl ali kastulo „cikórie“,
nego ono z tim gvüsnim znaményom

: F r a n c k :

naj te vszigidár domá to ednáko ino nájbógso z onoga
májo. — Pazite pri etom na eto brambe-znaménye ino pod-
píszek, ár nase pakivanye de v glihni färbaj, papéri
ino v szpodobnom tizskanyi i od drügi delano.

Heinrich Franck Söhne
Linz. Ludwigsburg.

Günsberger Jakob i Szin

szilja velko-trstvo

Szentgotthárd.

Küpi ino odá vszefelé szilje. Odá v velkom i v málom póleg nájfalejse cejne izvrsztne ino za nájbógse szpoznane

Cseszke

Thomásove-drozsgyé,

nájbógsi Hungária Szuperfoszfát ino cson-tenomelo, mesterszki gnoj — z steri vszigdár sztálen velki szklád drzsi.

Zvün eti v szkládi drzsi szopótnogamlína pseniczne otróbe, nadale szó kak v velkom, tak v málom tüdi.

„Fonciere“ ino „Duna“ zagvüsanoga drüstva krajno gorjemánya.

Günsberger Jakob i Szin

szilja velko-trstvo

Szentgotthárd.

SZKRIVNE

Po právdi
obranjeni pod
1905. reg. num.

betege nájbole „Trias“ ár „Trias“ káksestécs zapúsceno szezányacejvi-tesce-zvrácsi nyé za dobrosztányé v pár dnévaj celó vözvrácsi. Hitro valá ino povszemvszega gvúsen. Cejna s postov navkúper za moske 2 koróni 72 filléra, za zsenzke 3 koróna 54 fillérov. Sprickance moskam i zsenzskam 1 koróna.

Próti **Gihti, protíni, reumi** i vszákojféle boleznosztí je nájhasznovitejsze náprava „MENTHOLIN“. Glávebolescšina, zóbibolezen i vszefelé trganye taki po ednom notrizibanyi preminéjo. Cejna z postesztroskom vréd 1 koróna 50 fillérov, 10 glázskov 10 koróna.

Moj **Za plúcsa práh** sze próti nájvéksimi kasli z nájvéksim haszkom nűca. Cejna 1 koróna 60 fillérov.

Próti **Zsalódcabolecsinam** sze je „zsalódcaszó“ pokázala kak izvrstno vráosztvo. V pár dnévaj appetitus nazájvsprávi, britki ték vűszt, neprijétno kucanye i zsalódcagorenye po vszem vszega vtisa. Próti gli-sztam je tűdi za dobro szpoznana. Cejna z postesztroskom vréd 2 koróni 20 fillérov.

Tá vráosztva sze dobijo :

Vu **PAPP** apoteki, v **Tisza-Szt.-Imre, Főutca 97.**
i nájvecsi krajinszki apothekaj.

Názloga : vu **Török József** apoteki, **Budapest Király-utca 12., Dr. Egger Leo** ino **Thallmayer.** — **Krajíne názloga :** **Szegő i Herz, Kassa ; Dr. Czelecz Dénes, Kolozsvár ; Földes Kelemen, Arad ; Ungvári József** apotekár, **Temesvár.**

Trsztnocepjé

(pripava 3 milliónov)

domáce ino amerikánszke gladke i kornáte trsztja-vejke po fál cejni ino brezi vszáke falinge razposila

== **Küküllőmenti** ==

Első szőlőoltványtelep

Medgyes I. (Nagy Küküllőm.)

Imányeje **Caspari Frigyes** dipl. grozdára, erdélyszkoga-tála grozdár-

szkoga-vérsztva drűstva, grozdárszkoga ino vinárszkoga tála naprejdávavca. **Barbu A. Stirbey** hercega románszki goricizlag direktor, Nagy Küküllő varmegyje grozdárszki biztos ino goric vért.

Nájbógse cepjé za trsztove lugase!

K vszákomi odposilanyi sze na zselenyé cepjá gájanya rázloga zóbszton k coj dene:

☛ Z kejpami árjegyzék zóbszton i brezi sztroska. ☛

Sztó i sztó szpoznáni piszem lezsi za estenyé. Z med etimi szamo to edno.

Nagyenyed, 1905. april 1.

G. Caspari Frigyes goszpódi **Medgyes.** Z odposzlánin trsztnim cepjom szam jasz, kak i tűdi **Dezső Miklós** goric-inspektor, steri szo prejkvzétje szpunili, celó zadovolen bio ino naj vzemejo za nyé moje szpoznanye.

Áos András, kr. vogr. honvédszki-százados.

